

***Rome, Sodom en Jeruzalem
Vanaf 2026 de theologische en geofysische climax van het
einde van Babylon?***

*"Want Hij zal een richtsnoer der woestigheid over hen trekken, en een richtlood der ledigheid."
(Jesaja 34:11)*

Jeremia 51:6a

Vliedt uit het midden van Babel, en een iegelijk redde zijn ziel, dat gij in haar ongerechtigheid niet uitgeroeid wordt; want dit is de tijd der wrake des HEEREN."

*Dik Aangeenbrug.
Mei 2026*

De roep in de nacht.

📖 *Romeinen 13:11 En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben.*

We leven in een tijdperk van ongekende, theologische en geopolitieke illusies. Terwijl de seculiere wereld de menselijke autonomie en de rebellie tegen de Schepper viert als het ultieme hoogtepunt van 'progressie', en het religieuze establishment in het Westen teatraal de handen ineen slaat met de islam onder de noemer van 'menselijke broederschap', voltrekt zich op de achtergrond de meest angstaanjagende profetische convergentie uit de wereldgeschiedenis.

Dit dossier is geen uitoefening in theologische speculatie of sensatiezucht. Het is een forensische, wiskundige en Bijbelse ontleding van een wereld die in hoog tempo afstevent op haar eigen oordeel. Decennialang is de kerk in slaap gesust met de gedachte dat de terugkeer van Christus en het aanbreken van de Dag des Heeren onberekenbare, vage gebeurtenissen in een verre toekomst zijn. Het waarschuwen voor de eindtijd werd afgedaan als het werk van onruststokers. Echter, wie de blinddoek van de westerse theologie afdoet en de harde feiten onder ogen ziet, ontdekt dat de profetische tijdslijnen, de astronomische conjuncties en de opgebouwde geofysische spanning onder het Midden-Oosten en Europa niet langer theorieën zijn, maar een gespannen boog die op het punt staat te knappen.

In deze studie probeer ik de absolute anatomie van de eindstrijd bloot te leggen. U zult zien hoe het antichristelijke systeem (Babylon) al eeuwenlang als een tweekoppige Janusgod opereert: aan de ene kant de religieuze dictatuur van Rome die Gods tijden en wetten heeft gekaapt, en aan de andere kant het seculiere Sodom dat de fysieke en morele scheppingsorde perverteert. We onthullen hoe deze twee stromingen vandaag voor onze ogen versmelten en zich opmaken voor de ultieme climax in het brandpunt van de aarde: Jeruzalem.

Aan de hand van de chronologie van Daniël 12 (de 1335 dagen en de voltooiing van de Rotskoepel), de opmars van Ezechiël 38, en het Bazuinenfeest, lijkt de wijzer van Gods profetische klok naar de nazomer van 2026 te wijzen.

De waarschuwingen in dit document zijn rauw, ongecensureerd en zullen de ongepaste rust van menig lezer vernietigen. Dat is exact de bedoeling. De profeet Ezechiël kreeg in Babylon in Tel-abib, aan de rivier Chebar (waar Tel-Aviv naar vernoemt is) de Goddelijke opdracht om de bazuin te blazen wanneer hij het zwaard over het land zag komen. Zweek de wachter, dan was het bloed van de goddeloze op zijn hoofd. Dit dossier is die bazuin. Het wordt u overhandigd met maar één ultiem, apostolisch doel: u dwingen tot radicale heiligmaking.

De nacht is ver gevorderd, de theologische maatbekers zijn vol, en de voetstappen van de Rechter klinken reeds in de verte. Dit document kan daarom niet als een theologische theorie gelezen worden, maar als het middernachtelijke geroep: *Zie, de Bruidgom komt, gaat uit Hem tegemoet!*

Inhoud

1.0	Zal Hij ook geloof vinden op aarde? De theologische vermoedheid onder ogen gezien.	6
2.0	De vlakke van Sodom krijgt voor het eerst een pride in het Jaar van de Rotskoepel (2026)	9
2.1	De profetische klok van veertig eeuwen (4.000 jaar)	11
2.2	De volle maat: van Noach tot de as van Sodom.	11
2.3	Aansluitend: Tel Aviv-Pride.....	13
2.4	De priesterlijke delers: waarom de naam 'Cohen' essentieel is inzake Amsterdam-Sodom. ..	14
2.4.1	De dagen van Lot en het geestelijke Sodom	17
3.0	De afdaling: via Tel Aviv naar het dal van Sodom	18
3.1	De Bijbelse stad Joppe, vanwaar het evangelie is uitgegaan over de wereld.	21
3.1.1	Hoe kwam de zegen van het evangelie in Joppe terug ?	22
3.1.2	De Stopera als de 'Tel' van Amsterdam	22
3.1.3	de mens der zonde gaat niet in een derde Tempel in Jeruzalem zitten.	25
4.	De waarschuwing van 7 Oktober 2023.	26
4.1	De Theologische paradox: de regenboogvlag en de roes.	27
4.1.1	De oorsprong van de Regenboogvlag.	28
4.1.2	De ontwerper ontmaskerd: de geest van bespotting.	29
4.2	Babylon identificeert zich vrijwillig en openlijk met de zonde van Sodom.	30
4.3	De zonde van Babylon bewijst: een Westerse onreinheid.	32
4.3.1	De voeten van leem.... ..	35
4.3.2	Israël wordt aangevallen: demonisch vanuit "het westen", en militair door de Islam.	35
4.3.4	De fysieke voltrekking van het oordeel: de Instorting van het Westerse klimaat.....	37
4.3.5	De Goddelijke Ironie en de Profetie van de 'On-schepping'.....	38
4.3.6	Het Priesterschap en de beker van Babylon	40
5.	De seismische klok: 99 Jaar sinds de laatste ontlading	40
5.1	Gods hand in aardbevingen:.....	41
5.1.1	Geofysische oordelen in de eindtijd (Eschatologisch)	41
5.2	De Dode Zee-breuk.	42
5.2.1	De ' <i>hafach</i> ' als actueel zwaard: het sluimerende kruitvat van de eindtijd.	43
6.0	De moeder der hoererijen troont in Vulkanisch Rome..	44
6.1	Het Bijbelse signalement van de antichrist: de ontmaskering van Rome.....	44
6.1.1	Het ware karakter: 'In plaats van' God (de loochening)	44
6.1.2	Absolute Godslastering en leerafval (Apostasia)	44
6.1.3	De kaping van de scheppingsordening: tijd en wet	45
6.1.4	De geografische zetel en de wederhouder	45
6.2	De vijandschap tegen Gods oogappel: het theologische antisemitisme van Rome	46

6.2.1	Theologische Identiteitsdiefstal (de vervangingstheologie).....	46
6.2.2	Systematische en institutionele Jodenvervolging.....	47
6.2.3	Profetische en politieke vijandschap (Jeruzalem als doelwit).....	47
6.3	De wereldwijde dictatuur van de Pauselijke kalender (Openbaring 18).....	47
6.4	De Januskop van Babylon: de wereldwijde versmelting van Rome en Sodom.....	48
6.4.1	Het gespleten moraal van Rome: het celibaat versus Sodom.....	49
6.4.2	De Boog van Janus en Openbaring 13.....	50
6.5	De historische vervulling: bloeddorst en economische uitsluiting.....	50
6.6	De hedendaagse climax: de alliantie van Rome met Sodom en de Islam.....	51
6.6.1	De gruwel op de Heilige plaats: de rotskoepel als geografische antichrist.....	52
6.6.2	Het jaar 1981, Babylon keert terug naar haar macabre biotoop Tel Aviv.....	53
6.6.3	Het totale geestelijke failliet van Rome: de hoer van Babylon in de Rotskoepel bekrachtigd.	56
6.6.4	Het totale geestelijke failliet van Rome: de hoer van Babylon bekrachtigd.....	56
6.6.5	De moeder der hoererijen ontmaskerd.....	57
6.6.6	Is de islam een vriend van Rome ? Het verraad van het beest.	58
7.0	De Eufraat, Ezechiël 38 en het waterwapen.....	58
7.1	De militaire opbouw van Gog (Mesech, Tubal en Togarma).....	59
7.2	Gods geofysische antwoord: Het zwaard van Sodom.....	60
8.0	De grote scheiding: het oordeel en de ontkoming.	60
8.1	De chronologie van het oordeel: de invasie vóór de val van de Rotskoepel ?.....	61
8.1.1	Het Profetische Tijdpad: De onmiskenbare identiteit van het huidige Israël.....	62
8.1.2	De gelijktijdige val: het dodelijk verraad aan Babylon.....	62
9.0	Als een Dief in de Nacht.....	63
9.1	De sleutel tot "De dag en het uur"	63
9.1.1	Het astronomische probleem (de Misjna).....	64
9.2	De profetische opdracht: de middernachtelijke roep en de ontkoming.....	65
9.2.1	De wijze en dwaze maagden: de bazuin in de nacht.....	65
9.2.2	De geofysische ontvluchting en de waardigheid (Lukas 21).....	66
9.2.3	Het mandaat van de wachter in Tel-Aviv.....	66
9.2.4	Het einddoel: de bazuin vóór de bazuinen.....	67
10.0	De openbaring van de wetteloze: de diepste duisternis voor de dageraad.....	67
10.1	De voorwaarde van de duisternis (2 Thessalonicenzen 2).....	67
10.1.1	De historische blauwdruk: de eerste komst.....	68
10.1.2	De naderende morgen.....	68
10.1.3	De naderende dag des Heeren: genadetijd en de abrupte redding.....	68

10.2 De noodzaak van heiligmaking	69
10.3 De tweevoudige schaamte: oordeel en verootmoediging	70
10.3.1 De climax van het nieuwe verbond in Zijn bloed: leven uit de doden en wereldwijde vrede	71
10.3.2 Het mysterie ontrafeld: de volheid der heidenen (Romeinen 11)	71
10.3.3 Leven uit de doden: de wereldwijde herleving	71
Bronnenlijst	73
Register van Bijbelteksten	75
Register van Zaken en Namen	77

Afbeelding: overblijfselen “Sodom en Gommra” ¹

¹ <https://www.ancient-origins.net/human-origins-science/sodom-gomorrah-scientific-evidence-00358>

1.0 Zal Hij ook geloof vinden op aarde? De theologische vermoeidheid onder ogen gezien.

 Lukas 18:7,8 Zal God dan geen recht doen Zijn uitverkorenen, die dag en nacht tot Hem roepen, hoewel Hij lankmoedig is over hen? Ik zeg u, dat Hij hun haastelijk recht doen zal. Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij ook geloof vinden op de aarde?

Wanneer de urgentie van de profetische tijdslijn op tafel wordt gelegd, stuit men vaak min of meer op cynisme of fatalisme. De gedachtevorming rond deze Bijbelse waarheid is vaak een zuchtende herhaling in de trant van: *"Er zijn al zoveel voorspellingen geweest, er zijn al zoveel onruststokers opgestaan. Jezus komt spoedig, ja, maar 'spoedig' is een rekbaar begrip. Het heeft al tweeduizend jaar geduurd, het kan gerust nog generaties duren."*

Deze reactie is begrijpelijk maar anderzijds ook niet echt een bewijs van waakzaamheid, dit gaat immers meer richting het vervullen van een eeuwenoude profetie m.b.t. de geestelijke slaap waar de apostel Petrus ons voor waarschuwde in 2 Petrus 3:3-4:

 "In de laatste dagen zullen er spotters komen... die zeggen: Waar is de belofte van Zijn komst? Want vanaf de dag dat de vaders ontslapen zijn, blijven alle dingen zoals vanaf het begin van de schepping."

Wie vandaag de dag de profetische klok luidt, wordt al snel weggezet als een 'onruststoker'. En eerlijk is eerlijk: wie naar het huidige theologische landschap kijkt, kan de criticus geen ongelijk geven. Het internet overspoelt de zoeker met hysterische sensatiezucht, politieke complottheorieën, speculaties over microchips en een onophoudelijke hyperfocus op een toekomstige stenen Derde Tempel. Deze constante stroom aan ruis en paniekzaaijerij en tegenstrijdigheden heeft de kerk profetie-moe gemaakt. Het is de ultieme afleidingsmanoeuvre van de tegenstander, waardoor de nuchtere lezer zijn oren sluit voor het échte gevaar.

Maar we moeten hier een scherp Bijbels onderscheid maken.

Valse profetie en complotdenken zaaien paniek en theologische hoogmoed.

Ware, Bijbelse profetie daarentegen doet maar één ding: zij legt de menselijke zonde (de ware, geestelijke afval van Babylon en Sodom) meedogenloos bloot en maant de gelovige tot heiligmaking. Vanuit dat perspectief moeten we onszelf de vraag stellen: was Christus Zelf geen onruststoker in de ogen van het religieuze establishment van Zijn tijd? Toen Hij de theologische hypocrisie ontmaskerde en wees op de naderende oordelen, weigerden de religieuze leiders de *"tekenen der tijden"* te onderscheiden (Matth. 16:3). Zij wilden rust, behoud van hun instituut en weigerden radicale inkeer. De waarheid is per definitie een onruststoker in een wereld die in een diepe, valse slaap is gesust. We mogen ons door de ruis van het internet niet laten verlammen of verslappen om de werkelijke, profetische feiten onder ogen te zien.

Als we diep in ons hart kijken, is de verleiding groot om te denken: "het zal mijn tijd wel duren".

Maar wie dat vandaag nog volhoudt, sluit wellicht moedwillig de ogen voor de echt waarneembare realiteit. We spreken nu niet meer over theoretische theologie van schematische eindtijd-scenario's uit het verleden, maar over kenbare profetische feiten die in het afgelopen tijden, en zelfs in de afgelopen maanden, theatraal voor onze ogen zijn opgericht, zoals de volgende zaken die verder in het document allen uitgebreid behandeld worden, dit is alleen een geordend overzicht daarvan: :

1. Chronologische en Wiskundige Kentekenen

➤ **De 1335 jaar van de rotskoepel (Daniël 12:12):**

De Rotskoepel (de "gruwel" die de Zoon van God in steen loochent op de berg Moria) werd voltooid in 691 n.Chr. Volgens het Bijbelse principe van één dag voor een jaar (Ezech. 4:6) wijst de optelsom van 691 + 1335 exact naar het jaar 2026 als de profetische climax.

- **De 4000 jaar proeftijd sinds Sodom:**
De macro-cyclus van 40 (beproeving) maal 100 (volheid) vormt 4000 jaar. Volgens de klassieke chronologie van Ussher is het in onze tijdlijn exact veertig eeuwen geleden dat God Sodom met vuur verwoestte als voorbeeld voor hen die goddeloos zouden leven.
- **De seismologische klok (99 jaar):**
De breuklijn in de Jordaanvallei (Dead Sea Transform) kent een cyclus van zware aardbevingen om de 80 tot 120 jaar. De laatste was in 1927. In 2026 is dat exact 99 jaar geleden, waardoor het tektonische kruitvat voor de splijting van de Olijfberg (Zach. 14) statistisch en geofysisch op springen staat.

2. Morele en geestelijke kentekenen (de apostasia)

- **De Regenboogvlag op de as van Sodom:**
Exact 4000 jaar na het oordeel daalt de wereldwijde Pride-beweging af naar het diepste punt op aarde (de Dode Zee) om van 1 t/m 4 juni 2026 "Pride Land Dead Sea" te vieren. De mensheid kaapt Gods genadeteken (de regenboog van Noach) om de zonde van Lot theatraal te vieren op de exacte geografische oordeelsbreuklijn.
- **De voltooiing van het zendingstraject (Joppe naar Joppe):**
Het Evangelie begon zijn reis naar de heidenen vanuit Joppe (Tel Aviv) in Handelingen 10. Het Evangelie is nu wereldwijd gepredikt (Matth. 24:14). Vanuit het Westen (Amsterdam, 2001) is deze genade echter theatraal omgekeerd in wetteloosheid (het homohuwelijk) en als een cynisch 'exportproduct' teruggebracht naar Joppe (Tel Aviv). De cirkel is daarmee gesloten.
- **De theologische versmelting van Rome en Sodom:**
Het antichristelijke systeem (Babylon) toont openlijk haar Januskop. Het religieuze Rome (dat via het celibaat het huwelijk verbod) legitimeert nu via *Fiducia Supplicans* de inzegening van lhbtq-relaties.
- **De openlijke alliantie van Rome met de Islam:**
Het Vaticaan smeedt de 'Moeder der hoerereien' samen door in Abu Dhabi (2019) het document over "menselijke broederschap" te tekenen, te beweren dat God de islam heeft 'gewild', en door theatraal te buigen in de Blauwe Moskee en de Rotskoepel (het kussen van de Koran en afleggen van de schoenen op de plek waar Christus in steen wordt geloosend). Het theatraal buigen voor de islam en het kussen van de Koran is niet het bewijs dat Rome in wezen veranderd is. Het is het Bijbelse bewijs (het profetische schaakspel) dat de Hoer momenteel haar hoofd vrijwillig in de bek van de leeuw legt. Zij sluit, gedreven door hoogmoed en overlevingsdrang, exact dat verbond met het antichristelijke beest waardoor ze straks — volgens de onfeilbare profetie van Openbaring 17:16 — door datzelfde beest met vuur verbrand zal worden. Het is het theologische startschot voor haar eigen, naderende executie.
- **De mentaliteit van Noach en Lot (valse vrede):**
De wereld leeft in een "stille gerustheid" en viert radicale, ongebonden vrijheid (zoals op het Nova-festival op 7 oktober). Men zegt "Vrede en geen gevaar" (1 Thess. 5:3) en bouwt, koopt en viert feest, volkomen verblind voor de naderende, plotselinge verwoesting.

3. Geopolitieke en Militaire Kentekenen

- **Het opdrogen van de Eufraat (Openb. 16:12):**
Turkije heeft de rivier de Eufraat (die de grens vormde met het oosten) in de greep via het Southeastern Anatolia Project (o.a. de Atatürk-dam). Het water kan letterlijk als wapen worden weggenomen om de weg voor de legers uit het oosten te bereiden.

- **De militaire opbouw van Gog (Ezechiël 38):**
De volken Mesech, Tubal en Togarma (het huidige Turkije en bondgenoten) bereiden zich in rap tempo militair voor. Met een budget van miljarden dollars bouwt Turkije een immense wapenindustrie en roept openlijk de wens uit om Israël binnen te vallen.
- **De volledige omsingeling van Jeruzalem (Zach. 12:2-3):**
Wat begon als lokaal terrorisme, is geëscaleerd tot een ongekende meerfrontenoorlog. Jeruzalem is een "schaal van bedwelming" en een "lastige steen" geworden voor alle volken, gesteund door een wereldwijde en explosieve toename van openlijk antisemitisme.
- **De westerse push om Gods land te verdelen (Joël 3:2):**
De aanhoudende, verenigde geopolitieke roep (van de VN tot het Vaticaan) om de internationalisering van Jeruzalem en de zogeheten 'tweestatenoplossing', wat de letterlijke vervulling is van de heidenen die Gods land verdelen en waarvoor zij in het dal van Josafat geoordeeld zullen worden.
- **Het onverenigbare verbond van IJzer en Leem (Daniël 2:43):**
De westerse wereld (het ijzer van het Babylonische/Romeinse systeem) tracht zich tevergeefs te vermengen met een massale, islamitische en niet-westerse immigratiestroom (het leem). Deze groepen accepteren de ideologische 'lijm' van Babylon (zoals de regenboogvlag) niet, waardoor het systeem uiterst broos is geworden en de haat tegen de 'Hoer' (Europa/Rome) van binnenuit zal ontbranden (Openb. 17:16).

In de gelijkenis van de tien maagden (Mattheüs 25) sliepen ze allemaal (zowel de dwaze als de wijze) omdat de Bruidegom uitbleef.

De vertraging is een realiteit waar we mee moeten omgaan. Maar toen de roep midden in de nacht klonk: "Zie, de Bruidegom komt!", was er geen tijd meer om nog olie te kopen. Christus waarschuwt ons met de meest klemmende, retorische vraag uit het Nieuwe Testament: *"Doch de Zoon des mensen, als Hij komt, zal Hij wel het geloof vinden op de aarde?"* (Lukas 18:8).

Het antwoord op die vraag ligt in onze reactie op de feiten die nu, vandaag, voor onze ogen in stelling worden gebracht.

Paulus trekt in Romeinen 13 een heldere conclusie uit het naderen van de eschatologische Dag. Omdat de tijdlijn verstrijkt, is er geen ruimte meer voor compromissen met de heidense cultuur om ons heen. Hij schrijft:

 Romeinen 13:11,12 En dit zeg ik te meer, dewijl wij de gelegenheid des tijds weten, dat het de ure is, dat wij nu uit den slaap opwaken; want de zaligheid is ons nu nader, dan toen wij eerst geloofd hebben. De nacht is voorbijgegaan, en de dag is nabij gekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de wapenen des lichts.

Nadat Petrus in zijn tweede brief de spotters heeft gehekeld, wijst hij op de naderende, onontkoombare oordelen en het branden van de elementen. Hij stelt de gelovige vervolgens de meest indringende, retorische gewetensvraag van het hele Nieuwe Testament:

 2 Petr. 3:11, 14 Daar dan al deze dingen vergaan, hoedanig behoort gij te zijn in heilige wandel en godzaligheid, verwachtende en haastende tot de komst van de dag Gods... Daarom, geliefden, verwachtende deze dingen, benaastigt u, dat gij onbevlekt en onbestraffelijk van Hem bevonden moogt worden in vrede.

Als we weten dat het Babylonische wereldsysteem (met al haar economische rijkdom, vermaak en hoogmoed) bestemd is voor het oordeel, is het dwaasheid om ons hart daar nog aan te verbinden. De kennis van het naderende oordeel spoort de gelovige aan tot een onbevleete levenswandel. Wij kunnen de wereld niet waarschuwen voor Gods oordeel als wij in het verborgene nog steeds meedoen met haar zonden.

 Openbaringen 3:15 – 22 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet! Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond

*spuwen. Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt. Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt. Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u. Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij. Die overwint, **Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb**, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon. Die oren heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt.*

Christus wist dat de grootste vijand van de eindtijd-gelovige niet alleen de externe vervolging door de antichrist zou zijn, maar de interne, geestelijke afstomping. Hij waarschuwt in Lukas 21:34:

📖 *"Wacht uzelf, dat uw harten niet te eniger tijd bezwaard worden met brasserij en dronkenschap, en zorgvuldigheden dezes levens, en dat u die dag niet onvoorziens overkome. Want gelijk een strik zal hij komen over allen die op de ganse aardbodem wonen."*

Dit is de kern van de roep in Openbaring 18:4: *"Gaat uit van haar [Babylon], Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt."*

De profetische feiten die in de afgelopen decennia en jaren voor onze ogen zijn voltrokken, zijn geen theologische theorieën meer; het zijn de naderende voetstappen van de Rechter. Wie deze realiteit onder ogen ziet, heeft maar één Bijbelse optie: zich in diepe afhankelijkheid van de genade onttrekken aan de Babylonische tijd- en moraalmatrix, de zonde doden, en als een wijze maagd zorgen voor olie in de lampen. De Bruid moet zich klaarmaken, want de nacht is bijna ten einde.

2.0 De vlakke van Sodom krijgt voor het eerst een pride in het Jaar van de Rotskoepel (2026)

De 1335 jaar vanaf de voltooiing van de Rotskoepel lopen af in **2026**, wat wijst op de profetische eindtermijn van de loochening.

Exact in ditzelfde jaar is de manifestatie van de uiterste morele loochening (de geest van Sodom) gepland op fysiek het laagste punt van de aarde.

Dit jaar (2026) wordt in Israël, voorafgaand aan de jaarlijkse Tel Aviv Pride-week, van 1 tot en met 4 juni op de vlakke van Sodom het evenement "Pride Land Dead Sea" gehouden. Dit festival vindt plaats direct aan de oevers van de Dode Zee. Geografisch gezien is dit de diepst gelegen plaats op aarde (ruim 430 meter onder de zeespiegel).

Wanneer we dit voornemen (wat ook bijna geschiedenis is, ik schrijf dit op 18.05.2026 en de pride bij de vlakke van Sodom vind plaats begin juni 2026) naast de profetische tijdlijnen leggen, ontstaat er een directe verbinding met de Rotskoepel. Binnen de Bijbelse typologie vertegenwoordigen Jeruzalem en Sodom twee uitersten van rebellie die in 2026 samenkomen:

➤ **Het hoogste punt (de berg Moria):**

In het jaar 70n.Chr. werd de Tempel verwoest en de berg woest gelaten, en in het jaar 691 n.Chr. werd de geestelijke en juridische "gruwel" opgericht in de bouw van de Rotskoepel, die de loochening van Gods Zoon in steen verankerde.

➤ **Het laagste punt (de vlakke van Sodom):**

Hier vond de fysieke en morele verwoesting plaats, als ultiem voorbeeld van de mens die zijn eigen grenzen bepaalt.

Vanuit een Bijbels-historisch perspectief is de symboliek van dit pride evenement huiveringwekkend. Het Engelse woord 'Pride' betekent letterlijk 'hoogmoed' of 'trots'. Hoewel het geen direct initiatief van de overheid is, wordt het helaas wel gepromoot door het Israëlische ministerie van Buitenlandse Zaken ²

Dat men uitgerekend deze locatie (de as van Sodom) kiest om een meerdaags feest van grenzeloze zinnelijkheid op te tuigen, brengt twee grote Bijbelse waarschuwingen samen. Het toe-eigenen (*reclaiming*) van negatieve concepten is historisch gezien een krachtig mechanisme binnen de LGBTQ+-gemeenschap (denk bijvoorbeeld aan de Engelse term 'queer', wat simpelweg "vreemd", "afwijkend" of "eigenaardig" betekende, en van een scheldwoord is omgevormd tot een trotse identiteit).

Hoewel de organisatie het festival (vooralsnog) niet adverteert als een officieel "Sodom-reclaiming" project, functioneert het in de praktijk wel precies op die rebelse manier. Het illustreert dat er geen enkel ontzag is voor God, Die onder andere om deze zonden Sodom en Gomorra verwoestte. De historische en geografische ironie zal de bezoekers zeker niet ontgaan. Dit was destijds exact het kenmerk van Sodom: openlijke hoogmoed en trots tegenover God:

📖 *Jesaja 3:9 "Het gelaat huns aangezichts getuigt tegen hen, en hun zonden spreken zij vrij uit, gelijk Sodom; zij verbergen ze niet. Wee hunlieder ziel; want zij doen zichzelf kwaad.*

Jezus en de apostelen wezen specifiek naar deze periode als de ultieme waarschuwing:

📖 *Lukas 17:28-30 "Desgelijks ook, gelijk het geschiedde in de dagen van Lot; zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; Maar op den dag, op welken Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer van den hemel, en verdierf ze allen. Even alzo zal het zijn in den dag, op welken de Zoon des mensen geopenbaard zal worden."*

📖 *2 Petrus 2:5-6 "En de oude wereld niet heeft gespaard... als Hij den zondvloed over de wereld der goddelozen heeft gebracht; En de steden van Sodoma en Gomorra tot as verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gezet den genen, die goddelooslijk zouden leven."*

Wanneer Paulus in 1 Thessalonicensen 5:3 spreekt over de uitroep "Het is vrede, en zonder gevaar", wordt dit vaak ten onrechte puur politiek geduid (een afwezigheid van oorlog). Maar in de context van de waarschuwingen van Christus over de dagen van Noach en Lot, kan deze "vrede" heel goed duiden op een **goddeloze zorgeloosheid**, immers:

📖 *Prediker 8:11 Omdat niet haastelijk het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen der mensen in hen vol om kwaad te doen.*

Het is de valse geestelijke vrede van de straffeloosheid. De mens op de vlakte van Sodom (symbolisch en straks letterlijk) denkt dat hij alles kan doen wat zijn boze hart hem ingeeft, zónder consequenties. De gedachte is: "Er is geen God die ingrijpt, er is geen Schepper die ons oordeelt, we zijn veilig en vrij om te doen wat we willen." Het vieren van grenzeloze zinnelijkheid op de as van het historische Sodom is het ultieme, schrikbarende bewijs van deze gedachte.

De menselijke hoogmoed wordt hier letterlijk gevierd op het allerlaagste punt van de aarde; de plek die herinnert aan de ultieme val. Deze vlakte transformeren tot een 24-uurs "Pride City" is theologisch gezien geen onschuldig festival, maar een openlijk tarten van de Heilige Israëls.

² <https://x.com/Israel/status/2046166997566976275>

2.1 De profetische klok van veertig eeuwen (4.000 jaar)

God stelde Sodom "tot een voorbeeld, denegenen, die goddelooslijk zouden leven" (2 Petrus 2:6) en gaf de aarde vervolgens veertig eeuwen proeftijd.

Dat de nu wereldwijde "westerse" Goddeloosheid (als dank voor de welvaart die het evangelie in de westerse landen bracht) in 2026 massaal terugkeert naar dit specifieke geografische nulpunt, om in de absolute illusie van 'geen gevaar' exact déze zonde theatraal te vieren, is geen historische rimpeling.

Het is het theologische bewijs dat na 4.000 jaar de macro-cyclus zich sluit.

De genadetijd is verstreken; de wereldwijde maat van de ongerechtigheid is vol.

Binnen de theologische getallensymboliek is vastgesteld dat het getal 40 (en in het verlengde daarvan haar uitvergrotingen) staat voor een goddelijke periode van proeftijd, tuchtiging of beproeving. Dit wordt uitgebreid geanalyseerd en numeriek bewezen in het theologische standaardwerk "Getallen in de Bijbel" van dr. E.W. Bullinger.³

Het grondgetal 40 staat in de Schrift universeel voor de grenslijn van oordeel of een generatiewisseling (zoals de 40 dagen van de zondvloed en de 40 jaar woestijnreis). Vermenigvuldigd tot 400 markeert het de exacte genadetijd voor een natie totdat de "maat van de ongerechtigheid vol is" (zoals de 400 jaar proeftijd voor de Kanaänieten in Genesis 15:16).

De overtreffende trap hiervan (4.000 jaar, of veertig eeuwen) vormt daarmee de macro-beproeving voor de gehele mensheid. Dit is het getal van de beproeving (40) vermenigvuldigd met het getal van absolute, wereldwijde volheid (100).

Het is exact dezelfde tijdsduur als de theologische proeftijd van de val van Adam tot de komst van de Messias (de tweede of laatste Adam 1 Kor. 15:45); veertig eeuwen waarin de mensheid werd beproefd onder de wet, voordat het eindoordeel werd geveld.

Afhankelijk van de gehanteerde Bijbelse chronologie (het moment dat Abraham negenennegentig jaar oud was), ligt de historische verwoesting van Sodom exact deze vier millennia achter ons...

Dat de tijd van de val van Adam tot de komst van de Messias ruwweg 4.000 jaar beslaat, leunt op de klassieke en gezaghebbende Bijbelse chronologie zoals vastgesteld door aartsbisschop James Ussher (1581-1656), wiens historische berekeningen eeuwenlang als de theologische standaard golden voor de westerse Bijbelvertalingen en verklaringen.⁴

2.2 De volle maat: van Noach tot de as van Sodom.

God slaat niet blindelings; Hij laat een beker van ongerechtigheid vollopen. Dit is het Bijbels-juridische principe van de 'volle maat', zoals God dat expliciet vastlegde in Genesis 15:16. Hij verklaarde daar aan Abraham dat de omliggende volkeren pas geoordeeld zouden worden wanneer hun absolute limiet bereikt was:

 "want de ongerechtigheid der Amoriëten is tot nog toe niet vol."

Pas wanneer die grens is bereikt, wordt het vonnis onvermijdelijk voltrokken.

Dit goddelijke principe van een vastgestelde proeftijd zien we al bij de allereerste wereldwijde oordeelsvoltrekking. Toen de Heere de aarde in de dagen van Noach aanzag en de absolute verdorvenheid vaststelde, sloeg Hij niet direct toe. In Genesis 6:3 hanteerde God een exact afgemeten genadetijd van 120 jaar. Deze 120 jaar betrof geen biologische levenslimiet voor de mensheid, maar was een specifieke periode van genade en uitstel. Het was de tijdsperiode waarin Noach de ark bouwde en functioneerde als "een prediker der gerechtigheid" (2 Petr. 2:5). God gaf de

³ Bullinger, E. W. (2021). Het getal in de Bijbel: Zijn bovennatuurlijk ontwerp en geestelijke betekenis. Everread. Pag. 276

⁴ Ussher, J. (2003). *The Annals of the World* (L. Pierce & M. Pierce, Trans.). Master Books. (Oorspronkelijk werk gepubliceerd in 1650 als *Annales Veteris Testamenti*).

wereld 120 jaar lang de ruimte om de naderende catastrofe te ontvluchten. Pas toen deze uitdrukkelijke genadetijd tot op de laatste dag was verstreken en de maat vol was, brak het oordeel met water los. Het is deze perfecte Goddelijke blauwdruk van genadetijd vóór oordeel, die de huidige cyclus van vierduizend jaar sinds Sodom zo explosief maakt.

Wanneer we dit juridische principe op de tijdlijn van de zondvloed leggen, ontstaat er een historisch perspectief die tot verhoogde waakzaamheid noopt.

Volgens de klassieke chronologie begon de aarde na de zondvloed (ca. 2348 v.Chr.) met een schone lei en ontving Noach de regenboog als teken van genade.

Echter, slechts 451 jaar later was de menselijke hoogmoed in de vallei van Sodom alweer zó radicaal en onomkeerbaar geëscaleerd, dat hun specifieke maatbeker al overliep.

(De exacte tijdsspanne van 451 jaar tussen de zondvloed en de verwoesting van Sodom is de theologische rekensom vanuit de oorspronkelijke Hebreeuwse grondtekst. Deze klassieke tijdlijn vormt het chronologische raamwerk voor de kanttekeningen van de authentieke Statenvertaling uit 1637 bij Genesis 11 en 17, en is academisch geformaliseerd in het historische standaardwerk The Annals of the World van aartsbisschop James Ussher, 1650).⁵

Waar de Amoriëten en andere omringende volkeren vanaf dat moment nog vier eeuwen uitstel kregen om hun beker te vullen, was de maat van Sodom binnen viereuhalf eeuwen na de zondvloed al vol. God greep in met vuur, als een blijvend historisch waarschuwingsteken

 2 Petrus 2:6 En de steden van Sodoma en Gomorra tot as verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gezet dengenen, die goddelooslijk zouden leven;

Dit gegeven maakt de gebeurtenissen rond "Pride Land 2026" theologisch ronduit explosief. Om dit ten volle te beseffen, moeten we de doorlopende geestelijke lijn van deze rebellie traceren.

Theologisch gezien begint het "Babylonische wereldsysteem" namelijk niet pas bij het historische rijk van koning Nebukadnezar. De geestelijke wortel ontspringt al in Genesis 10 en 11, onder leiding van Nimrod. Als stichter van Babel was de zonde bij de torenbouw de ultieme hoogmoed: "*Laten wij ons een naam maken.*"

Dit was de absolute wederkomst van het menselijke humanisme en de rebellie tegen God na de zondvloed: "Pride"..

Sodom was vervolgens een extreme, vroege uitwas van exact diezelfde 'Babel-geest'. Hoe messcherp en actueel deze rebellie eruitziet, wordt door de profeet Ezechiël (16:49) in de oorspronkelijke grondtekst feilloos blootgelegd:

 *"Ziet, dit was de ongerechtigheid uwer zuster Sodom; hoogmoed (Pride), zatheid van brood en **stille gerustheid** had zij en haar dochteren; maar zij sterkte de hand des armen en nooddriftigen niet."*

Let in dit oordeel bijzonder op de '*stille gerustheid*' (een valse veiligheid).

Dit vormt de theologische blauwdruk voor de valse vrede waar de apostel Paulus in 1 Thessalonicensen 5 direct voor waarschuwt: "*Wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid (geen gevaar), dan zal een haastig verderf hun overkomen.*"

Sodom vierde haar hoogmoed in de volstreckte illusie van onaantastbaarheid, pal voordat het vuur viel.

⁵ Idem.

Het is exact deze specifieke combinatie van hoogmoed (pride) en valse vrede die de doorlopende geestelijke lijn vormt.

Een lijn die onafgebroken loopt van de torenbouw in Genesis 11, via de as van Sodom en het historische rijk van Nebukadnezar, tot aan het absolute einde van de tijd, waar dit systeem in Openbaring 17 en 18 terugkeert als *"Verborgenheid, het grote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde."*

Dat men deze rebellie kracht bijzet door de regenboog van Noach (het genadeteken dat vlak voor de tijd van Sodom werd gegeven) te perverteren en als een triomfantelijke vlag op de as van Sodom te planten, is de ultieme provocatie. Men smeedt de dagen van Noach en de dagen van Lot letterlijk aan elkaar vast. De theologische cirkel is rond, de maat moet in onze generatie wel vol zijn geworden bij God.

De schaal van dit evenement is groot, vaktijdschrift Travelgay.com schrijft hierover:

- ✓ *"Pride Land Dead Sea 2026 zal de oevers van de Dode Zee transformeren tot een volwaardig LGBTQ+-festival. Dit vierdaagse evenement, dat wordt gepresenteerd als het grootste Pride-evenement ooit in het Midden-Oosten, gaat veel verder dan een traditionele parade of een weekendfeest. De organisatoren bouwen een tijdelijke 'Pride City' in de woestijn, die dag en nacht open zal zijn... Het nachtleven is een rode draad door het festival, met evenementen die de klok rond doorgaan. Hoewel Tel Aviv bekendstaat om zijn bruisende gayclubscene, brengt Pride Land diezelfde sfeer naar een meer ingetogen, resortachtige omgeving met een kenmerkend woestijnlandschap."*⁶

Ook *The Jerusalem Post* schrijft over de grootse omvang van het vierdaagse festival:

- ✓ *"'Pride Land is niet zomaar een festival,' aldus Aaron Cohen, de belangrijkste producent en initiatiefnemer van het evenement, 'het is het grootste evenement dat we hier ooit hebben georganiseerd.' Israël zal in juni 2026 het grootste LGBT-festival uit de geschiedenis van het Midden-Oosten huisvesten aan de Dode Zee. Het nieuwe festival heeft als doel om het hart van de Judeïsche woestijn van 1 tot en met 4 juni te transformeren in een kleurrijke stad vol trots."*⁷

2.3 Aansluitend: Tel Aviv-Pride

Nadat men van maandag 1 tot en met donderdag 4 juni feest en overnacht in de woestijn bij Sodom, volgt er op vrijdag 5 en zaterdag 6 juni een overgangswEEKEND. Men verwacht dat veel bezoekers deze dagen zullen gebruiken om terug te reizen naar Tel Aviv, in te checken bij hun nieuwe accommodatie en even op adem te komen (of alvast het lokale nachtleven in te duiken). De officiële Tel Aviv Pride-week begint namelijk direct daarna op zondag 7 juni en duurt tot en met zaterdag 13 juni, met dagelijkse strandfeesten op Hilton Beach, clubavonden, en als absolute climax het openluchtfestival in het Charles Clore Park met de grote parade op vrijdag 12 juni.

Deze week is tot de nok toe gevuld met activiteiten. Omdat het een van de grootste Pride-evenementen ter wereld is, opereert de hele stad in deze periode feitelijk op een speciaal schema. Van donderdag 11 tot en met zondag 14 juni 2026 vindt tevens het evenement 'Forever Tel Aviv' plaats. Dit geldt als hét toonaangevende *circuit-evenement* in Tel Aviv, met doorgaans enorme feesten in de wereldberoemde club Haoman 17 en een spectaculair hoofdevenement in de Expo Tel Aviv. Evenementen zijn onder andere de Opening Party, de Outdoor Pride Party en de Massive Main Party⁸

⁶ <https://nl.travelgay.com/event/pride-land-dead-sea-middle-east-largest-gay-festival>

⁷ <https://www.jpost.com/israel-news/article-893319>

⁸ <https://www.gaytravel4u.nl/event/tel-aviv-gay-pride/>

Jerusalem Post / Israel News

Four day pride festival to be held at Dead Sea, largest in history of Middle East

"Pride Land is not just another festival," said the main producer and initiator of the festival, Aaron Cohen, "it's the biggest thing we've done here."

9

2.4 De priesterlijke delers: waarom de naam 'Cohen' essentieel is inzake Amsterdam-Sodom.

 Joël 2:17,18 Laat de priesters, des HEEREN dienaars, wenen tussen het voorhuis en het altaar, en laat hen zeggen: Spaar Uw volk, o HEERE! en geef Uw erfenis niet over tot een smaadheid, dat de heidenen over hen zouden heersen; waarom zouden zij onder de volken zeggen: Waar is hunlieder God? Zo zal de HEERE ijveren over Zijn land, en Hij zal Zijn volk verschonen.

Voordat we de theologische afgrond van deze historische ontwikkelingen peilen, is er één huiveringwekkende, gemeenschappelijke deler die we onmogelijk kunnen negeren. De man die in 2001 in de Amsterdamse Stopera als burgemeester als eerste ter wereld de wettelijke deuren opende voor deze rebellie, was Job Cohen. De man die in 2026 als hoofdproducent miljoenen investeert ¹⁰om de theologie van Sodom fysiek te vieren op de as van Gods oorspronkelijke oordeel bij de Dode Zee, is Aaron Cohen. Beide mannen dragen niet zomaar een naam; zij dragen de meest exclusieve naam van het Joodse volk, namelijk de naam van het priestergeslacht. Om de absolute geestelijke tragedie en de profetische symboliek van hun daden werkelijk te kunnen doorgronden, moeten we allereerst vaststellen wat het dragen van de naam 'Cohen' Bijbels, historisch én biologisch nog steeds feitelijk actueel is qua *af-stam-ing*, en wat het betekent.

De naam "Cohen" (Hebreeuws: כהן, letterlijk 'priester') is een prominente achternaam binnen de Joodse gemeenschap. Degenen die deze naam, of de vele afgeleiden daarvan, dragen, worden van oudsher beschouwd als de rechtstreekse nakomelingen van de Leviet Aäron, die door God Zelf werd aangesteld als de allereerste hogepriester in de tabernakel. De Thora is hierin onverbiddelijk: de priesters voor de Joodse offerdienst mochten uitsluitend uit diens mannelijke nakomelingen worden gekozen.¹¹

Dat deze mondelinge overlevering geen theologische mythe is, maar een biologisch feit, werd aan het einde van de twintigste eeuw bewezen. In 1997 publiceerde het gerenommeerde wetenschappelijke tijdschrift *Nature* een baanbrekend DNA-onderzoek. Uit deze genetische analyse bleek dat Joodse mannen met de naam Cohen een opmerkelijke, identieke overeenkomst delen in specifieke genetische 'merktekens' op het Y-chromosoom.

Dit profiel is wereldberoemd geworden als het *Cohen Modal Haplotype* (CMH).

De studie leverde het heldere bewijs dat al deze priesters over de hele wereld daadwerkelijk afstammen van één gemeenschappelijke, mannelijke voorouder in de verre oudheid. Het legde voor

⁹ <https://www.jpost.com/israel-news/article-893319>

¹⁰ Al-Quds. (2026, 21 april). *Occupation of the Dead Sea: Israeli arrangements to launch the largest LGBTQ+ festival in the region*. Al-Quds Newspaper. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://www.alquds.com/en/posts/236406>

¹¹ Wikipedia-bijdragers. (z.d.). *Cohen*. Wikipedia, de vrije encyclopedie. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://nl.wikipedia.org/wiki/Cohen>

het eerst een directe wetenschappelijke link tussen moderne genetica en de eeuwenoude, Bijbelse traditie.¹²

Dit diepe besef van priesterlijke afstamming werkt in de orthodox-Joodse wereld door tot over de grens van de dood. Omdat de roeping van de priester in het teken staat/stond van uiterste heiligheid en zuiverheid, verbiedt Gods wet hen ten strengste om zich te verontreinigen aan de doden. In het boek Leviticus is deze strikte scheiding tussen de priester en het onreine (het graf) verankerd:

📖 *Leviticus 21:1-3* Daarna zeide de HEERE tot Mozes: Spreek tot de priesters, de zonen van Aäron, en zeg tot hen: Over een dode zal een priester zich niet verontreinigen onder zijn volken. Behalve over zijn bloedvriend, die hem ten naaste bestaat, over zijn moeder en over zijn vader, en over zijn zoon, en over zijn dochter, en over zijn broeder. En over zijn zuster, die maagd is, hem nabestaande, die nog geen man toebehoord heeft; over die zal hij zich verontreinigen.

Bron afbeelding rechts:¹³

Om gehoorzaam te blijven aan deze goddelijke wet, rusten er op Joodse begraafplaatsen specifieke protocollen voor Cohens en hun aftakkingen (zoals Cohn, Kohnstamm, Kon, Caan, Caanen, Kagan en Kaganovitsch).

Zij worden te allen tijde aan de uiterste rand van de begraafplaats, direct langs het looppad begraven. Dit specifieke pad wordt het "Kohaniepad" genoemd. Het stelt mannelijke leden van de Cohen-familie in staat om het graf van een overleden bloedverwant (zoals de Thora als uitzondering toestaat) te bezoeken en over dit pad te lopen, zonder dat zij zich onwettig hoeven te begeven tussen de graven en daarmee onrein zouden worden voor hun theologische dienst.

Op Joodse begraafplaatsen zijn de graven van een "Cohen" (of een afgeleide naam daarvan) vaak te herkennen aan de "zegenende handen", de twee handen van een priester. De handen worden naast elkaar afgebeeld met de palmen naar beneden en de vingers zo gehouden dat zij de Hebreeuwse letter sijn (ש) vormen. Dit is de eerste letter van El Sjaddai, wat "Almachtige" betekent. Deze houding wordt aangenomen bij het uitspreken van de priesterzegen in de synagoge. Het is het exclusieve symbool van een Joodse priester en mag dan ook alleen als grafsymbool worden gebruikt op het graf van een directe nazaat uit dit priesterlijke geslacht.¹⁴

Dit symbool van de Cohens is direct verbonden aan de opdracht die de Heere via Mozes aan Aäron en zijn nakomelingen gaf. Deze bekende priesterzegen wordt in de synagogen, en tot op de dag van vandaag ook in tal van christelijke kerken, na de dienst door de voorganger uitgesproken:

📖 *Numeri 6:23-27* Spreek tot Aaron en zijn zonen, zeggende: Alzo zult gijlieden de kinderen Israëls zegenen, zeggende tot hen: De HEERE zegene u, en behoede u! De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten, en zij u genadig! De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u, en geve u vrede! Alzo zullen zij Mijn Naam op de kinderen Israëls leggen; en Ik zal hen zegenen.

¹² Skorecki, K., Selig, S., Blazer, S., Appel, R., Bradman, P. S., Bradman, N., & Thomas, M. G. (1997). Y chromosomes of Jewish priests. *Nature*, 385(6611), 32. <https://doi.org/10.1038/385032a0>

¹³ https://www.europeana.eu/en/item/272/resource_document_jhm_foto_F900672

¹⁴ Harvas Natuursteen. (z.d.). *Grafsymbolen en hun betekenis*. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://harvasnatuursteen.nl/gedenktekens/grafsymbolen/>

De Kohaniem (het meervoud van Cohen) vervullen nog altijd een aparte, heilige taak in de synagogedienst. Zo wordt een man die behoort tot de Kohaniem als eerste opgeroepen voor de Toralezing en spreken zij ook de zegen uit.¹⁵ Tegenwoordig vindt deze priesterzegen in de synagoge plaats op dezelfde tijdstippen als waarop deze vroeger in de tempeldienst werd uitgesproken, met dien verstande dat het voornamelijk op feestdagen gebeurt én uitsluitend wanneer er daadwerkelijk nakomelingen van Aäron aanwezig zijn.¹⁶

Afbeelding graf Cohen met zegenende handen, bron: ¹⁷

2.3 De afvalligheid van de Cohens geprofeteerd: de waarschuwing van Maleachi

De profeet Maleachi (5e eeuw v.Chr.) noemde de priester een “engel van JHWH”, omdat de priesters de “wetenschap” (de zuivere kennis en het inzicht in het Woord van God) dienden te bewaren en het volk de wet moesten onderwijzen. Maleachi bestrafte hen echter zwaar, omdat zij in plaats van geestelijke leidlieden te zijn, juist de oorzaak waren geworden dat het volk van de wet afweek:

 *Maleachi 2:7-8 "Want de lippen der priesters zullen de wetenschap bewaren, en men zal uit zijn mond de wet zoeken; want hij is een engel des HEEREN der heirscharen. **Maar gij zijt van den weg afgeweken, gij hebt er velen doen struikelen in de wet, gij hebt het verbond met Levi verdorven, zegt de HEERE der heirscharen.**"*

Toch zijn er na de waarschuwing van Maleachi nog beroemde, Godvrezende Cohens opgestaan die hun heilige roeping wél trouw bleven. Een markant voorbeeld is Juda de Makkabeër, de zoon van de priester Mattathias. Hij leidde in de tweede eeuw voor Christus de opstand tegen het Seleucidenrijk (een van de vier delen van het uiteengevallen Griekse rijk van Alexander de Grote), waarover Antiochus IV Epiphanes heerste. In 168 v.Chr. ontheiligde Antiochus de Joodse tempel in Jeruzalem door het altaar van Baäl Hasjamaïm (het Syrische equivalent van Zeus) op te zetten en varkensvlees op het heilige altaar te offeren. Daarop leidden de Joodse priester Mattathias en zijn zoon Judas Makkabeüs de furieuze Joden in hun opstand. Deze geschiedenis is vastgelegd in het deuterocanonieke boek *De Makkabeeën*. De Joodse feestdag Chanoeka (het feest van de "Toewijding") herdenkt precies deze overwinning en het herstel van de Joodse eredienst in de Tweede Tempel in 164 v.Chr., nadat Juda de Makkabeër alle beelden van Griekse afgoden had verwijderd en het heiligdom had gezuiverd.

Ook rond de geboorte van Jezus Christus, in de dagen van koning Herodes, waren er nog Godvrezende priesters die onberispelijk leefden. Een prachtig bewijs hiervan is Zacharias, de vader van Johannes de Doper:

 Lukas 1:5-6 In de dagen van Herodes, den koning van Judea, was een zeker priester, met name Zacharias, van de dagorde van Abia; en zijn vrouw was uit de dochteren van Aaron, en haar naam Elizabet. En zij waren beiden rechtvaardig voor God, wandelende in al de geboden en rechten des Heeren, onberispelijk.

¹⁵ Joods Cultureel Kwartier. (z.d.). *Kohaniem*. Woordenlijst. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://www.jck.nl/nl/woordenlijst/kohaniem>

¹⁶ Van Die, P. (2017). *Be-tekend*. Piet van Die. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <http://www.pietvandie.nl>

¹⁷ Nationaal Comité 4 en 5 mei. (z.d.). *Beek, grafmonument van de familie Cohen*. Oorlogsmonumenten. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://www.4en5mei.nl/oorlogsmonumenten/zoeken/3626/beek-grafmonument-van-de-familie-cohen>

De contrastlijn tussen deze onberispelijke, Godvrezende dienst van mannen als Zacharias en de daden van de moderne naamdragers in onze generatie, markeert een ernstige theologische afgrond. Doordat de profetische stem in Israël is stilgevallen (het verwerpen van de ware Messias), is het volk overgeleverd aan westers humanisme; men laat elkaar 'vrij' in de zonde. Dit leidt tot een letterlijke afdaling: vanuit Tel Aviv (een stad geworteld in de geest van Babylon) trekt de Pride-beweging nu naar het diepste punt op aarde, de Dode Zee. Exact de plek waar de as ligt van Gods oorspronkelijke oordeel over Sodom. Waar de Bijbelse priester de goddelijke roeping had om het volk geestelijk op te heffen naar de hoogte van Gods heiligheid, zien we vandaag de ultieme geestelijke omkering: een Cohen die optreedt als initiator om het volk voor te gaan in de steilste val uit de wereldgeschiedenis. Deze afval van het priesterlijke mandaat is echter geen abstracte theorie gebleven; zij loopt angstaanjagend synchroon met de letterlijke, topografische beweging die de rebellie momenteel in het land Israël maakt.

2.4.1 De dagen van Lot en het geestelijke Sodom

Wanneer we de collectieve staat van het huidige priesterschap en de nationale acceptatie van de westerse rebellie objectief toetsen aan de Schrift, doemt er een huiveringwekkend Bijbels patroon op. De verplaatsing van de theologie van Sodom — eerst wettelijk verankerd in de westerse hoofdstad (Amsterdam) en nu gefaciliteerd en gevierd in het dal van Gods oorspronkelijke oordeel (de Dode Zee) — is geen willekeurige historische samenloop. Het is de zichtbare manifestatie van exact die profetische kentekenen die Christus en de apostelen hebben aangewezen als de ultieme markeringspunten van de eindtijd.

In Zijn grote eindtijdrede grijpt Jezus Christus niet naar abstracte theologie om de wereldwijde, geestelijke conditie vlak voor Zijn wederkomst te beschrijven. Hij wijst historisch en forensisch exact naar de maatschappij van Sodom:

 Lukas 17:28-30 "Desgelijks ook, gelijk het geschiedde in de dagen van Lot; zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; Maar op den dag, op welken Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer van den hemel, en verdierf hen allen. Even also zal het zijn in den dag, op welken de Zoon des mensen geopenbaard zal worden."

Het meest alarmerende kenmerk van deze 'dagen van Lot' is het genormaliseerde karakter van de zonde. De rebellie was in Sodom niet langer een verborgen schande, maar was volledig geïntegreerd in het dagelijkse, maatschappelijke en economische leven (het kopen, verkopen en bouwen). Dat een gigantisch festival als 'Pride Land' miljoeneninvesteringen aantrekt, complete hotelcomplexen opkoopt en infrastructuur bouwt in de woestijn, is de ultieme, moderne vervulling van deze profetie. De wetteloosheid is genormaliseerd en gecommmercialiseerd.

Deze normalisatie leidt tot een ongekennde geestelijke afdaling van de natie zélf. Het meest ontstellende Bijbelse bewijs voor deze theologische val vinden we in de profetie van de apostel Johannes. Wanneer hij in het boek Openbaring de status van Jeruzalem en het land vlak voor het einde beschrijft, hanteert de Heilige Geest niet langer eretiteln als 'de heilige stad' of 'Sion'. Vanwege de massale, collectieve afvalligheid van zowel het volk als het leiderschap, krijgt het zwaartepunt van het land een andere, schokkende kwalificatie:

 Openbaring 11:8 "En hun dode lichamen zullen liggen op de straat der grote stad, die geestelijk genoemd wordt Sodoma en Egypte, alwaar ook onze Heere gekruisigd is."

De Bijbel diagnosticeert hier objectief dat het land, voorafgaand aan het definitieve oordeel, in Gods ogen de theologische status van *Sodom* zal aannemen. Dat een nazaat uit het heilige priestergeslacht (een Cohen) nu als initiator optreedt om de westerse zonde fysiek en massaal op het historische grondgebied van Sodom te vieren, voltrekt exact deze profetie uit Openbaring 11:8.

Dat juist het priestergeslacht, dat geroepen was tot onberispelijkheid, hierin het voortouw neemt, werd eveneens apostolisch voorzien. De apostel Judas waarschuwde dat de ultieme geestelijke val

niet slechts door heidense pressie van buitenaf zou komen, maar door geestelijke leiders die van binnenuit de genade verbasteren:

📖 *Judas 1:4 en 7 "Want er zijn sommige mensen ingeslopen (...) goddelozen, die de genade van onzen God veranderen in **ontuchtigheid**, en den enigen Heerser, God, en onzen Heere Jezus Christus verloochenen. Gelijk Sodoma en Gomorra, en de steden rondom dezelve (...) tot een voorbeeld voorgesteld zijn, dragende de straf des eeuwigen vuurs."*

Wanneer het leiderschap en het priesterschap hun roeping verzaken, verandert de vrijheid in "ontuchtigheid" (in het Grieks: *aselgeia*, duidend op grenzeloze losbandigheid). De staat van de priesters en het volk, de viering in het dal van de Dode Zee, en de ontheiliging van de regenboog in Amsterdam vormen gezamenlijk een onweerlegbaar, profetisch waarschuwingsteken van een naderend Goddelijk ingrijpen.

3.0 De afdaling: via Tel Aviv naar het dal van Sodom

Diepe theologische verwevenheid van deze rebellie wordt huiveringwekkend zichtbaar wanneer we kijken naar het geografische epicentrum van deze Gaypride beweging. Decennialang fungeerde de seculiere kuststad Tel Aviv als de onbetwiste, wereldwijde hoofdstad van de Pride-beweging.

Deze naamkeuze door de pioniers in 1909 was allerminst een historisch toeval, maar ademt in alles de geest van Babylon.

De naam 'Tel Aviv' werd in 1902 geïntroduceerd door de Joodse schrijver Nahum Sokolow als de Hebreeuwse titel voor Theodor Herzls utopische roman *Altneuland* (Oud-Nieuw-Land).

Sokolow ontleende deze specifieke Hebreeuwse woordcombinatie ('Tel' = historische ruïne, 'Aviv' = lente) direct aan Ezechiël 3:15....

In 1909 werd deze Bijbels-Babylonische naam op voorstel van zionistenleider Menachem Sheinkin officieel aangenomen als stadsnaam, juist omdat het de seculiere droom van een 'nieuwe lente op oude fundamenten' perfect symboliseerde.

Tel-Aviv was dus de specifieke naam van het ballingsoord bij de rivier de Chebar, gelegen in het absolute hart van het historische Babylonische Rijk.¹⁸

📖 *Ezechiël 3:15 En ik kwam tot de weggevoerden te Tel-abib, die aan de rivier Chebar woonden, en ik bleef daar zij woonden; ja, ik bleef daar verbaasd in het midden van hen zeven dagen.*

Binnen de klassieke Hebreeuwse tekstverklaring (het zogenaamde *Remez-niveau*) is een naam nooit slechts een historisch etiket, maar openbaart het de geestelijke essentie en profetische bestemming van een plaats. Dat de pioniers in 1909 uitgerekend de naam Tel Aviv kozen (direct weggenomen uit het hart van het Babylonische ballingsoord in Ezechiël 3:15) is in dit licht dan ook geen historisch toeval, maar een theologische lotsbestemming.

Dat Bijbelse namen (zoals Tel Aviv) en historische oordelen (zoals Sodom en Babel) profetische blauwdrukken voor de toekomst bevatten, is gebaseerd op fundamentele regels uit de klassieke Hebreeuwse exegese. Ten eerste het principe dat een Hebreeuwse naam (*shem*) de geestelijke bestemming van een zaak in zich draagt¹⁹ Ten tweede valt dit binnen de klassieke 'PaRDeS'-methode, specifiek het *Remez-niveau*, waarbij namen functioneren als theologische vingerwijzingen²⁰

¹⁸ M. Azaryahu, *Tel Aviv: Mythography of a City* (Syracuse University Press, 2007, pp. 51-53).

¹⁹ Pedersen, J. (1991). *Israel: Its Life and Culture* (Vols. 1-2). Scholars Press. (Oorspronkelijk werk gepubliceerd in 1926). *Specifiek Deel 1, het hoofdstuk over 'The Soul'*.

²⁰ Strack, H. L., & Stemberger, G. (1992). *Introduction to the Talmud and Midrash*. Fortress Press. *Specifiek het gedeelte over Midrasj-exegese en de PaRDeS-niveaus*.

Ten slotte volgt dit de fundamentele theologische wet geformuleerd door Nachmanides (Ramban): *Ma'aseh avot siman labanim*, 'De daden van de vaders zijn een teken voor het nageslacht', wat stelt dat Bijbelse gebeurtenissen zich in de geschiedenis als profetische cycli herhalen ²¹

Waar de naam Tel Aviv de hoogmoedige, seculiere droom openbaart om zonder ontzag voor de Schepper een nieuwe lente te bouwen op de oordeelsruïnes van het verleden, is Jeruzalem hiervan het absolute, positieve tegenbeeld. De naam van de Heilige Stad is Gods eigen profetische blauwdruk voor de voleinding van de wereldgeschiedenis.

De naam Jeruzalem (*Yerushalayim*) is opgebouwd uit twee Hebreeuwse kernbegrippen: *Yeru* (wat afstamt van de wortel voor 'fundament', 'stad' of 'visioen') en *Shalom* (wat 'vrede', 'volmaaktheid', 'heelheid' of 'herstel' betekent). Jeruzalem is daarmee letterlijk het Fundament van Vrede. Dit is een indrukwekkende profetische paradox. Geen enkele stad op aarde heeft historisch gezien zoveel oorlog, bloedvergieten en verwoesting gekend als Jeruzalem. In de eindtijd is zij, zoals Zacharia voorzegt, een "schaal van bedwelming" en een "lastige steen" die alle naties tot waanzin drijft. Zelfs geestelijk zucht zij tijdelijk onder de dekmantel van 'Sodom en Egypte'. Toch garandeert het *Remez-niveau* van haar naam dat de stad niet in deze chaos zal eindigen. De naam fungeert als een onwrikbare, goddelijke belofte. De profeten bevestigen dit ook uitdrukkelijk, een voorbeeld:

📖 *Jesaja 65:19 En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over Mijn volk; en in haar zal niet meer gehoord worden de stem der wening, noch de stem des geschreeuws.*

Waar de mens in het westerse Babylon en Tel Aviv zijn eigen valse, rebelse vrede probeert te forceren (de roep "Vrede en geen gevaar"), ligt in Jeruzalem de ultieme goddelijke bestemming verankerd. Het is de exclusieve plek waar de *Sar Shalom* (de Vrededorst) Zijn heerschappij zal aanvangen. Zodra Zijn voeten de Olijfberg raken, de Babylonische, Egyptische en islamitische systemen zijn verpulverd en Israël de Messias omhelst, zal Jeruzalem eindelijk haar naam in de meest volkomen zin vervullen. Vanuit dit volmaakte *Fundament van Vrede* zal de eeuwige gerechtigheid en *sjaloom* over de gehele vernieuwde schepping stromen.

Zonder het te beseffen, brandmerkten de naamgevers van Tel Aviv de stad met exact het juiste geestelijke DNA: de 'Babel-geest'. Een stad die zich decennialang profileert als een veilige, seculiere bubbel in het Midden-Oosten en in 2011 zelfs werd uitgeroepen tot 'Best Gay City of the World' ²²

De naam onthult een stad die is geprogrammeerd om de seculiere, hoogmoedige droom te belichamen van een mensheid die zich heeft losgesneden van haar Schepper. Men weigert een nieuwe lente ('Aviv') te zoeken in gehoorzaamheid en bekering, maar kiest ervoor deze utopie hoogmoedig en zelfstandig te bouwen, pal bovenop de oordeelsruïnes ('Tel') van het verleden.

Deze theologische bestemming (*het herbouwen van een stad zonder weerhouding van zonde uit Godsvreze bovenop oordeelsruïnes*) is in Tel Aviv geen abstracte theorie, maar een letterlijke, archeologische werkelijkheid.

De moderne, seculiere stadsblokken van de metropool zijn fysiek gestort over en rondom de verkoelde restanten van volkeren wier maatbeker destijds vol raakte. Pal in en onder de stad liggen drie specifieke ruïneheuvels:

²¹ Nachmanides (Ramban). (1971). *Commentary on the Torah: Genesis* (C. B. Chavel, Trans.). Shilo Publishing House. (Specifiek zijn commentaar bij Genesis 12:6).

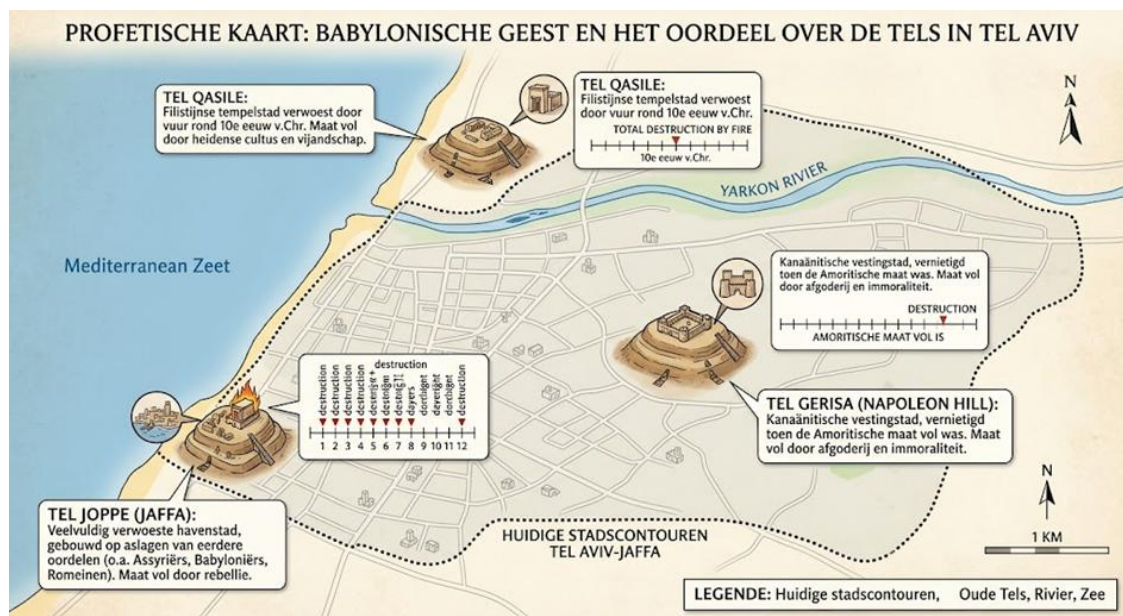
²² Jerusalem Post Staff. (2023, 14 februari). *Is Tel Aviv the gay capital of the world?*. The Jerusalem Post. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://www.jpost.com/israel-news/culture/article-731595>

Ten eerste de massieve Tel van de havenstad **Joppe**, door de eeuwen heen een bolwerk van heidense zeecultussen en menselijke hoogmoed, die vanwege aanhoudende rebellie meer dan twaalf keer door oordelende legers (van de Assyriërs tot de Romeinen) in de as is gelegd.²³

Ten tweede **Tel Qasile**, een gefortificeerde Filistijnse stad midden in het huidige noorden van Tel Aviv. De opgravingen tonen aan dat het hart van deze stad bestond uit een massief heidens tempelcomplex. Hun beker stroomde over van gewelddadige afgodendienst en ultieme vijandschap tegen de Schepper en Zijn verbondsvolk, waarna de stad rond de 10e eeuw v.Chr. door een totaal en verwoestend vuur is vernietigd.²⁴

Ten derde **Tel Gerisa**, een versterkte Kanaänitische vestingstad op de plek waar vandaag de stedelijke infrastructuur overheen raast. Dit behoorde tot de Amoritische en Kanaänitische stammen waarover God in Genesis 15:16 sprak. In Leviticus 18 beschrijft God gruwelijk gedetailleerd waarmee deze specifieke volken hun maatbeker vulden: met extreme seksuele perversies, tempelprostitutie en het offeren van kinderen aan de afgod Moloch.²⁵ God verklaart hierover:

📖 *Leviticus 18:25* *Zodat het land onrein is, en ik over hetzelfde mijn ongerechtigheid bezoeken, en het land zijn inwoners uitspuwt.*

De moderne Pride-beweging viert haar seculiere lente ('Aviv') dus letterlijk en geografisch pal bovenop de verkoolde aslagen ('Tel') van volkeren wier beker overstroomde van afgoderij en immoraliteit. Men danst blindelings op de graven van het goddelijke oordeel. Dit is de absolute kern van de 'Babel-geest': de hoogmoedige mens die, los van God en blind voor oordelen uit het verleden, zijn eigen seculiere utopie wil bouwen bovenop de ruïnes van eerdere generaties.

²³ Burke, A. A., & Peilstöcker, M. (Eds.). (2011). *The History and Archaeology of Jaffa 1*. (Monumenta Archaeologica 26). Cotsen Institute of Archaeology Press.

²⁴ Mazar, A. (1980). *Excavations at Tell Qasile, Part One: The Philistine Sanctuary: Architecture and Cult Objects*. (Qedem 12). Institute of Archaeology, Hebrew University of Jerusalem.

²⁵ Herzog, Z. (1993). *Tel Gerisa*. In E. Stern (Ed.), *The New Encyclopedia of Archaeological Excavations in the Holy Land* (Vol. 2, pp. 480-484). Israel Exploration Society.

Gay-Pride in Tel Aviv, bron afbeelding: ²⁶

Waar men decennialang uitsluitend feestvierde in het veilige bolwerk van Tel Aviv, verbreedt de beweging haar territorium **dit jaar** (2026) door bewust af te dalen naar het graf van Gods eerdere oordeel.

Van 1 tot 4 juni verplaatst de beweging zich massaal naar het allerdiepste landoppervlak op aarde: de tektonische breuklijn van de Dode Zee. Door met het *Pride Land* festival fysiek het dal van Sodom binnen te trekken, ontwaakt men daar als het ware de 'oerzonde' van de menselijke hoogmoed, pal op de as van het verleden.

Maar de rebellie eindigt niet in dit dal. Nadat de geest van Sodom theatraal is gevierd, trekt de massa in de dagen direct daarna (7 tot 13 juni) massaal omhoog, terug naar het Babylonische bolwerk op zeeniveau (Tel Aviv) voor de ultieme climax. Men smeedt de as van Sodom en de geest van Babylon hiermee letterlijk en geografisch aan elkaar vast. Men daalt eerst af in het dal van de oer-goddeloosheid, om diezelfde hoogmoed vervolgens triomfantelijk de eigen gecreëerde utopie ('Aviv') binnen te dragen.

3.1 De Bijbelse stad Joppe, vanwaar het evangelie is uitgegaan over de wereld.

Dat dit moderne, Babylonische bolwerk is vastgesmeed aan de eeuwenoude haven van Joppe (Jaffa), maakt het theologische profiel werkelijk compleet, omdat Joppe in de Schrift fungeert als de absolute scharnierplaats voor de heidense wereld.

In het Oude Testament is het de locatie waar Jona per schip wegvluchtte om de heidenen (Ninevé) niet te hoeven waarschuwen voor het oordeel over 40 dagen...

 Jona 3:4 En Jona begon in de stad te gaan, een dagreis; en hij predikte, en zeide: Nog veertig dagen, dan zal Nineve worden omgekeerd.

Sodom is "omgekeerd" maar de zonde is na 4000 weer teruggekeerd...

In het Nieuwe Testament (Handelingen 10) is Joppe de plaats waar Petrus het visioen ontving, waarmee God de deur van het Evangelie en Zijn genade definitief opende voor de niet Joodse volken, de heidenen.

 Handelingen 10:45 En de gelovigen, die uit de besnijdenis waren, zovelen als met Petrus gekomen waren, ontzetten zich, dat de gave des Heiligen Geestes ook op de heidenen uitgestort werd.

²⁶ <https://www.jpost.com/israel-news/culture/article-731595>

3.1.1 Hoe kwam de zegen van het evangelie in Joppe terug ?

In Handelingen 10 werd in Joppe de deur van het Evangelie officieel geopend voor de heidense wereld. Vanuit deze kustlijn stroomde de ware vrijheid de wereld in, om zich (mede via de westerse maritieme routes en theologische bolwerken zoals het Amsterdam van Petrus Plancius in de 16^e eeuw) over alle continenten te verspreiden. Eeuwenlang ging het genade-aanbod uit naar de volken.

Maar op ditzelfde westerse, heidense grondgebied vond in de moderne tijd de ultieme theologische pervertering van die vrijheid plaats.

Het is geen historisch toeval dat exact in de stad die eeuwenlang fungeerde als de zendingshaven van de wereld (Amsterdam), en het Mokum voor de Joden was, de omkering begon. *"Een wereldprimeur voor Amsterdam,"* zo kopte het NOS Journaal op 1 april 2001.

Voor het eerst in de 6000 jaar wereldgeschiedenis werden er huwelijken voor de burgerlijke wet voltrokken tussen paren van gelijk geslacht.

Dat deze eerste Amsterdamse akten werden ondertekend door burgemeester Job Cohen (wiens Joodse achternaam letterlijk 'Priester' betekent en die direct afstamt van het Bijbelse priestergeslacht) markeerde een gitzwarte theologische mijlpaal. De seculiere 'priester' bekrachtigde de rebellie tegen de instelling van de Schepper. Hier werd een volstrekt nieuwe, humanistische moraal ceremonieel ingezegend.

3.1.2 De Stopera als de 'Tel' van Amsterdam

Het is macaber om te beseffen waar dit gebouw, de Amsterdamse Stopera (het stadhuis), fysiek is neergezet. Net zoals we eerder zagen dat het seculiere Tel Aviv letterlijk is gebouwd op de ruïneheuvels ('Tels') van het verleden, zo is de Stopera in Amsterdam letterlijk opgetrokken op de fysieke ruïnes van de oude Jodenbuurt (Vlooienburg en het Waterlooplein). Dit was decennialang het kloppende hart waar de Joodse gemeenschap woonde, totdat zij tijdens de Tweede Wereldoorlog massaal werden weggevoerd en de wijk als een geplunderde, lege ruïne achterbleef.

27

Dat uitgerekend op de as van deze verwoeste wijk een immens, modern seculier complex werd gebouwd waarin het stadhuis naadloos werd verweven met een operazaal (vandaar de naam Stopera), is historisch veelzeggend. De bouw leidde destijds tot massale protesten, omdat velen het zagen als een megalomane en harteloze toe-eigening van een wijk die nog de diepe littekens van de Jodenvervolging droeg.²⁸ Men koos voor een podium van wereldse cultuur, entertainment en theater, boven het respecteren van de historische ruïne.

Dat precies dáár, in een gebouw dat rust op de fundamenten van een verwoest verleden en de cultuur van het theater viert, een nazaat uit het Joodse priestergeslacht in 2001²⁹ de theologische oer-rebellie wettelijk bekrachtigde, maakt de parallel met Tel Aviv ('Lente op een ruïne') historisch verbazingwekkend. Het legt de absolute, theologische tragedie van de moderne tijd bloot: de assimilatie in de Babylonische 'Babel-geest'.

Wanneer de seculiere mens zich losmaakt van het ontzag voor de Thora en de God van het verbond, vervangt men de goddelijke scheppingsorde door de religie van de universele mensenrechten. In de

²⁷ https://de.wikipedia.org/wiki/Nationale_Opera_en_Ballet

²⁸ Ruud van Capelleveen. (z.d.). *Stopera in Amsterdam*. Geschiedenis Extra. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://www.geschiedenisextra.nl/nl/stopera-in-amsterdam.htm>

²⁹ <https://jonet.nl/job-cohen-ontdekt-familieverleden/>

ogen van het humanisme was het openstellen van dit huwelijk op 1 april 2001 geen rebellie of minachting voor de geschiedenis, maar juist de ultieme, morele triomf van de vrijheid over de uitsluiting. De hartverscheurende paradox is echter dat de mensheid in haar blindheid precies de as van het zwaarste historische gruwelijke beladenheid (de Jodenvervolging) als fundering gebruikte om de ordening van haar eigen Schepper teatraal omver te werpen.

Het toont een wereld die, omringd door de restanten van een aangrijpend verleden, weigert omhoog te kijken. In plaats daarvan hijst zij de eigen menselijke autonomie en de zonde van Sodom op het toneel. De kraamkamer van deze theologische omkering stond letterlijk op de as van de geschiedenis.

De wettelijke bekrachtiging van dit 'huwelijk' in de Stopera bleef allerm minst beperkt tot Nederland. Het stadhuis fungeerde als de lugubere kraamkamer van een ongekende, internationale vloedgolf. Wat in de ogen van de Schepper een gruwel is, werd hier burgerrechtelijk volkomen gelijkgesteld aan Zijn eigen, heilige huwelijksordering tussen man en vrouw. Uiteindelijk diende deze specifieke Amsterdamse akte als het juridische breekijzer waarmee ook de poorten van de staat Israël werden opengebroken

De technieken en juridische argumenten die in Amsterdam werden gebruikt om het huwelijk open te stellen, zijn als een blauwdruk geëxporteerd naar de seculiere gemeenschap in Tel Aviv.

Er is een directe historische lijn: de vroege homo-emancipatie in Israël (vanaf de jaren '70 en '80) werd sterk beïnvloed door immigranten uit westerse landen, en Nederlandse activisten (zoals Henk Krol) onderhielden nauwe banden met de Israëlische beweging³⁰

Binnen Israël zelf is het (nog) onmogelijk om als homopaar voor de wet te trouwen, omdat het familierecht strikt onder de jurisdictie van de religieuze rechtbanken valt. Er ontstond echter een opmerkelijke juridische wending: de Israëlische staat erkent huwelijken die in het buitenland zijn gesloten. De meest cruciale bewijsvoering hiervoor is de geruchtmakende rechtszaak *Ben-Ari v. Director of Population Administration* (2006) voor het Israëlische Hooggerechtshof.³¹

In deze zaak eisten vijf Israëlische mannenparen dat hun in het buitenland (geworteld in de Amsterdamse blauwdruk) gesloten huwelijk officieel geregistreerd zou worden door de Israëlische bevolkingsadministratie. Hoewel de religieuze wetten in Israël dergelijke verbintenissen verbieden, oordeelde het Hof op 21 november 2006 (onder leiding van president Aharon Barak) dat de staat verplicht is om dergelijke buitenlandse huwelijksakten als wettig te erkennen en te registreren.³²

De "wereldprimeur" van de Joodse Cohen in Amsterdam werd zo het directe instrument waarmee de Bijbelse ordening in de staat Israël juridisch werd omzeild.

Omdat Nederland in 2001 als eerste wereldwijd deze deur opende, volgden al snel andere westerse landen dit 'model-Cohen'. Dit stelde Israëliërs in staat om naar het buitenland (zoals Canada) te vliegen, aldaar onder deze nieuwe westerse wetgeving te trouwen, en bij terugkomst in Israël de officiële status van "gehuwd" af te dwingen.³³ Wat in de Stopera door een nazaat van Aäron juridisch werd geboren, vormde het internationale breekijzer dat de autoriteiten in Jeruzalem uiteindelijk dwong om de poorten open te zetten voor de geest van Sodom

Amsterdam fungeerde in 2001 letterlijk als de juridische kraamkamer van een gebeurtenis die in de zesduizendjarige wereldgeschiedenis haar gelijke niet kent. Het vormt de ultieme, bittere ironie: de westerse naties, die eeuwenlang ongekende welvaart en zegen ontvingen als vrucht van het reddende Evangelie, exporteren nu deze theologische afval als een cynisch 'dankjewel' terug naar de staat Israël.

³⁰ <https://withpride.ihlia.nl/story/openstelling-van-het-huwelijk/>

³¹ Hooggerechtshof van Israël. (2006, 21 november). *HCI 3045/05 Ben-Ari v. Director of the Population Administration in the Ministry of the Interior* [61(3) PD 537].

³² Idem.

³³ Gross, A. (2015). *The Politics of LGBT Rights in Israel*. Columbia University Press.

Om de absolute ernst van deze westerse, juridische rebellie werkelijk te doorgronden, moeten we de situatie messcherp vergelijken met het historische Sodom. Men moet niet de illusie hebben dat er in Sodom destijds sprake was van officieel, door het stadsbestuur gesloten homohuwelijken. De inwoners leefden ontegenzeggelijk liederlijk en grenzeloos in deze zonden. Dit bereikte een gewelddadig dieptepunt bij de bestorming van het huis van Lot. Toen Lot twee engelen gastvrij had ontvangen, eiste de menigte hen op voor seksueel misbruik, waarop Lot in uiterste wanhoop probeerde zijn Hemelse gasten te beschermen door zijn eigen twee dochters aan te bieden. De Schrift legt de rauwe, seksuele intentie van deze meute genadeloos vast:

 Genesis 19:4-5 Eer zij zich te slapen legden, zo omringden de mannen der stad, de mannen van Sodom, het huis, van den jongste tot den oudste toe, het ganse volk, van het uiterste einde. En zij riepen Lot, en zeiden tot hem: Waar zijn die mannen, die dezen nacht tot u gekomen zijn? Breng hen uit tot ons, opdat wij ze bekennen mogen.

(Het Bijbelse 'bekennen' is hier de directe term voor seksuele gemeenschap).

Maar hoe uitzichtloos verdorven Sodom fysiek en moreel ook was, men is destijds nooit op het godslasterlijke idee gekomen om deze rebellie als stadsbestuur officieel en wettelijk te verankeren als zijnde een 'keurig huwelijk'. Zelfs Sodom heeft er nooit aan gedacht om deze zonde institutioneel te classificeren en voor de burgerlijke wet op exact hetzelfde heilige niveau te brengen als de door God ingestelde scheppingsorde tussen man en vrouw. Wat er in 2001 in de Amsterdamse Stopera gebeurde, is daarmee een huiveringwekkende theologische escalatie ten opzichte van de oerzonde. Sodom overtrad de scheppingsorde in de donkere praktijk van de straat; het moderne, westerse 'Babylon' is nog een stap verder gegaan en heeft de ontmanteling van Gods scheppingsorde in absolute hoogmoed gelegaliseerd en in haar wetboeken "geheiligd".

Het is exact deze beweging waar de apostel Petrus (dezelfde apostel die in Joppe het genadevisioen voor de heidenen ontving) profetisch voor waarschuwde in 2 Petrus 2:19:

 "Belovende hun vrijheid, daar zijzelf dienstknechten zijn der verdorvenheid; want van wien iemand overwonnen is, dien is hij ook tot een dienstknecht gemaakt."

Onder de vlag van ultieme vrijheid en 'Pride' is deze geperverteerde 'theologie' vanuit de westerse wereld als een cynisch, geestelijk 'dankjewel' teruggekeerd naar Israël, een natie die nota bene nog maar zojuist (1948) was herrezen uit de as van de Holocaust. Men bracht deze westerse hoogmoed terug om haar absolute, wereldwijde hoofdkwartier te vestigen op exact de vierkante meters waar de genade ooit begon: Joppe (Tel Aviv).

Ook hiermee is naast dat het 4000 jaar geleden is dat Sodom omgekeerd is geworden, een ijzingwekkende profetische cyclus voltooid.

Het Evangelie is de wereld overgegaan "tot een getuigenis allen volken".

Maar nu velen van de meest door het evangelie gezegende volken deze genade hebben omgesmeed tot de meest perverse hoogmoed en deze rebellie triomfantelijk hebben teruggebracht naar het geografische vertrekpunt, is de cirkel van Joppe op een ernstige manier gesloten.

Het is een duidelijke heenwijzing dat het naderende einde een feit is, exact zoals de Heere Jezus profeteerde:

 Mattheüs 24:14"En dit Evangelie des Koninkrijks zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis allen volken; en dan zal het einde komen."

Men kan zich in grote droefheid afvragen: Is dít de reden waarom de God van Israël zoveel wonderen deed in de voorgaande oorlogen? Heeft Hij Israël bevrijd van onmogelijke overmachten, zodat men anno 2026 in de voetsporen treedt van de woorden uit Jeremia?

 Jeremia 7:10 "En dan komt gij en staat voor Mijn aangezicht, in dit huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, en zegt: Wij zijn verlost, om al deze gruwelen te doen?"

Laten wij in ieder geval in de bres staan, om af te bidden dat dit festival niet doorgaat en dat mensen tot inkeer komen. God zoekt dezulken:

📖 *Ezechiël 22:30 Ik zocht nu een man uit hen, die den muur mocht toemuren, en voor Mijn aangezicht in de bresse staan voor het land, opdat Ik het niet mocht verderven; maar Ik vond niemand.*

De noodzaak van deze voorbede wordt des te urgenter wanneer we onze eigen, westerse schuld onder ogen zien. De bittere theologische tragedie is namelijk dat de huidige geestelijke crisis en afval in de staat Israël ten diepste mede te wijten is aan de afvalligheid van het westerse, naamchristelijke Europa. Juist wij, de naties, die eeuwenlang het ondoorgrondelijke voorrecht hebben genoten om het zuivere, reddende Woord van God helder vertaald in onze eigen volkstaal te mogen lezen, hebben schromelijk gefaald in onze Bijbelse roeping. De apostel Paulus dicteerde in Romeinen 11:11 dat de zaligheid tot de heidenen is gekomen met één uitdrukkelijk, Goddelijk doel: "*om hen (Israël) tot jaloersheid te verwekken.*"

Het Westen heeft echter exact het tegenovergestelde gedaan. Wij hebben Israël als geheel volk nooit op geen enkele manier jaloers gemaakt op het ware Evangelie. In plaats daarvan hebben de westerse volken en de afvallige kerk het Joodse volk door de eeuwen heen gruwelijk en fysiek kwaad aangedaan door middel van institutionele uitsluiting, wrede pogroms en als absoluut dieptepunt de as van de Holocaust.

3.1.3 de mens der zonde gaat niet in een derde Tempel in Jeruzalem zitten.

Deze diepe afvalligheid van de westerse kerk is geen historisch toeval, maar de vervulling van de profetie. Paulus waarschuwde in 2 Thessalonicenzen 2:4 voor de komst van de "mens der zonde", die zich "*in den tempel Gods als een God zal zitten*".

Waar een groot deel van de moderne theologie afdwaalt in naar mijns inziens een tunnelvisie op een toekomstige, stenen Derde Tempel in Jeruzalem, ontmaskert de Griekse grondtekst eenvoudig en nuchter hier de werkelijke tragedie.

Het Nieuwe Testament hanteert namelijk geen abstracte begrippen, maar kent twee strikt gescheiden woorden voor 'tempel'. De apostelen wisten deze concepten uiterst nauwkeurig en bewust van elkaar te onderscheiden, zoals objectief is vastgelegd in de klassieke lexicon van de Strong's Concordantie:

- **Hieron** (Strong's G2411): Dit verwijst expliciet naar het fysieke gebouwencomplex in Jeruzalem, inclusief de stenen, de voorhoven en de publieke pleinen.
- **Naos** (Strong's G3485): Dit verwijst uitsluitend naar het absolute binnenste heiligdom, de ware woonplaats en zetel van God Zelf.

Toen Paulus 2 Thessalonicenzen 2:4 schreef, gebruikte hij niet het woord *hieron* (het fysieke stenen gebouw). Hij koos expliciet voor het woord *naos*. In de theologie van Paulus na Pinksteren is deze *naos* uitsluitend de metafoor voor de gelovige Gemeente (zoals hij bevestigt in 1 Korinthe 3:16 en Efeze 2:21). Dit levert het heldere exegetische bewijs dat de antichristelijke geest zich niet in een stenen gebouw in het Midden-Oosten nestelt, maar zichtbaar opstond in het hart van de christelijke kerk. Door theatraal de plaats van God op te eisen, heeft dit religieuze Babylon (Rome) vanuit de gekaapte *naos* het verbondsvolk eeuwenlang theologisch vervangen en fysiek afgeslacht.

Maar nu, in onze generatie, overtreft het moderne 'Babylon' zichzelf in haar wetteloosheid: na het fysieke geweld van de religieuze tak, doen wij hen nu ook het ultieme geestelijke kwaad aan.

Als een cynisch exportproduct dringen wij onze eigen westerse afval, de theologie van Sodom en onze wetteloosheid aan hen op, verpakt als vrijheid.

We hebben hen niet de heiligheid van de ware Messias getoond, maar we besmetten het herstelde land met de ergste vorm van zonde. Juist deze collectieve, westerse schuld — de theologische kaping

van de *naos* die leidde tot eeuwenlange bloeddorst, én de hedendaagse export van de zonde van Sodom, moet ons onophoudelijk in de bres doen staan voor het behoud van dit volk. God zoekt dezulken:

 Ezechiël 22:30 Ik zocht nu een man uit hen, die den muur mocht toemuren, en voor Mijn aangezicht in de bresse staan voor het land, opdat Ik het niet mocht verderven; maar Ik vond niemand.

Toch eindigt Gods spreken niet in dit oordeel of in de afval van de westerse wereld. Voor Israël is er een diep gefundeerde hoop, onwrikbaar verankerd in het Nieuwe Verbond. Juist nu zij fysiek terugkeren naar het land van hun vaders, wordt de profetie vervuld dat in Ezechiël 36 en Jeremia 31 is voorzegt. Het herstelde land is momenteel nog ten prooi aan de apostasia, maar de belofte staat vast dat deze onreinheid onherroepelijk zal worden afgewassen door God Zelf:

 Ezechiël 36:29-32 En Ik zal u verlossen van al uw onreinigheden; en Ik zal roepen tot het koren, en zal dat vermenigvuldigen, en Ik zal geen honger op u leggen. En Ik zal de vrucht van het geboomte en de inkomst des velds vermenigvuldigen; opdat gij de smaadheid des hongers niet meer ontvangt onder de heidenen. Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging van u zelf hebben over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen. Ik doe het niet om uwentwil, spreekt de Heere HEERE, het zij u bekend! Schaamt u en wordt schaamrood van uw wegen, gij huis Israëls!

4. De waarschuwing van 7 Oktober 2023.

Deze nog huidige blindheid voor de geestelijke realiteit, ook bij de Israëlische overheid, zagen we al op een tragische manier terug bij de gebeurtenissen van 7 oktober 2023.

De terreur trof Israël toen op een moment van uiterste kwetsbaarheid.

Terwijl de kalender Simchat Torah (de Vreugde der Wet) en de afsluiting van het Loofhuttenfeest aanwees, werd het land overrompeld en werd als eerste het onbezorgde woestijnfestival (Nova) aangevallen.

Het Supernova-festival was een zogeheten psytrance-festival, met sterke wortels in New Age-spiritualiteit. Op het terrein stonden bijvoorbeeld grote Boeddhabeelden en andere oosterse, spirituele symbolen. Bezoekers zochten naar 'eenheid met het universum' door middel van trancemuziek en dans. Vanuit het perspectief van de Thora (zeker op het land dat aan de God van Israël toebehoort) is dit de zonde van afgoderij en het dienen van vreemde goden. De kernfilosofie van dergelijke festivals is radicale, ongebonden vrijheid: het idee dat de mens zelf het middelpunt is, vrij van alle morele en religieuze wetten of grenzen.

Dit is exact het humanisme en de "hoogmoed" (Pride) die al eerder genoemd is: de mens is zijn eigen god geworden. De kern van Jezus' waarschuwing in Lukas 17, over de dagen van Noach en Lot, is de totale onvoorbereidheid. De wereld at, dronk en vierde feest. De brute aanval op 7 oktober vormt hier al een donkere, waarschuwende echo van: een generatie die onbezorgd de vrijheid viert, volkomen onvoorbereid op de plotselinge verschrikking die als een dief in de nacht komt, precies op het moment dat Gods bescherming weggenomen leek te zijn. Zoals Daniël 12:10 profeteerde: "*Geen van de goddelozen zullen het verstaan.*"

Vele organisatoren van de tijdelijke "Pride City" handelen ongetwijfeld primair vanuit toeristische, culturele en commerciële motieven, volkomen onbewust van de zware historische en geestelijke lading van deze specifieke grond.

Desalniettemin zijn er velen die zullen of móéten waarschuwen. Dat het evenement dan alsnog doorgaat, betekent dat men openlijk God tart.

De "Pride City" is daarmee theologisch gezien geen baken van ware vrijheid, maar de tragische markering van een tijdperk waarin de maat van de ongerechtigheid (in onwetendheid) wordt

volgemeten. De geschiedenis herhaalt zich niet alleen; zij versnelt zich richting de climax. Zij is brutaalweg teruggekeerd naar de exacte plaats waar het oordeel door vuur als voorbeeld werd gesteld, en zij draagt letterlijk de naam 'Pride' (trots).

 2 Petrus 2:6 "En de steden van Sodoma en Gomorra tot as verbrandende met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gezet dengenen, die goddelooslijk zouden leven."

De herinnering aan de oordeelsdagen van Noach en Lot vloeien in het voorjaar/zomer van 2026, op de vlakte van de Dode Zee, samen tot één dodelijk tarten van Gods Heilig Woord. Het tarten is niet slechts een theologische herinnering uit het boek Genesis, maar een aanstaande realiteit voor een wereld die de tekenen niet langer wil of kán onderscheiden. Paulus schreef nog aan de broeders in Thessaloniki:

 2 Thessalonicensen 2:2-3 "Dat gij niet haastelijk bewogen wordt van verstand, of verschrikt, noch door geest, noch door woord, noch door zendbrief, als van ons geschreven, alsof de dag van Christus aanstaande ware. Dat u niemand verleide op enigerlei wijze; want die komt niet, tenzij dat eerst de afval gekomen zij, en dat geopenbaard zij de mens der zonde, de zoon des verderfs."

Wat in de eerste eeuw door Paulus als een vermaning om geduld te hebben, omdat de tekenen ervan nog niet werden gezien (het is nog niet zover, want de afval moet eerst nog komen) is voor onze generatie een verbijsterend, indringend alarm.

Want wat zien we vandaag de dag gebeuren? De 'afval' (in het Grieks: *apostasia*, doelbewuste rebellie tegen Gods orde) voltrekt zich wereldwijd en in een ongekend tempo.

De weg voor de mens der zonde wordt geplaveid door de absolute viering van menselijke hoogmoed, waarbij men de grenzen van de Schepper openlijk minacht. Omdat de voorwaarden van 2 Thessalonicensen 2 zich nu razendsnel voor onze ogen voltrekken, is de conclusie onontkoombaar: de afval is gekomen, de Dag des Heeren is aanstaande.

De parallellen die Jezus trok in Lukas 17 zijn hiermee onontkoombaar en letterlijker dan we ooit hadden kunnen vermoeden:

 Lukas 17:26-32 "En gelijk het geschied is in de dagen van Noach, alzo zal het ook zijn in de dagen van den Zoon des mensen. Zij aten, zij dronken, zij namen ten huwelijk, zij werden ten huwelijk gegeven, tot den dag, op welken Noach in de ark ging, en de zondvloed kwam, en verdierf ze allen. Desgelijks ook, gelijk het geschiedde in de dagen van Lot; zij aten, zij dronken, zij kochten, zij verkochten, zij plantten, zij bouwden; Maar op den dag, op welken Lot van Sodom uitging, regende het vuur en sulfer van den hemel, en verdierf ze allen. Even alzo zal het zijn in den dag, op welken de Zoon des mensen geopenbaard zal worden. In dienzelven dag, wie op het dak zal zijn, en zijn huisraad in huis, die kome niet af, om hetzelfde weg te nemen; en wie op den akker zijn zal, die kere desgelijks niet naar hetgeen, dat achter is. Gedenkt aan de vrouw van Lot."

4.1 De Theologische paradox: de regenboogvlag en de roes.

 Genesis 9:13 Mijn boog heb Ik gegeven in de wolken; die zal zijn tot een teken des verbonds tussen Mij en tussen de aarde.

14 En het zal geschieden, als Ik wolken over de aarde brenge, dat deze boog zal gezien worden in de wolken;

15 Dan zal Ik gedenken Mijn verbond, hetwelk is tussen Mij en tussen u, en tussen alle levende ziel van alle vlees; en de wateren zullen niet meer wezen tot een vloed, om alle vlees te verderen.

16 Als deze boog in de wolken zal zijn, zo zal Ik hem aanzien, om te gedenken aan het eeuwig verbond tussen God en tussen alle levende ziel, van alle vlees, dat op de aarde is.

17 Zo zeide dan God tot Noach: Dit is het teken des verbonds, dat Ik opgericht heb tussen Mij en tussen alle vlees, dat op de aarde is.

Wat de LHBTQ+ beweging in het algemeen en dit evenement op de vlakte van Sodom in het bijzonder, theologisch zo huiveringwekkend maakt, is de combinatie van Sodoms zonden met Noachs regenboog. Op dit evenement zal de regenboogvlag triomfantelijk gehesen worden. Dat de mensheid Gods exclusieve verbondsteken van genade (na het oordeel met water) kaapt en plant op de as van het oordeel met vuur, tart elk voorstellingsvermogen.

Het is geen viering van vrijheid; het is het spottend uithangen van een genadesymbool van het oordeel door water op de plaats waar het voorbeeld van het oordeel door vuur werd gesteld, die nog eens ten volle over de Goddelozen zal komen, precies zoals Jezus en de profeten voorzeiden.

📖 *Psalm 11:3 Zekerlijk, de fundamenten worden omgestoten; wat heeft de rechtvaardige bedreven?*

4 De HEERE is in het paleis Zijner heiligheid, des HEEREN troon is in den hemel; Zijn ogen aanschouwen, Zijn oogleden proeven de mensenkinderen.

5 De HEERE proeft den rechtvaardige; maar den goddeloze, en dien, die geweld liefheeft, haat Zijn ziel.

6 Hij zal op de goddelozen regenen strikken, vuur en zwavel; en een geweldige stormwind zal het deel huns bekens zijn.

7 Want de HEERE is rechtvaardig, Hij heeft gerechtigheden lief; Zijn aangezicht aanschouwt den oprechte.

4.1.1 De oorsprong van de Regenboogvlag.

Wanneer we naar de oorsprong van deze vlag kijken, zien we de absolute essentie van het seculiere humanisme ('Babel') aan het werk. De vlag werd in 1978 in San Francisco ontworpen door de activist Gilbert Baker om de donkere 'roze driehoek' uit de nazitijd te vervangen.³⁴

De keuze voor de regenboogvlag door Baker is geen historisch toeval is, maar een bewuste theologische kaping, dit wordt bewezen door de woorden van de ontwerper zelf. In zijn persoonlijke geschriften over de oorsprong van de vlag verwijst de Amerikaanse activist Gilbert Baker (1951-2017) expliciet naar het Bijbelboek Genesis. Baker schrijft:

✓ *"Een regenboogvlag was een bewuste keuze, natuurlijk en noodzakelijk. De regenboog is al sinds de vroegste geschiedenis een symbool van hoop. In het boek Genesis verschijnt hij als bewijs van een verbond tussen God en alle levende wezens. Hij komt ook voor in de Chinese, Egyptische en Indiaanse geschiedenis. Een regenboogvlag zou ons moderne alternatief zijn voor de roze driehoek."*³⁵

Om de tragedie van dit citaat te begrijpen, moet men de achtergrond van de ontwerper kennen.

Baker, die opgroeide in een traditioneel christelijk milieu in Kansas, had zich bij zijn aankomst in San Francisco in de jaren '70 radicaal afgekeerd van het geloof van zijn jeugd. Hij omarmde het seculiere humanisme.

Wanneer hij in 1978 voor de Bijbelse regenboog kiest, doet hij dit dan ook niet vanuit onderwerping aan de God van het verbond, maar behandelt hij de Bijbel als bruikbare, culturele folklore. Dit blijkt onmiskenbaar uit het feit dat hij het goddelijke verbond uit Genesis op exact dezelfde hoogte plaatst als Egyptische en Chinese mythologie. Baker kende aan elke kleur een puur menselijke waarde toe (zoals natuur, zonlicht, genezing en de menselijke geest).³⁶

Dit is de absolute kern van de Babel-geest: men knipt het Bijbelse symbool van de 'hoop' vakkundig los van de goddelijke heiligheid, de waarschuwing tegen de zonde, en de bittere realiteit van het

³⁴ <https://gilbertbaker.com/biography/>

³⁵ <https://gilbertbaker.com/rainbow-flag-origin-story/>

³⁶ <https://www.moma.org/magazine/articles/909>

voorafgaande oordeel (de zondvloed). De levende God, Die het oordeel voltrok over de wereld van Noach, wordt door het menselijke humanisme gereduceerd tot een seculiere leverancier van mooie ontwerpsymbolen. Met open vizier, en met Genesis in de hand, heeft men Gods eigen waarschuwingsteken omgesmeed tot de universele banier van de menselijke hoogmoed ('Pride').

Hier zien we de tragedie, exact zoals Romeinen 1:25 beschrijft: men eert de schepping boven de Schepper. Men nam het hemelse verbondsteken van Gods genade en oordeel, maar veracht de connectie met de Schepper en Zijn Woord intens op een perverse manier, overgegeven aan puur menselijke trots en tegennatuurlijke verlangens.

📖 *Romeinen 1:27 En insgelijks ook de mannen, nalatende het natuurlijk gebruik der vrouw, zijn verhit geworden in hun lust tegen elkander, mannen met mannen schandelijkheid bedrijvende, en de vergelding van hun dwaling, die daartoe behoorde, in zichzelf ontvangende. 28 En gelijk het hun niet goed gedacht heeft God in erkenis te houden, zo heeft God hen overgegeven in een verkeerden zin, om te doen dingen, die niet betamen;*

Wat begon als een seculiere wens om diversiteit en 'natuur' te vieren, is theologische gezien uitgemond in de grootste kaping van een goddelijk symbool in de wereldgeschiedenis. Onder dit gestripte, humanistische vaandel trekt men nu onwetend op naar de as van Sodom

Dit grijpt direct terug op het oer-conflict na de zondvloed. Na de redding plantte Noach een wijngaard, bedronk zich in een roes en lag ontbloot in zijn tent (Genesis 9). Waar de Geest van God roept tot bedekking (zoals Sem en Jafeth deden), was Cham verheugd over de schaamteloosheid, de absolute kern van wat zich later in Sodom nestelde. Men organiseert nu een dagenlang feest vol intoxicatie (de roes) en fysieke zinnelijkheid (de ontbloting) onder de vlag van Noach op de vlakte van Lot.

4.1.2 De ontwerper ontmaskerd: de geest van bespottig.

Dat de theologische kaping van de regenboog geen onschuldig, humanistisch toeval was, maar voortkwam uit een diepgewortelde vijandschap tegen de God van de Bijbel, wordt onomstotelijk bewezen door de latere acties van de ontwerper zelf. Historisch archiefmateriaal, opgetekend in de *San Francisco Chronicle*, onthult het ware theologische gezicht van Gilbert Baker.

In 1990, twaalf jaar nadat hij de regenboogvlag ontwierp, trok Baker door de straten van San Francisco tijdens de Gay Pride Parade, uitgedost als een blasfemische "Roze Jezus". Hij droeg een lendendoek van de Amerikaanse vlag, was bedekt met roze lichaamsverf, droeg een doornenkroon en sleepte een roze kruis met zich mee. Dit deed hij later dat jaar nogmaals, specifiek om te protesteren tegen een bijeenkomst van fundamentele christenen. Het verslag noteert koeltjes het lugubere motief van de ontwerper: *"Hij wilde mensen laten huilen, en dat lukte hem."* Ik citeer:

- ✓ *Een van de kostuums die Jones zich het meest herinnert, is Bakers roze Jezus-kostuum, dat bestond uit een lendendoek met de Amerikaanse vlag en roze lichaamsverf. Baker droeg de outfit twee keer in San Francisco: eerst tijdens de Gay Pride Parade van 1990 en vervolgens opnieuw in oktober om te protesteren tegen een fundamentalistische christelijke bijeenkomst. Hij droeg zijn lange haar nog steeds in een doornenkroon en had een roze kruis van balsahout bij zich," zegt Jones. "Hij wilde mensen laten huilen, en dat lukte hem." Baker verliet de Sisters officieel in 1983. De groep "heiligde" Baker tijdens zijn herdenkingsdienst in 2017 in het Castro Theatre.³⁷*

Hier zien we de ijzingwekkende houding van het moderne Babylon t.a.v. de levende God.

³⁷ <https://www.sfchronicle.com/style/article/The-untold-story-of-rainbow-flag-creator-Gilbert-13008223.php>

De zonde van deze beweging beperkt zich niet tot het overtreden van Gods scheppingsordeningen, zoals destijds in Sodom gebeurde. Men gaat een gruwelijke stap verder: men trapt de Schepper én Verlosser openlijk op het hart. Men neemt het heiligste moment uit de wereldgeschiedenis, het lijden van Christus aan het kruis, wat Hij deed, niet voor Zichzelf, maar om de straf die wij verdiend hebben over onze zonden op Zich te nemen..., en perverteert dit tot een theatraal middel van bespotting om de eigen hoogmoed te vieren.

De profetische en theologische draagwijdte hiervan voor het jaar 2026 is nauwelijks te bevatten. Het is exact de vlag van déze man (de man die het bloedige offer van het kruis bespote en gelovigen op het hart wilde trappen) die binnenkort theatraal zal worden gehesen op de geografische ruïnes van Gods oordeel. Men neemt de universele banier van de ultieme godslasteraar mee naar de vallei van de Dode Zee. Daarmee verenigt de moderne wereld in Tel Aviv de twee zwaarste theologische oordelen uit de Bijbel: de fysieke rebellie van Sodom en de geestelijke godslastering van Babylon.

📖 *Leviticus 18:22 Bij een manspersoon zult gij niet liggen met vrouwelijke bijligging; dit is een gruwel.*

Déze vlag, met déze Jezus, De Zoon van God, Dé zaligmaker der wereld, én verlosser Israel **verachtende** oorsprong, als symbool voor de zonde die God doet gruwelen is het vaandel van de moderne, westerse beschaving (het profetische Babylon) dat binnenkort (1 tot en met 4 juni 2026) triomfantelijk wordt gehesen op het diepste punt van de aarde, vanwege de zonde van Sodom. Direct daarna trekt de beweging omhoog voor de Tel Aviv Pride, die plaatsvindt van 7 tot en met 13 juni 2026

📖 *Psalm 119:119,120 Gij doet alle goddelozen der aarde weg als schuim, daarom heb ik Uw getuigenissen lief. Het haar mijns vleses is te berge gerezen van verschrikking voor U, en ik heb gevreesd voor Uw oordelen.*

📖 *Hebreë 10:31 Vreselijk is het te vallen in de handen des levenden Gods.*

4.2 Babylon identificeert zich vrijwillig en openlijk met de zonde van Sodom.

Om de theologische draagwijdte van de "Pride" (Sodoms-zonde met de regenboogvlag als symbool) te begrijpen, moeten we kijken naar de profetie van Jesaja over de uiteindelijke ondergang van het westerse wereldsysteem (Babylon). Jesaja 13:19 trekt een directe en absolute parallel:

📖 *"Alzo zal Babel, het sieraad der koninkrijken, de heerlijkheid, de hovaardigheid der Chaldeeën, zijn gelijk als God Sodom en Gomorra omgekeerd heeft."*

Omdat het Westen de erfgenaam is van Rome, en Rome de drager werd van het Babylonische DNA, noemt het Nieuwe Testament het machtscentrum van de westerse wereld simpelweg 'Babylon'. Wanneer de apostel Petrus vanuit het hart van het Romeinse Rijk schrijft, groet hij de gelovigen vanuit "Babylon" (1 Petrus 5:13).

In Openbaring 17 en 18 ziet Johannes een grote hoer genaamd "*Verborgenschap, het grote Babylon*", tronend op een stad met zeven bergen (de universele, antieke aanduiding voor Rome).

Het westerse wereldsysteem is dus de laatste, moderne manifestatie van het beeld van Nebukadnezar. Het draagt de geestelijke genen van het oude Babel (Gen. 11:4 humanisme en hoogmoed) en de institutionele genen van Rome (wereldwijde invloed, economische macht en afgoderij).

Wanneer de westerse wereld deze specifieke vlag meeneemt en plant op de exacte geografische locatie van Sodom, gebeurt er geestelijk iets levensgevaarlijks: **Babylon identificeert zich vrijwillig en openlijk met de zonde van Sodom.**

Onder deze gekaapte verbondsboog waant de moderne wereld blijkbaar zich veilig. Hierin ligt echter de dodelijke, theologische blinde vlek van het humanisme. Het verbond met Noach was uitsluitend een garantie tegen een wereldwijde *zondvloed*. Nergens beloofde de Schepper immuniteit tegen een oordeel door **vuur, en zeker niet voor het eeuwige vuur.**

Integendeel: in plaats van een garantie op veiligheid, stelt het Nieuwe Testament het vuur van Sodom expliciet in als de theologische en historische norm voor de mensheid die de rebellie doorzet.

De apostel Petrus waarschuwt in 2 Petrus 2:6 (Statenvertaling):

📖 *"En de steden van Sodom en Gomorra tot as verbrandende, met omkering veroordeeld heeft, en tot een voorbeeld gesteld dengenen, die goddelooslijk zouden leven."*

Ook de apostel Judas bevestigt dit principe onomwonden in Judas 1:7:

📖 *"Gelijk Sodom en Gomorra, en de steden rondom dezelve, welke op gelijke wijze als deze gehoereerd hebben, en ander vlees zijn nagevolgd, tot een voorbeeld liggen, hebbende het oordeel des eeuwigen vuurs ondergaan."*

Door de zonde van Sodom wereldwijd tot de universele norm te verheffen en deze theologische hoogmoed triomfantelijk te vieren onder de gekaapte boog van Noach ('geen oordeel door water'), verenigt dit moderne Babylon in werkelijkheid haar eigen lot met het lot van de Dode Zee-vallei.

Ze dansen in de schaduw van een verbond tegen water, zonder te beseffen dat zij zichzelf teatraal opstellen als de perfecte kandidaten voor het oordeel door vuur, precies zoals Sodom als voorbeeld is gesteld.

Omdat Babylon de identiteit en de zonden van Sodom op deze wijze heeft geadopteerd, is God rechtvaardig om Babylon met exact hetzelfde oordeel te treffen. Dit is precies wat Johannes in Openbaring beschrijft. De ondergang van het mysterieuze Babylon in Openbaring 18 leest als een blauwdruk van de vernietiging van de vallei van Siddim. Johannes hoort de stem uit de hemel roepen over Babylon (Openbaring 18:5 en 8):

📖 *"Want haar zonden zijn de ene op de andere gevolgd tot den hemel toe, en God is harer ongerechtigheden gedachtig geworden... Daarom zullen haar plagen op één dag komen, namelijk dood, en rouw, en hongersnood, en zij zal met vuur verbrand worden; want sterk is de Heere God, Die haar oordeelt."*

De parallellen zijn onweerlegbaar en forensisch accuraat:

- **De rook van de oven:** Zoals Abraham de rook van Sodom zag opstijgen *"gelijk de rook van een oven"* (Gen. 19:28), zo zullen de koningen van de aarde huilen wanneer zij *"den rook van haar verbranding zullen zien"* (Openb. 18:9).
- **Het plotselinge einde:** Sodom werd op één ochtend verwoest zodra Lot de stad verliet. Babylon zal in *"één uur"* woest gemaakt worden (Openb. 18:19).
- **Het oordeel door vuur:** Sodom werd verteerd door vuur en zwavel. Babylon zal *"met vuur verbrand worden"* (Openb. 18:8).

Wat zich in het jaar 2026 op de vlakte van de Dode Zee aftekent, is daarmee veel meer dan een provocatie; het is een profetische handtekening. Door het teken van genade (de regenboog) te perverteren tot een symbool van hoogmoed, en dit als een Romeinse veldheer te planten op de as van Sodom, tekent het wereldwijde Babylonsysteem in feite haar eigen doodvonnis.

Ze eist het terrein van Sodom op, en daarmee eist ze onbewust ook het vuur van Sodom op. Jesaja 13:19 is niet slechts een historische vergelijking, maar een onverbiddelijke profetische wet: wie de zonde van Sodom viert, zal het lot van Sodom delen. De ineenstorting van dit westerse, Babylonische

systeem zal even plotseling, theatraal en theatraal-tektonisch (*Mahpekah*) zijn als de dag waarop God de breuklijn van de Dode Zee openbrak.

4.3 De zonde van Babylon bewijst: een Westerse onreinheid.

Wanneer we de tijdlijn bestuderen van hoe de Amsterdamse akte (*de 'Wet openstelling huwelijk'*) uit 2001 zich wereldwijd verspreidde, stuiten we op een fascinerende, profetische realiteit. Deze 'wereldwijde vloed' is namelijk helemaal niet zo wereldwijd als de term suggereert; het is vrijwel exclusief een westerse vloed. Dat is Babylon dus..

Wie de onderstaande lijst van landen op een wereldkaart uittekent, ziet exact de geografische en culturele contouren van het moderne 'Babylon', het westerse wereldsysteem dat (zoals eerder beschreven via het beeld van Nebukadnezar) is voortgekomen uit het oude Romeinse Rijk. Het zijn Europa, Noord- en Zuid-Amerika en de westerse invloedssferen van het Britse Gemenebest die deze humanistische wetgeving na 2001 als dominostenen overnamen.

Het continentale Azië, het Midden-Oosten en vrijwel heel Afrika bleven hier theologisch en juridisch immuun voor.

Dit bewijst dat de theologische rebellie tegen Gods Woord, die in Amsterdam wettelijk doorbrak door het homohuwelijk op het hoogste burgerlijke niveau gelijk te stellen aan het huwelijk tussen man en vrouw, geen universele, sociologische evolutie van de mensheid is, maar het specifieke, ideologische exportproduct van de westerse 'Babel-geest'. Het absolute dieptepunt van deze westerse identificatie met Sodom vond plaats in 2015. Nadat het Amerikaanse Hooggerechtshof het huwelijk openstelde, werd het Witte Huis (het absolute geopolitieke machtscentrum van het moderne Babylon) theatraal verlicht in de kleuren van de regenboog.

De waarschuwing uit Openbaring 18 over de invloed van Babylon werd hier visueel realiteit: het machtscentrum van het Westen hulde zich triomfantelijk in Gods gekaapte verbondsteken, om de zonde van de Dode Zee-vallei staatkundig te vieren.

De chronologische lijst hieronder toont aan hoe deze specifieke westerse rebellie, gestart bij een nazaat van Aäron in Amsterdam, de instituties van het hele moderne Babylon overspoelde:

Land / Gebied	Datum	Opmerkingen uit de tekst
Nederland	1 april 2001	Wereldprimeur (Amsterdam).
België	1 juni 2003	Eerste huwelijk voltrokken op 6 juni 2003.
Spanje	21 april 2005	
Canada	29 juni 2005	
Zuid-Afrika	30 november 2006	Eerste en enige Afrikaanse land tot op heden.
Noorwegen	1 januari 2009	
Zweden	1 mei 2009	
Portugal	8 januari 2010	
IJsland	27 juni 2010	
Argentinië	14 juli 2010	
Denemarken	15 juni 2012	
Bonaire, Sint Eustatius en Saba	10 oktober 2012	Bijzondere gemeenten (Aruba, Curaçao, Sint Maarten nog niet).
Brazilië	14 mei 2013	

Land / Gebied	Datum	Opmerkingen uit de tekst
Frankrijk	17 mei 2013	
Uruguay	5 augustus 2013	
Nieuw-Zeeland	19 augustus 2013	
Luxemburg	1 januari 2015	
Verenigde Staten van Amerika	16 juni 2015	Uitspraak van het Supreme Court.
Ierland	16 november 2015	
Colombia	28 april 2016	
Finland	1 maart 2017	
Malta	1 september 2017	
Duitsland	1 oktober 2017	
Australië	9 december 2017	
Oostenrijk	1 januari 2019	
Taiwan	24 mei 2019	
Ecuador	13 juni 2019	
Verenigd Koninkrijk	13 januari 2020	
Costa Rica	26 mei 2020	
Mexico	<i>Geen datum vermeld</i>	Geldt niet in alle delen van het land.
Zwitserland en Tsjechië	<i>Verwachting</i>	Volgen waarschijnlijk binnenkort.

³⁸

Bijzondere momenten uit deze lijst:

Nederland (1 april 2001)

Een wereldprimeur voor Amsterdam. Zo kopte het *NOS Journaal* op 1 april 2001. Daar werden toen de eerste huwelijken voltrokken tussen koppels van gelijk geslacht. Burgermeester van Amsterdam Job Cohen huwde op 1 april 2001 vier homokoppels. Twintig jaar later hebben vele landen dit voorbeeld gevolgd.

Op de bijzondere gemeenten Bonaire, Sint Eustatius en Saba kunnen koppels van hetzelfde geslacht sinds 10 oktober 2012 met elkaar trouwen. Voor koppels op Aruba, Curaçao en Sint Maarten is deze mogelijkheid er nog niet.

België (1 juni 2003)

In 2003 volgde België het Nederlandse voorbeeld. Op 13 februari plaatste koning Arthur Albert II een handtekening onder het nieuwe wetsvoorstel. op 6 juni 2003 is een zo'n "huwelijk" op een eerste vrouwenkoppel voltrokken.

Zuid-Afrika (30 november 2006)

In 2002 en 2004 bestempelden twee lagere rechtbanken het uitsluiten van LHBT-huwelijken als discriminatie. In 2006 werd Zuid-Afrika het eerste Afrikaanse land dat het huwelijk openstelde voor koppels van hetzelfde geslacht. Tot op heden is daar nog geen enkel ander Afrikaans land

³⁸ <https://winq.nl/articles/227515/in-welke-landen-kun-je-als-homo-trouwen/>

bijgekomen. Sinds 2007 zijn er al meer dan zeventuizend koppels van hetzelfde geslacht getrouwd in Zuid-Afrika.

Nederland 2011.

14.813 huwelijken tussen partners van hetzelfde geslacht vonden er in Nederland plaats vanaf 1 april 2001 tot 1 januari 2011. Dit betrof iets meer "huwelijken" tussen twee vrouwen (7522) dan tussen twee mannen (7291). Het totaal aantal huwelijken in Nederland in die periode was 761.010.³⁹

Verenigde Staten van Amerika (16 juni 2015)

Een historisch moment voor de VS. In 2015 verklaarde het Amerikaanse Hooggerechtshof het verbod op trouwen voor homo's en lesbiennes wettelijk ongeldig. De stemming was met vijf tegen vier een nipte overwinning voor de voorstanders. Het Supreme Court beantwoordde twee vragen: of de grondwet het toelaat dat staten het 'homohuwelijk' verbieden, en of staten kunnen weigeren het huwelijk van elders getrouwde homostellen te erkennen. Een grote overwinning voor oud-president Barack Obama.⁴⁰

Afbeelding: Het Witte Huis in de kleuren van de regenboog.

Wat deze bizarre maar feitelijke chronologische lijst *niet* laat zien, is misschien wel het meest veelzeggende bewijs van allemaal: de immense geografische leegte. Wie deze wetgeving op een wereldkaart uittekent, ziet dat deze perverse vloedgolf **abrupt stuit op de grenzen van de niet-westerse wereld.**

Dit is het onweerlegbare bewijs dat we hier niet te maken hebben met een universele en onvermijdelijke stap in de menselijke evolutie, zoals het seculiere Westen de wereld wil doen geloven. We kijken hier exclusief naar de bewuste, ideologische uitrol van het westerse 'Babel'. Wat het ooit zo christelijke Europa en de westerse wereld in het verleden niet was, is zij vandaag de dag definitief geworden: een woonstede der duivelen. Door Gods scheppingsordeningen en fundamentele wetten institutioneel af te breken en te vervangen door de theologie van Sodom, heeft de westerse wereld haar eigen theologische ondergang bezegeld. En nu zij dit in al haar hoogmoed geworden is, is haar profetische oordeel onafwendbaar en haar val angstaanjagend dichtbij, exact zoals voorzien:

 Openbaring 18:2-4 "En hij riep krachtelijk met een grote stem, zeggende: Zij is gevallen, zij is gevallen, het grote Babylon, en is geworden een woonstede der duivelen, en een bewaarplaats van alle onreine geesten, en een bewaarplaats van alle onrein en hatelijk gevogelte; Dewijl uit den wijn des toorns harer hoererij alle volken gedronken hebben, en de koningen der aarde met haar gehoereerd hebben, en de kooplieden der aarde rijk zijn geworden uit de kracht harer weelde. En ik hoorde een andere stem uit den hemel, zeggende: Gaat uit van haar, Mijn volk, opdat gij aan haar zonden geen gemeenschap hebt, en opdat gij van haar plagen niet ontvangt."

³⁹ <https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/artikel/3129621/eerste-homohuwelijk-tien-jaar-geleden>

⁴⁰ Idem.

Deze profetie beschrijft precies onze huidige generatie. De *"wijn des toorns harer hoererij"* (vers 3) is exact deze theologie van zinnelijkheid en wetteloosheid, die vanuit het Westen (het moderne Babylon) via wetgevingen, diplomatieke dwang en de regenboogvlag aan de naties van de aarde wordt uitgeschonken.

De dringende roep uit de hemel in vers 4 *"Gaaf uit van haar, Mijn volk"* is daarom niet uitsluitend een geestelijke oproep aan de individuele gelovige om zich af te scheiden van deze westerse Babel-geest. Het vormt tevens een ernstige waarschuwing aan de staat Israël.

4.3.1 De voeten van leem....

 Daniel 2:43 En dat gij gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem,

De huidige westerse wereld (de voeten van het profetische beeld) poogt krampachtig een utopische, seculiere eenheid te smeden. Men vermengt westerse instituties en ideologieën met een enorme, aanhoudende immigratiestroom vanuit de Arabische en Afrikaanse wereld.

De westerse, Babylonische overtuiging is dat men deze totaal verschillende werelden kan samenbinden onder de humanistische vlag van 'tolerantie' en de universele acceptatie van de regenboog-ideologie.

Maar hier botst de westerse hoogmoed op een onwrikbare theologische en culturele realiteit. Zoals het wereldwijde overzicht van de "Amsterdamse Akte" al onomstotelijk aantoonde: in de Arabische en vrijwel de gehele Afrikaanse wereld wappert de regenboogvlag niet.

Deze culturen wijzen de theologie van Sodom volstrekt af.

Wanneer het Westen deze volken importeert en tracht te assimileren onder haar eigen seculiere, Babylonische waarden, treedt exact in werking wat Daniël 2:43 duizenden jaren geleden al voorzegde:

 "Zij zullen zich wel door menselijk zaad vermengen, maar zij zullen de een aan den ander niet hechten, gelijk als zich ijzer met leem niet vermengt."

De culturele verschillen blijken onvereenigbaar. Het westerse, militaire, handels en humanistische systeem van de oude Romeinse mores (het ijzer) en de geïmporteerde niet-westerse bevolkingsgroepen (het leem) weigeren zich te binden, simpelweg omdat de ideologische "lijm" van Babylon door deze groepen niet wordt geaccepteerd.

Deze geforceerde vermenging leidt niet tot de beloofde utopische eenheid, maar maakt het fundament van het moderne westerse systeem intern broos en gepolariseerd. Het is een systeem dat bezwijkt onder zijn eigen tegenstrijdigheden, verwardheid en goddeloosheid, wachtend op het moment dat het definitief instort, door Gods oordeel:

 Openbaring 18:21 En een sterke engel hief een steen op als een groten molensteen, en wierp dien in de zee, zeggende: Aldus zal de grote stad Babylon met geweld geworpen worden, en zal niet meer gevonden worden.

4.3.2 Israël wordt aangevallen: demonisch vanuit "het westen", en militair door de Islam.

Dat de ideologie van de 'Pride' het specifieke exportproduct is van dit westerse Babylon, maakt de theologische realiteit in Israël uiterst ernstig. Wanneer we deze realiteit overzien, tekent zich de werkelijke, satanische strategie tegen de jonge staat Israël haarscherp af.

De tegenstander bestookt het herstelde verbondsvolk momenteel meedogenloos via een dodelijke tweefrontenoorlog:

Aan het **uiterlijke front** (*militair en terreur*) bevindt Israël zich geografisch en cultureel in een uitgestrekte, geografische "eenzaamheid" te midden van islamitische landen.

Aan deze grenzen wordt het land onophoudelijk fysiek aangevallen, in een regio waar de westerse geest onherroepelijk op een muur stuit.

Maar terwijl Israël op leven en dood vecht om de terreur op dat eerste front buiten de poorten te houden, wordt het land in stilte overspoeld op het **innerlijke front** (*geestelijk en demonisch*).

Hierin toont de 'Amsterdamse sluiproute' haar verwoestende kracht.

Door de juridische erkenning van deze westerse buitenlandse akten (zoals vastgelegd in 2006 door het Israëliësch Hooggerechtshof), heeft het westerse Babylon als een Trojaans paard de grenzen van het Beloofde Land doorbroken.

Dat dit westerse paard zo kritiekloos kon worden binnengehaald, legt een diepe, interne wond van het moderne Israël bloot: hoewel het volk in de afgelopen eeuw fysiek uit de volkeren ('Babylon') is weggetrokken om terug te keren naar het land, zit Babylon nog altijd diep in hun hart.

We zien hier een exacte herhaling van de geestelijke crisis uit de dagen van Ezra, Nehemia en Maleachi. Net als toen is het volk weliswaar teruggekeerd uit de ballingschap, maar weigert men zich geestelijk en cultureel te scheiden van de heidense, humanistische invloeden van de volken om hen heen. De uiterlijke ballingschap is beëindigd, maar de innerlijke ballingschap duurt voort totdat de God van Israël ingrijpt overeenkomstig Zijn belofte van het nieuwe verbond:

 Jeremia 31:10 *Hoort des HEEREN woord, gij heidenen! en verkondigt in de eilanden, die verre zijn, en zegt: Hij, Die Israël verstrooid heeft, zal hem weder vergaderen, en hem bewaren als een herder zijn kudde.*

De historische en theologische tragedie hiervan is nauwelijks te bevatten: dit ideologische Trojaanse paard wordt vrijwillig geïmporteerd uit exact dezelfde westerse landen die het Joodse volk eeuwenlang meedogenloos hebben vervolgd, culminerend in de as van de Holocaust.

Uitgerekend de naties die hen in het verleden fysiek probeerden te vernietigen, leveren nu... verpakt als 'vrijheid'... het juridische instrument voor hun theologische ondergang, de verleiding tot zonde. Dat dit masker van westerse tolerantie een absolute illusie is, wordt momenteel in realtime ontmaskerd.

Terwijl Israël dit westerse 'geschenk' omarmt, explodeert in exact de theologische kraamkamer van deze perverse ideologie (de straten van Amsterdam) het gewelddadige antisemitisme weer in alle hevigheid.⁴¹ De 'tolerantie' van Babylon is selectief; ten aanzien van het verbondsvolk komt de oeroude haat direct weer naar boven.

Tel Aviv functioneert hierdoor als de absolute westerse exclave in een verder ondoordringbaar Midden-Oosten. Het is het bruggenhoofd van de Babel-geest, speciaal gevestigd om (met de theologie van Amsterdam in de hand) in de zomer van 2026 de westerse rebellie theatraal te kunnen verenigen met de as van Sodom. Wanneer dit westerse "Babylon" in 2026 haar ideologische vlag ('Pride') meeneemt naar de vallei van de Dode Zee, is dat de ultieme ontmoeting van de twee grootste Bijbelse oordeelslijnen uit de geschiedenis.

Waarom koppelt de Heilige Geest het oordeel over Babylon uitdrukkelijk aan de *Mahpekah* (de omkering en verwoesting) van Sodom?

Het antwoord is te vinden in de geestelijke wet van identificatie.

Het profetische Babylon uit het boek Openbaring (hoofdstukken 17 en 18) staat voor het wereldwijde, antichristelijke systeem van economische macht, humanisme en morele rebellie.

De regenboogvlag die van demonisch tartende oorsprong is, is in onze generatie de universele banier van dit systeem geworden. Het is het ultieme symbool van de westerse "vrijheid" om goddelijke grenzen te negeren en de menselijke zinnelijkheid (de hovaardigheid) te vieren.

⁴¹ <https://www.cidi.nl/sectie/antisemitisme/>

4.3.4 De fysieke voltrekking van het oordeel: de Instorting van het Westerse klimaat.

Dat dit moderne, westerse 'Babylon' uiteindelijk door God geoordeeld zal worden en zal veranderen in een onbewoonbare woestijn, is een theologische zekerheid. In Openbaring 18 wordt de vernietiging van dit wereldwijde, westerse handelssysteem beschreven. Wat echter fascinerend is, is dat God de natuurkundige mechanismen voor dit oordeel reeds in de schepping heeft klaargelegd, zonder dat daarvoor de fundamentele of de as van de aarde vernietigd hoeven te worden. Het uiterst milde, vruchtbare en economisch welvarende klimaat van West-Europa en grote delen van het westelijk halfrond is vrijwel exclusief afhankelijk van één kwetsbaar oceanisch systeem: de Atlantische Meridionale Omkerende Circulatie (AMOC), in de volksmond bekend als de warme Golfstroom. Deze gigantische oceaanstroming pompt warmte vanuit de tropen naar het noorden. Reguliere wetenschappers waarschuwen er momenteel met grote urgentie voor dat dit systeem door een overvloed aan zoetwater (afkomstig van smeltende ijskappen) zijn zogenoemde 'kantelpunt' nadert. In een baanbrekende studie, gepubliceerd in het prestigieuze wetenschappelijke tijdschrift *Nature Communications* (2023), stellen de onderzoekers onomwonden vast dat een fatale stilstand aanstaande is: "Wij schatten in dat een instorting van de AMOC rond het midden van de eeuw zal plaatsvinden..."⁴²

Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur

38.070 volgers

2 d

Morgen is het de Internationale Dag tegen Homofobie, Bifobie, Transfobie en Interseksefobie (IDAHOBIT). Een dag waarop wereldwijd wordt stilgestaan bij de discriminatie, uitsluiting en haat die veel LHBTQIA+ personen nog steeds meemaken. Bij het [Ministerie van Landbouw, Visserij, Voedselzekerheid en Natuur](#), zetten we ons in voor een inclusieve werkomgeving waar iedereen zich welkom en veilig voelt, ongeacht seksuele oriëntatie, genderidentiteit of genderexpressie. We vieren diversiteit en laten zien hoe belangrijk het is dat iedereen zichzelf kan zijn, op het werk, thuis of in de samenleving.

Deze week hesen we daarom de vlag ter ere van [#IDAHOBIT](#). Een krachtig moment om aandacht te geven aan de rechten en zichtbaarheid van LHBTQIA+ personen wereldwijd. Daarnaast vond op ons ministerie een event plaats met een inhoudelijk panel en bijzondere performances. Ook liepen collega's vandaag mee met de Pride Walk in Den Haag.

Pagina van 16 Mei 2026 op Linked In van het ministerie van LVVN⁴³

⁴² Ditlevsen, P., & Ditlevsen, S. (2023). Warning of a forthcoming collapse of the Atlantic meridional overturning circulation. *Nature Communications*, 14(1), 4254. <https://doi.org/10.1038/s41467-023-39810-w>

⁴³ https://nl.linkedin.com/posts/ministerielvvn_idahobit-activity-7461447674383474689-2j70

4.3.5 De Goddelijke Ironie en de Profetie van de 'On-schepping'

Hier doemt een ijzingwekkende theologische ironie op. Het moderne, westerse systeem poogt momenteel in absolute hoogmoed het wereldwijde klimaat te beheersen

Met ingrijpende, dwingende maatregelen die de burgers zwaar belasten en de primaire economie (zoals de agrarische sector en de visserij) op de knieën dwingen, probeert het Westen de 'klimaatopwarming' te bestrijden. Maar de Schrift leert dat God de hoogmoed van de mens bespot: "Die in den hemel woont, zal lachen; de Heere zal hen bespotten" (Psalm 2:4).

Terwijl het seculiere Westen zijn kapitaal, wetgeving en trots inzet tegen de hitte, is het profetisch en forensisch volstrekt passend dat de Schepper hun economische en fysieke machtsbasis breekt door exact het tegenovergestelde: een catastrofale, ijsskoude afkoeling. Zodra God toelaat dat de AMOC stilvalt, verandert de Europese machtsbasis in recordtempo in een gortdroge, ijsskoude woestijn vergelijkbaar met Siberië⁴⁴. De agrarische opbrengsten, die men nu zelf tracht te reguleren, zullen catastrofaal falen⁴⁵.

Afbeelding: kop van het artikel wat ook wetenschappelijke debatten onderzoekt over de toekomst van de AMOC, waaronder wat het meest recente onderzoek zegt over de mogelijkheid en de gevolgen van een ineenstorting van de oceaanstromingen.⁴⁶

Maar de Schrift leert dat God de menselijke hoogmoed bespot (Psalm 2:4). Terwijl het seculiere Westen zijn macht inzet tegen de hitte, is het profetisch volstrekt passend dat de Schepper hun bolwerk breekt door exact het tegenovergestelde: een ijsskoude, catastrofale afkoeling en overstroming door het falen van de kwetsbare oceanische systemen.

Deze verwoesting van de westerse, Europese infrastructuur is niet slechts een theorie van klimatologen, maar de letterlijke vervulling van de oudtestamentische profetieën over het oordeel. In de theologische geschiedenis gelden de volkeren van Babel en Edom als de ultieme profetische voorafschaduwingen van het latere Romeinse Rijk, en daarmee van Europa en de huidige westerse beschaving.⁴⁷

⁴⁴ Klimaatadaptatie Nederland. (z.d.). *What does climate change mean for the Gulf Stream?* Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://klimaatadaptatienederland.nl/en/knowledge-dossiers/themes/climate-change/what-does-climate-change-mean-gulf-stream/>

⁴⁵ Keating, C. (2026, 23 april). *AMOC: Is global warming tipping key Atlantic ocean currents towards 'collapse'?* Carbon Brief. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://interactive.carbonbrief.org/amoc-explainer/index.html>

⁴⁶ <https://interactive.carbonbrief.org/amoc-explainer/index.html>

⁴⁷ Encyclopaedia Judaica. (2007). *Edom*. In M. Berenbaum & F. Skolnik (Red.), *Encyclopaedia Judaica* (2e ed., Vol. 6, pp. 150-151). Macmillan Reference USA.

Dat deze oeroude volkeren symbool staan voor het moderne Westen, is geen willekeurige inlegkunde of louter een theologische overlevingsreactie op de verwoesting van de Tweede Tempel door de Romeinen in 70 n.Chr. Hoewel dat trauma de katalysator was, rust de identificatie van Rome met 'Edom' (Esau) op een keihard historisch en exegetisch fundament. Historisch gezien werd Judea vlak voor de tijd van Christus bestuurd door Herodes de Grote, een Idumeeër (Edomiet) in dienst van Rome. Hierdoor ontstond er een letterlijke bloedband tussen het Romeinse heersersapparaat en het nageslacht van Edom. Theologisch zagen de rabbijnen in de Romeinse overheersing de ultieme vervulling van de oeroude tweelingstrijd: Esau (de man van fysieke kracht en het aardse domein) nam het zwaard op tegen Jakob (de man van de tenten en het geestelijke mandaat), exact zoals Izak profeteerde: *"van uw zwaard zult gij leven"* (Genesis 27:40). Toen het Romeinse Rijk later overging in de christelijke, Europese beschaving (die theologische hoogmoed toonde door te claimen de plaats van het Joodse volk te hebben ingenomen) werd de typologie compleet: het westerse 'Edom' poogde definitief het theologische mandaat (het eerstgeboorterecht) van Jakob te stelen. Om deze profetische doortrekking objectief te verankeren, volstaat een blik op de klassieke Joodse theologie. Rabbi David Kimchi (1160–1235), wereldwijd bekend als de 'Radak' en een van de meest gezaghebbende rabbijnse exegeten uit de geschiedenis, is onomwonden over de identiteit van Edom. In zijn commentaar op Jesaja 34 stelt hij expliciet:

- ✓ *"Dit gehele hoofdstuk (Jesaja 34) handelt over de val van Rome. (...) Wat de profeten profeteerden over de vernietiging van Edom, is bedoeld voor Rome, want de Romeinen behoren tot het nageslacht van Edom."*⁴⁸

Wetende dat het oordeel over Edom direct en historisch bedoeld is voor de westerse wereldmacht, krijgt de profetie over de ecologische woestijnen die rest een ijzingwekkende lading:

- 📖 *Jesaja 34:11* "Maar de roerdomp en de nachtuil zullen het erfelijk bezitten, en de schuifruit, en de raaf zal daarin wonen; want Hij zal een richtsnoer der **woestigheid** over hen trekken, en een richtlood der ledigheid."

De theologische en taalkundig diepte van deze tekst is heel bijzonder en laat geen ruimte voor toeval. Wanneer we de Hebreeuwse grondtekst analyseren, stuiten we op een onomstotelijk bewijs van Gods oordeel. De Hebreeuwse woorden die Jesaja hier gebruikt voor 'woestigheid' en 'ledigheid' zijn respectievelijk **Tohu** (Strong's H8414) en **Bohu** (Strong's H922).

Dit zijn exact dezelfde twee grondwoorden (*Tohu wa-Bohu*) die in Genesis 1:2 worden gebruikt om de duistere oer-chaos en vormloosheid van de aarde te beschrijven, nog vóórdat God de heilige scheppingsorde instelde: *"De aarde nu was woest en ledig"*.

Deze zeldzame woordcombinatie openbaart een theologische wetmatigheid: de wet van de ont-schepping.

Omdat dit moderne 'Edom' (het westerse humanisme) met wetgeving, zoals de openstelling van het huwelijk in 2001, willens en wetens Gods heilige, binaire scheppingsorde heeft ontmanteld, beantwoordt God dit theatraal door hun machtscentrum fysiek te *on-scheppen*.

Hij draait Genesis 1 letterlijk terug. Hij trekt de meetlijn van de pre-creationele chaos (*Tohu*) en het lood van de absolute leegte (*Bohu*) over hun economie en klimaat.

De gecultiveerde, hoogmoedige westerse maatschappij zal instorten, en wat overblijft is een staat van vormloosheid: ondergelopen kusten en ijskoude woestijnen, die erfelijk bezit zullen worden van de roerdomp en de raaf. Terwijl de westerse natiën in totale hoogmoed heersen, ligt de natuurkundige "bezem des verderfs" in de oceaan reeds klaar om hen terug te werpen in de oer-chaos.

⁴⁸ Kimchi, D. (Radak). (ca. 1200). *Radak on Isaiah 34:1*. (A.J. Rosenberg, Vert.). Sefaria. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van https://www.sefaria.org/Radak_on_Isaiah.34.1

4.3.6 Het Priesterschap en de beker van Babylon

Wanneer we de verplaatsing van de westerse zonde naar de vlakke van de Dode Zee analyseren, komen we tot een ijzingwekkende conclusie over de rol van de moderne Cohens. In deze theologische afdaling handelen zij niet in een vacuüm; zij sluiten zich geestelijk aan bij het westerse wereldsysteem, het moderne Babylon (Edom).

In Openbaring 18 beschrijft de apostel Johannes de definitieve, fysieke ondergang van dit hoogmoedige westerse Babylonische systeem. Het oordeel is totaal en onomkeerbaar. Maar in het slotvers van dit hoofdstuk staat een theologische paradox die de rol van het afvallige Joodse leiderschap blootlegt:

 Openbaring 18:24 "En in dezelve [Babylon] is gevonden het bloed der profeten en der heiligen, en al dergenen, die gedood zijn op de aarde."

Grammaticaal en contextueel verwijst dit vers exclusief naar de stad Babylon. Echter, historisch en theologisch gesproken was het de stad Jeruzalem die door Christus Zelf werd aangeklaagd als degene "die de profeten doodt" (Mattheüs 23:37). Dat God deze specifieke Joodse bloedschuld in de eindtijd in de schoot van Babylon legt, onthult een duistere, geestelijke symbiose. De profeten en heiligen werden immers gedood wanneer het afvallige religieuze leiderschap de theologie van God verliet en heulde met de goddeloze wereldmacht. Christus werd ter dood veroordeeld door de overpriesters, maar gekruisigd door het systeem van Edom (Rome). Babylon is daarmee de geestelijke architect en het fysieke instrument van de rebellie.

Wanneer een drager van de naam Cohen anno 2026 optreedt als hoofdproducent om de westerse theologie van de rebellie (voortgekomen uit de Amsterdamse wetgeving) massaal te vieren op de as van Sodom, is dat geen onschuldig cultureel festival. Het is de ultieme climax van deze oeroude alliantie. Het priesterschap importeert de zonde van Babylon naar het Beloofde Land. Door de "beker van Babylon" te drinken, maken deze leiders zich medeplichtig aan het systeem dat verantwoordelijk is voor het bloed van de heiligen. Waar het gezuiverde Jeruzalem in de toekomst door God verheven zal worden (Zacharia 14), zal dit westerse systeem (en eenieder die zich met haar geestelijke hoererij inlaat) definitief wegzinken in de chaos van de ont-schepping.

 Openbaring 18:21 En een sterke engel hief een steen op als een groten molensteen, en wierp dien in de zee, zeggende: Aldus zal de grote stad Babylon met geweld geworpen worden, en zal niet meer gevonden worden.

5. De seismische klok: 99 Jaar sinds de laatste ontlading

De profeten lijken het er unaniem over eens te zijn dat het oordeel over de vijanden van Israël, en het oordeel over de hoogmoed van de mens ook in Israel, zal zich voltrekken via de aarde zelf.

Terwijl de Islamitische legers zich rondom Israël verzamelen, zien we hoe de mensheid zich opmaakt om precies op deze seismische en theologische breuklijn een dagenlang feest van hoogmoed en zinnelijkheid te vieren onder de vlag van Noachs regenboog, en dat alles komt samen terwijl de breuklijn op hoogspanning staat, ze tarten de hemel op het deksel van de afgrond:

Paleoseismologisch onderzoek naar sedimentlagen in de Jordaanvallei bevestigt een semi-cyclisch patroon van zware seismische ontladingen (Mw > 6.0). Voor dit specifieke segment wordt een gemiddelde herhalingstijd gehanteerd van 80 tot 120 jaar.⁴⁹

⁴⁹ Hamiel, Y., Amit, R., Begin, Z. B., Katsman, R., Lyakhovsky, V., Marco, S., ... & Zilberman, E. (2009). The Seismicity along the Dead Sea Fault during the Last 60,000 Years. *Bulletin of the Seismological Society of America*, 99(3), 2020-2026.

De laatste majeure gebeurtenis was de Jericho-beving van 11 juli 1927. Deze beving fungeert als het huidige ijkpunt voor de regionale seismologische klok. Sinds deze ontlading is er geen significante verschuiving meer waargenomen, wat heeft geleid tot een cumulatief slip-deficit (achterstand in verschuiving) van 40 tot 50 centimeter.⁵⁰

In het najaar van 2026 (de periode die exact samenvalt met de climax van de Bijbelse najaarsfeesten) is de tijdspanne sinds de laatste grote ontlading opgelopen tot exact 99 jaar. Hiermee bevindt de Jordaanvallei zich precies in het hart van het statistische herhalingsinterval.

De belangrijkste indicatoren voor de huidige risicoanalyse zijn:

- **Seismische maturiteit:** De breuklijn wordt inmiddels als "rijp" beschouwd, omdat de opgebouwde potentiële spanning de geschatte breeksterkte (schuifweerstand) van het gesteente tot het uiterste nadert.⁵¹
- **Maximale rek:** Modellen van de *Geological Survey of Israel* duiden aan dat de elastische rek in het gesteente momenteel de maximale grenzen van de gemiddelde cyclus bereikt.⁵² Gegeven deze strakke parameters (de combinatie van het slip-deficit van bijna een halve meter en een rustperiode van 99 jaar) is de kans op een majeure seismische ontlading langs de as van de Jordaanvallei statistisch en geofysisch gezien naar een uiterst kritiek niveau gestegen.

5.1 Gods hand in aardbevingen:

Teksten in Gods profetisch Woord, die op Geofysische activiteit door Gods Hand aanwijzen,

📖 *Psalm 95:4 In Wiens hand de diepste plaatsen der aarde zijn, en de hoogten der bergen zijn Zijne;*

📖 *Psalm 104:32 Als Hij de aarde aanschouwt, zo beeft zij; als Hij de bergen aanroert, zo roken zij.*

📖 *Exodus 19:18 En de ganse berg Sinai rookte, omdat de HEERE op denzelven nederkwam in vuur; en zijn rook ging op, als de rook van een oven; en de ganse berg beefde zeer.*

📖 *Numeri 16:31-32: En het geschiedde, als hij geëindigd had al deze woorden te spreken, zo werd de aardbodem, die onder hen was, gekloofd. En de aarde opende haar mond, en verslond hen met hun huizen, en alle mensen, die Korach toebehoorden, en al de have.*

📖 *Mattheüs 27:51 (Het moment van Jezus sterven): En zie, het voorhangsel des tempels scheurde in tweeën, van boven tot beneden; en de aarde beefde, en de steenrotsen scheurden.*

📖 *Mattheüs 28:2 (Bij de opstanding van Jezus): En zie, er geschiedde een grote aardbeving; want een engel des Heeren, nederdalende uit den hemel, kwam toe, en wentelde den steen van de deur af, en zat op denzelven.*

5.1.1 Geofysische oordelen in de eindtijd (Eschatologisch)

Jezus Zelf markeerde tektonische onrust als een directe seismologische klok voor Zijn terugkeer.

📖 *Mattheüs 24:7 En er zullen zijn hongersnoden, en pestilentiën, en aardbevingen in verscheidene plaatsen. Doch al die dingen zijn maar een beginsel der smarten (letterlijk: barensweeën)*

⁵⁰ Zohar, M., Salamon, A., & Rubin, R. (2016). Reappraised list of historical earthquakes that affected Israel and its close surroundings. *Journal of Seismology*, 20(3), 971-985.

⁵¹ Begin, Z. B. (2005). The probability of strong earthquakes occurrence in the Dead Sea fault park. *Geological Survey of Israel Report*.

⁵² Zohar, M., Salamon, A., & Rubin, R. (2016). Reappraised list of historical earthquakes that affected Israel and its close surroundings. *Journal of Seismology*, 20(3), 971-985.

“Smarten” is een vertaling van het Griekse ὄδιν (ōdin of oodin) Strongnr.: G5604

Betekenis: De pijn van de bevalling, barensweeën, de intense krampen van een barende vrouw.

Een barenswee kenmerkt zich door het feit dat de frequentie en de intensiteit toenemen naarmate de geboorte dichterbij komt. We zien dit terug ook in teksten die het resultaat weergeven van, of geofysische activiteit van de geofysische oordelen (aardbevingen) in de eindtijd:

- 📖 *Jesaja 40:4* Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei **gemaakt worden**.
- 📖 *Haggai 2:6* Want alzo zegt de HEERE der heerscharen: Nog eens, een weinig tijds zal het zijn; en Ik zal de hemelen, en de aarde, en de zee, en het droge doen beven.
- 📖 *Zacharia 14:4,5* "En de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, zodat er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelven naar het zuiden." (Dit is de exacte definitie van een oost-west strike-slip fault gecombineerd met een uit elkaar wijkend trekbekken)
- 📖 *Vers 5* Ja, gij zult vlieden, gelijk als gij vloodt voor **de aardbeving** in de dagen van Uzzia, den koning van Juda. (zie hiervoor ook Amos 1:1)
- 📖 *Ezechiël 38:19-20*: Zo er niet, te dien dage, **een groot beven zal zijn in het land Israëls!** Zodat van Mijn aangezicht beven zullen de vissen der zee... en de bergen zullen nedergeworpen worden, en de steile plaatsen zullen nedervallen, en alle muren zullen ter aarde nedervallen.
- 📖 *Openbaring 16:18-19* En er geschiedde **een grote aardbeving**, hoedanige niet is geschied van dat de mensen op de aarde geweest zijn... En de grote stad [Jeruzalem] is in drie delen gescheurd, en de steden der heidenen zijn gevallen.

5.2 De Dode Zee-breuk.

De *Dead Sea Transform* (DST), in het Nederlands vaak “de Dode Zee-breuk genoemd”, is een van de belangrijkste en meest fascinerende breuklijnen ter wereld.

Het is een kilometersdiepe scheur in de aardkorst waar de Afrikaanse en de Arabische tektonische platen horizontaal langs elkaar schuren.

Waar de breuklijn een bocht maakt en de platen door de schuifrichting een beetje uit elkaar worden getrokken, zakt de grond ertussenin weg. Dit mechanisme creëert een zogeheten trekbekken (*pull-apart basin*). De extreme diepte van de Dode Zee (ruim 430 meter onder zeeniveau) is het directe, mechanische gevolg van deze krachten. Geofysische metingen tonen aan dat het werkelijke, originele rotsfundament ter plekke catastrofaal de diepte in is gescheurd.

In het toonaangevende academische paper *The Dead Sea Fault and its Effect on Civilization* beschrijven vooraanstaande geofysici de verbijsterende schaal van deze inzakking, ik citeer vertaald:

- ✓ "Het Dode Zeebekken zelf levert bewijs voor dramatische activiteit tijdens het Plio-Pleistoceen. Korststudies geven aan dat een dikke sedimentaire opvulling kenmerkend is voor de twee bekkens van de Dode Zee-graben. De diepte tot de grondlaag [het fundament] is ongeveer 6 km in het noordelijke bekken en meer dan 12 km in het zuidelijke bekken." ⁵³

Wat dit wetenschappelijke feit theologisch zo explosief maakt, is dat dit zuidelijke bekken (met een peilloze tektonische afgrond van meer dan 12 kilometer diep) exact de geografische locatie is van de vallei van Siddim.

⁵³ https://www.tau.ac.il/~zviba/uri/abs/ZBA_et_al_2005.pdf In de paginering van de PDF / het boek staat dit op pagina 151 / 152. (Ben-Avraham, Z., Lazar, M., Schattner, U., & Marco, S. (2005). The Dead Sea Fault and its Effect on Civilization. In F. Wenzel (Ed.), *Perspectives in Modern Seismology* (Lecture Notes in Earth Sciences, Vol. 105, pp. 151-152). Springer, Berlin, Heidelberg.)

De kloof die we vandaag zien, is feitelijk slechts opgevuld met een gigantische, kilometersdikke bufferlaag van sediment en zout. God overtrad Zijn eigen natuurwetten niet om Sodom te vernietigen; Hij gebruikte de tektonische en chemische kruitvat-constructie van deze breuklijn als Zijn oordeelswapen.

De steden lagen in de vallei van Siddim, direct op dit breukvlak. Genesis 14:10 vermeldt heel nuchter een historisch detail:

📖 "Het dal van Siddim nu was vol asfaltputten."

De grond borrelde letterlijk van de teer, de regio lag vol brandbare zwavel, en onder de breuklijn bevonden zich enorme bellen aardgas. Het oordeel begon hoogstwaarschijnlijk met een gigantische aardbeving langs de breuklijn. Toen de platen losscheurden en de gaskamers openbraken, ontstond een supersonische uitbarsting van brandbaar gas, teer en zwavel die kilometers hoog de atmosfeer in werd geblazen, om vervolgens als een brandende hagelstorm neer te storten:

📖 Genesis 19:24 "Toen liet de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen, van den HEERE uit den hemel."

De Bijbel gebruikt een heel specifiek, geologisch accuraat woord voor deze verwoesting:

📖 Genesis 19:25 "En Hij keerde die steden om" (in het Hebreeuws het werkwoord *hafach* - Strong's H2015).

Dit is exact wat er in de geologie gebeurt na zo'n catastrofale uitbarsting: de aardkorst zakt in en draait ondersteboven in de lege magmakamer. Deze inzakking was historisch zó absoluut, dat de actie in de latere Bijbelboeken werd verheven tot een officieel historisch concept.

Zo waarschuwt Jesaja voor oordeel met het afgeleide woord *Mahpekah* (De Omkering):

📖 Jesaja 13:19 "Alzo zal Babel... zijn gelijk als God Sodom en Gomorra omgekeerd heeft."

5.2.1 De '*hafach*' als actueel zwaard: het sluimerende kruitvat van de eindtijd.

Wat dit geofysische mechanisme van de *Hafach* (de omkering) zo profetisch angstaanjagend maakt, is dat dit geen afgesloten, historisch fenomeen is. De Dode Zee-breuklijn (de tektonische grenslaag tussen de Afrikaanse en Arabische plaat) is vandaag de dag nog steeds een van de meest actieve en seismisch geladen breuklijnen ter wereld. Het ondergrondse kruitvat van wrijving, druk en chemische gassen is sinds de dagen van Lot niet verdwenen; de seismische spanning is de afgelopen millennia slechts opnieuw opgebouwd en wacht sluimerend op een nieuwe ontsteking.

En precies dit geologische feit vormt de ijzingwekkende, Goddelijke ironie en dreiging vanaf het jaar 2026....

Wanneer het moderne, westerse 'Babylon' haar theologische rebelle theatraal naar de vallei van de Dode Zee brengt, betreedt zij niet slechts een theologische of symbolische ruïne.

Men marcheert in al haar ideologische hoogmoed blindelings op exact hetzelfde, nog altijd gewapende, geologische kruitvat.

God hoeft in 2026 de natuurwetten niet te doorbreken of nieuwe oordeelswapens uit het niets te scheppen; de wapens van de *Hafach* liggen 4000 duizend jaren zwijgend en geladen onder het breukvlak van het Beloofde Land.

Door de zonde van Sodom in de zomer van 2026 theatraal te vieren op exact de geografische breuklijn waar de aarde eerder catastrofaal omkeerde onder het oordeel, positioneert de westerse Babel-geest zich vrijwillig op het ontstekingsmechanisme van de aarde.

De *Hafach* is geen dode geschiedenis; het is een actueel, geologisch zwaard dat onzichtbaar tikt onder de voeten van de komende Babylonische rebelle.

6.0 De moeder der hoererijen troont in Vulkanisch Rome..

Wat voor velen onbekend is, is dat ook de stad Rome op een vulkanische tijdbom ligt. Volgens geologen bestaan de fundamenten van de stad uit gecompriemd vulkanisch as (tufsteen)⁵⁴. Bovendien heeft recent onderzoek van het Italiaanse Nationale Instituut voor Geofysica en Vulcanologie (INGV), gepubliceerd in *Geophysical Research Letters*⁵⁵, onomstotelijk aangetoond dat het vulkanische systeem onder Rome (de Colli Albani) absoluut niet is uitgedoofd. Het systeem is bezig aan een nieuwe ontwakingscyclus, compleet met een zwellende magmakamer en dodelijke gasemissies⁵⁶.

Het vuur onder 'Babylon' slaapt slechts. Johannes openbaart dat ook Babylon (het antichristelijke systeem) Gods oordeel niet zal ontlopen. Waar Jeruzalem door de aardbeving in drieën scheurt (Openbaring 16:19) ter voorbereiding op het Vrederijk, krijgt Babylon de beker van de wijn des toorns.

📖 *Jesaja 13:19 "Alzo zal Babel, het sieraad der koninkrijken, de heerlijkheid, de hovaardigheid der Chaldeeën, zijn gelijk als God Sodom en Gomorra omgekeerd heeft."*

6.1 Het Bijbelse signalement van de antichrist: de ontmaskering van Rome

Dat de Reformatie en de puriteinen het instituut van het Vaticaan aanwezen als de letterlijke en profetische vervulling van de antichrist, was niet gebaseerd op louter theologische wrok, maar op een sluitende, Bijbelse bewijsvoering. Wanneer we de profetieën van Daniël, de apostel Paulus en de apostel Johannes naast de historische realiteit van Rome leggen, ontstaat er een Bijbels signalement dat uitsluitend op het Pausdom past.

6.1.1 Het ware karakter: 'In plaats van' God (de loochening)

De grootste theologische misvatting in de moderne wereld is dat het Griekse voorvoegsel *anti-* in het woord 'antichrist' uitsluitend 'tegen' zou betekenen. In de Bijbelse grondtekst betekent *anti* echter primair '**in de plaats van**'. De antichrist is dus geen atheïstische buitenstaander die Christus simpelweg ontkent, maar een machthebber die de *plaats* van de Messias opeist. Dit is exact wat de apostel Johannes bedoelt in 1 Johannes 2:22-23:

📖 *"Wie is de leugenaar, dan die loochent, dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent."*

Door het exclusieve middelaarschap van Christus te kapen en dit over te hevelen naar een aards ambt, het vagevuur en de Mariaverering, is Rome niet in de leer van Christus gebleven (2 Joh. 1:9). Daarom zetelt dit systeem zich ook letterlijk in de kerk. Paulus voorzegt in 2 Thessalonicenzen 2:4 dat de mens der wetteloosheid zich "*in de tempel Gods als een God zal zetten*". Het Griekse woord dat hier voor 'neerzetten' wordt gebruikt, is *kathe-dra*.

Het is geen toeval dat de zetel van een Roomse bisschop tot op de dag van vandaag de *kathedraal* wordt genoemd. De antichrist komt voort uit de christelijke gemeente en trekt de goddelijke macht naar zich toe.

6.1.2 Absolute Godslastering en leerafval (Apostasia)

Godslastering (blasfemie) kent in het Nieuwe Testament twee specifieke claims: beweren dat men als mens God is (Joh. 10:33) en beweren dat men de macht heeft om zonden te vergeven (Matth. 9:2-3). Het pausdom eist beide claims openlijk op. Paus Bonifatius VIII stelde in de 13e eeuw: "non simplex homo, sed quasi Deus, et Dei vicarius" en "faciat unum et idem tribunal cum Christo" Oftewel: "*De paus is van zo grote waardigheid dat hij niet*

⁵⁴ <https://ancientromelive.org/geology-of-rome/>

⁵⁵ <https://agupubs.onlinelibrary.wiley.com/doi/full/10.1002/2016GL069518>

⁵⁶ <https://pubs.geoscienceworld.org/gsl/books/edited-volume/1736/The-Colli-Albani-Volcano>

eenvoudig mens, maar als God is en de vicaris van God... één en dezelfde rechterstoel deelt met Christus."⁵⁷

Bij de kroning van paus Innocentius X in 1644 klonk het ronduit: "*Sanctissime et beatissime Pater, caput Ecclesiae, rector orbis... et totus mundus adorat, nos te praecipue veneramus, colimus et adoramus.*" Oftwel: "*Meest heilige en gezegende Vader... heel de wereld aanbidt, bijzonder diep vereren en aanbidden wij u.*"⁵⁸

Dit bevestigt de profetie van 2 Thessalonicenzen 2:3, waarin staat dat eerst de grote *afval* (Grieks: *apostasia*, leerafval of 'weggaan bij dat wat vaststaat') moet komen. Rome vervloekte tijdens het Concilie van Trente de kern van het Evangelie (de rechtvaardiging van de goddeloze door geloof alleen) en verving dit door een systeem van menselijke werken, bemiddeling en rituele magie (de mis/eucharistie).

6.1.3 De kaping van de scheppingsordening: tijd en wet

Zoals de profeet Daniël voorzegde, zou dit systeem "*erop uit zijn tijden en wet te veranderen*" (Dan. 7:25). Exact Rome heeft zich door de eeuwen heen de goddelijke autoriteit aangematigd om zowel Gods complete scheppingsritme als de universele grondwet systematisch te herschrijven. Wat betreft de **Wet**, heeft de Rooms-Katholieke Kerk in haar traditionele catechismussen het complete tweede gebod (het expliciete verbod op het maken van en buigen voor beelden, Exod. 20:4-5) onbeschaamd geschrapt, om zo haar eigen theologische afgodendienst te legitimeren. Om wiskundig toch op tien geboden uit te komen, werd het tiende gebod (over begeren) teatraal in tweeën gesplitst. Men wiste met een theologische gum simpelweg wat God met Zijn eigen vinger in steen had gegrift.

Wat betreft de **Tijden**, heeft dit Roomse systeem het volledige Bijbelse macro-ritme ontmanteld en vervangen door een westerse, heidense matrix. Waar God bepaalde dat de dag begint bij zonsondergang en het jaar in het ontwakende voorjaar (Exod. 12:2), forceerde Rome de kalender naar respectievelijk middernacht en de doodse winter (1 januari, gewijd aan de tweekoppige Romeinse god Janus). (zie afbeelding⁵⁹)

Maar de theologische climax van deze kaping is de totale vervanging van Gods eigen vastgestelde ontmoetingstijden (de *Moedien*). Het ware Pascha (14 Nisan) werd door Rome verbannen en vastgepind op de zondag van de vruchtbaarheidsgodin, terwijl het heidense *Saturnalia* (de geboorte van de Onoverwinnelijke Zonnegod) teatraal werd omgedoopt tot Kerstmis. En nog vele andere dingen meer! Het toont onweerlegbaar aan dat de huidige westerse wereld (het moderne Babylon) tot op de seconde van vandaag in de absolute dictatuur en de tijd-matrix van dit antichristelijke systeem functioneert. Rome beroept zich hiermee op de godslasterlijke claim dat haar kerkelijke traditie superieur is aan de expliciete geboden van de Allerhoogste.

6.1.4 De geografische zetel en de wederhouder

De apostel Johannes profileert de zetel van dit antichristelijke systeem onmiskenbaar in Openbaring 17:9: "*De zeven koppen zijn zeven bergen, op welke de vrouw zit.*" Historisch en

⁵⁷ Guinness, H. G. (1887). *Romanism and the Reformation from the Standpoint of Prophecy*. Londen: Hodder and Stoughton. Pag. 16

⁵⁸ Guinness, H. G. (1878). *The Approaching End of the Age Viewed in the Light of History, Prophecy, and Science*. Londen: Hodder and Stoughton, Pag. 194.

⁵⁹ <https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/f/f4/Janus-Vatican.JPG>

geografisch is er maar één wereldstad die universeel bekend staat als de *'Stad op de zeven heuvelen'*: Rome (Palatijn, Capitool, Aventijn, Coelius, Esquilijn, Quirinaal en Viminaal). In de dagen van de apostelen was de "geest van de antichrist" al werkzaam (2 Thess. 2:7), maar kon zich nog niet als absolute wereldmacht openbaren. Er was een 'wederhouder' (2 Thess. 2:6). De puriteinen en reformatoren begrepen (zoals ook te lezen is in de kanttekeningen van de Statenvertaling) feilloos dat deze weerhouder het heidense Romeinse keizerrijk was. Pas nadat het West-Romeinse Rijk instortte en (zoals de 10 hoornen bij Daniël) uiteenviel, ontstond er een politiek vacuüm in Rome. De bisschop van Rome stapte in deze leegte en eigende zich rond het jaar 378 een macht toe die de Romeinse keizers oversteeg.

6.1.5 Bloeddorst en het Merkteken (666)

Dit systeem is niet alleen theologisch verdorven, het is meedogenloos. Openbaring 17:6 toont de hoer, *"dronken van het bloed der heiligen"*. Het is een onomstotelijk, historisch feit dat Rome door de eeuwen heen miljoenen ware, Bijbelgetrouwe gelovigen op de brandstapels en pijnbanken van de Inquisitie heeft afgeslacht.

Het uitoefenen van deze absolute, dwingende macht zien we ook terug in het fysieke en economische domein: het welbekende teken op het voorhoofd en de rechterhand, zonder welke men niet kon kopen of verkopen (Openb. 13:16-17). Tijdens de Middeleeuwen was de Rooms-Katholieke doop (compleet met het teken van het kruis op het voorhoofd, met de rechterhand aangebracht) een voorwaarde om deel te mogen nemen aan de gilden. Wie dit katholieke kruisteken weigerde (zoals de Joden en ware gelovigen), mocht geen gereguleerd beroep uitoefenen en was uitgesloten van de reguliere economie. Een ritueel dat overigens tot op de dag van vandaag theatraal wordt herhaald met het askruisje.

Ten slotte geeft Gods Woord de ultieme, wiskundige identificatiesleutel: *"Het is een getal eens mensen, en zijn getal is zeshonderd zes en zestig"* (Openb. 13:18). In de oudheid hadden letters een getalswaarde. De officiële en historische titel van de Paus (tevens gegraveerd in de pauselijke mijters) luidt in het Latijn: **Vicarius Filii Dei** (Plaatsvervanger van de Zoon van God). Wanneer men de Latijnse cijferwaarden van deze blasfemische titel optelt (V=5, I=1, C=100, I=1, U/V=5, I=1, L=50, I=1, D=500, I=1), is de wiskundige som exact en onweerlegbaar **666**. De profetie is in Rome tot op de letter vervuld.

6.2 De vijandschap tegen Gods oogappel: het theologische antisemitisme van Rome

Dat het systeem van de antichrist de ware gelovigen door de eeuwen heen heeft vervolgd, is historisch vastgelegd. Wat echter vaak onderbelicht blijft, is de bloeddorstige en diep theologische haat van het Vaticaan tegenover het fysieke verbondsvolk van God: de Joden. Het antisemitisme van Rome is geen zijspoor, maar vormt het absolute, duistere kloppende hart van haar theologie. Deze eeuwenoude vijandschap tegen het Joodse volk rust op drie ijzersterke bewijsstukken:

6.2.1 Theologische Identiteitsdiefstal (de vervangingstheologie)

Zodra de kerk van Rome onder keizer Constantijn aan de macht kwam, ontwierp zij de afgodische doctrine van de 'Vervangingstheologie' (Supersessionisme). Rome leerde dat God definitief klaar was met de fysieke afstammelingen van Abraham, Izak en Jakob en eigende zich theatraal de titel van 'Het Nieuwe Israël' toe. Dit is de ultieme theologische ironie: het was nota bene in de brief aan de vroege gemeente te Rome dat de apostel Paulus expliciet waarschuwde voor exact deze hoogmoed. In Romeinen 11 verbiedt Paulus de 'wilde olijftakken' (de heidenen) ten strengste om zich te verheffen boven de natuurlijke takken (het Joodse volk): *"Beroem u niet tegen de takken... gij draagt de wortel niet, maar de wortel u"* (Rom. 11:18). Hij benadrukt onomwonden dat God Zijn volk geenszins heeft verstoten (Rom. 11:1). Door het ontwerpen van de Vervangingstheologie pleegde het latere Vaticaan absolute, institutionele ongehoorzaamheid aan Gods Woord. In plaats van het gebod uit Romeinen 15:10 te gehoorzamen: *"Verblijdt u, gij heidenen, mét Zijn volk"*, besloot Rome Zijn

volk te vervangen, te bestellen van de landbeloften en op de brandstapel te gooien. (denk bijv. aan de geschiedenis van Balavignus⁶⁰)

Doordat de Paus de heerschappij in het 'Koninkrijk op aarde' opeiste, was er in de theologie van Rome simpelweg geen ruimte meer voor een letterlijk herstel van Israël of een Joodse Messias Die terugkeert naar Jeruzalem.

6.2.2 Systematische en institutionele Jodenvervolging

Lang voordat nazi-Duitsland de Holocaust ontwierp, werd de dodelijke blauwdruk voor het Europese antisemitisme uitgetekend door de pausen van Rome. Het was het Vaticaan dat tijdens het Vierde Lateraans Concilie (in het jaar 1215, onder Paus Innocentius III) formeel besloot dat Joden verplicht werden gesteld om afwijkende, herkenbare kleding te dragen (de absolute voorloper van de Jodenster)⁶¹. Het was Paus Paulus IV die in 1555 met zijn pauselijke bul *Cum nimis absurdum* de Joden in Rome al hun rechten ontnam en hen letterlijk opsloot in een ommuurd concentratiekamp in de stad: het allereerste Romeinse Ghetto.⁶² Tijdens de gruwelijke Spaanse en Romeinse Inquisities werden naast Bijbelgetrouwe protestanten ook ontelbare Joden structureel gemarteld, onteigend, gedwongen bekeerd of levend verbrand.⁶³

6.2.3 Profetische en politieke vijandschap (Jeruzalem als doelwit)

Ook in de moderne tijd is deze vijandschap onmiskenbaar. Terwijl de seculiere wereld in 1948 het herstelde wonder van de Staat Israël erkende, weigerde het Vaticaan decennialang het bestaansrecht van de Joodse staat officieel te erkennen (pas in 1993, onder zware geopolitieke druk, ging Rome overstag).⁶⁴ Tot op de dag van vandaag sluit de paus theologische en politieke verbonden met de islamitische vijanden van Israël en weigert het Vaticaan consequent om de soevereiniteit van het Joodse volk over hun ondeelbare hoofdstad Jeruzalem te erkennen. Rome pleit internationaal onophoudelijk voor de verdeling en 'internationalisering' van Jeruzalem.⁶⁵ Hiermee ontmaskert het Vaticaan zichzelf wederom als de ultieme zetel van de antichristelijke geest. Waar de Schepper verklaart: "*Wie u aanraakt, raakt Zijn oogappel aan*" (Zach. 2:8), heeft Rome door de eeuwen heen systematisch de theologie, de wetten en de brandstapels geleverd om Gods fysieke volk uit te roeien. De hedendaagse alliantie van het Vaticaan met de islamitische wereld (zoals in Abu Dhabi)⁶⁶ is dan ook geen pacifistische vredesmissie, maar een strategische bondgenootschap van het Babylonische systeem tegen het letterlijke Jeruzalem en de terugkerende ware Koning der Joden.

6.3 De wereldwijde dictatuur van de Pauselijke kalender (Openbaring 18)

Hoe letterlijk en absoluut de Babylonische tijd-matrix de wereld in een wurggreep houdt, blijkt uit het feit dat naties met een volstrekt andere theologie of ideologie economisch gedwongen zijn om op de klok van het Vaticaan (de in 1582 ingevoerde Gregoriaanse kalender) te functioneren. Om mondiaal te kunnen "kopen en verkopen" (Openb. 13:17), moet men zich onderwerpen aan de Romeinse tijdmeting:

⁶⁰ <https://nl.wikipedia.org/wiki/Balavignus>

⁶¹ Poliakov, L. (2003). *The History of Anti-Semitism, Volume 1: From the Time of Christ to the Court Jews*. University of Pennsylvania Press.

⁶² Kertzer, D. I. (2001). *The Popes Against the Jews: The Vatican's Role in the Rise of Modern Anti-Semitism*. Alfred A. Knopf.

⁶³ Kamen, H. (2014). *The Spanish Inquisition: A Historical Revision* (4e ed.). Yale University Press. (*Henry Kamen is wereldwijd een van de meest gerespecteerde historici inzake de Inquisitie*).

⁶⁴ Breger, M. J. (1998). *The Vatican-Israel Accords: Political, Legal, and Theological Contexts*. University of Notre Dame Press.

⁶⁵ Ferrari, S. (1984). The Vatican and the Question of Jerusalem. *The Middle East Journal*, 38(2), 316-331.

⁶⁶ Paus Franciscus & Grootimam Ahmad Al-Tayyeb. (2019, 4 februari). *Document over Menselijke Broederschap voor Wereldvrede en Samenleven*. Abu Dhabi.

- **Het Islamitische hart (Saoedi-Arabië en de VAE):**
Hoewel de islam theologische absolute vijandschap zweert aan Rome en vasthoudt aan de eigen islamitische maankalender (de Hijri), moest zelfs het hart van de islamitische wereld capituleren voor de economische matrix van Babylon. In 2016 besloot Saoedi-Arabië, na eeuwenlang de Hijri-kalender te hebben gebruikt voor staatszaken, om haar publieke sector voortaan uit te betalen volgens de westerse, Gregoriaanse kalender. Ook de Verenigde Arabische Emiraten (VAE) schoven in 2022 hun traditionele islamitische weekend (vrijdag-zaterdag) op naar de westerse zaterdag-zondag om synchroon te lopen met de westerse, financiële markten.
- **Het Atheïstische en Communistische Oosten (China):**
Het officiële, atheïstische regime van China heeft een duizenden jaren oude, eigen lunisolaire kalender. Toch was de Chinese Communistische Partij bij het betreden van het wereldtoneel gedwongen om de pauselijke kalender te adopteren voor al haar burgerlijke, economische en internationale staatszaken. China kan de globale handelsmarkt niet domineren zonder te functioneren in de cycli, weken en maanden die door Rome zijn vastgesteld.
- **Het Shintoïstische Japan:**
Japan leefde eeuwenlang in volstrekte isolatie en volgde een eigen tijdrekening. Maar toen Japan eind 19e eeuw besloot een moderne, globale handelsgrootmacht te worden, was een van hun allereerste stappen het afschaffen van de traditionele lunisolaire kalender. In 1873 adopteerde Japan de Gregoriaanse kalender. Men beseftte dat deelname aan de wereldwijde financiële elite onmogelijk was zonder te lopen op de klok van het Westen.

Zelfs naties die theologisch, cultureel of politiek niets met het kruis of het Vaticaan te maken willen hebben, worden in de internationale handel, luchtvaart en het bankwezen tot op de milliseconde geregeerd door een tijdssysteem dat is ontworpen door de bisschop van Rome. Hier zien we de absolute, letterlijke manifestatie van Openbaring 18. Dit hoofdstuk beschrijft de val van Babylon niet louter als een theologische ineenstorting, maar als de ultieme economische catastrofe. De "kooplieden der aarde" wenen (Openb. 18:11), omdat zij "rijk geworden zijn door de kracht van haar weelde" (Openb. 18:3). Rome's religieuze heerschappij is feilloos geïnfiltreerd via de handel. Wie de globale handel wil beheersen, moet zich onderwerpen aan de infrastructuur van Babylon. Het bewijst dat de profetie van Daniël 7:25 (het wereldwijd "veranderen van tijden en wet") met ijzingwekkende perfectie is voltooid.

6.4 De Januskop van Babylon: de wereldwijde versmelting van Rome en Sodom

Wanneer we dit signalement overzien, valt het laatste Goddeloze puzzelstuk van het westerse Babylon precies op zijn plaats. We zien hier de ware aard van de 'tweefrontenoorlog' tegen de Schepper. Eerder zagen we hoe het seculiere Westen (gesymboliseerd door de regenboogvlag en de 'Amsterdamse sluiproute' naar Tel-Aviv) Gods morele en biologische scheppingsorde aanvalt met de theologie van Sodom. Hier zien we hoe de religieuze tak (Rome) al eeuwenlang exact hetzelfde doet met Gods historische en juridische scheppingsorde (de wet en de tijd).

Het is één en dezelfde Babylonische geest, met twee gezichten. De reikwijdte van dit systeem is niet lokaal, maar absoluut wereldomvattend. Het is exact zoals de apostel Johannes haar profetisch identificeerde:

 Openbaring 17:5"En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk Verborgenschap; het grote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde."

Waar de één zo wereldwijd de **tijd** en **wet** kaapt, kaapt de ander met dwingende 'tolerantie' de moraal. Maar het uiteindelijke doel van beide is identiek: het absolute gezag van de Schepper over Zijn eigen schepping uitwissen en de mens (of het nu de paus in Rome is of de seculiere mens in Amsterdam) op de troon van God zetten.

Dat deze twee stromingen vandaag de dag niet langer tegenover elkaar staan, maar theatraal met elkaar versmelten (waarbij het Vaticaan steeds openlijker de seculiere theologie van Sodom omarmt) is het ultieme, profetische waarschuwingssignaal. Het bewijst dat de twee gezichten van Babylon zich verenigen voor de eindstrijd. De geologische tijdbommen die sluimeren onder zowel Rome (de Colli Albani) als onder de vallei van Sodom (de Dode Zee-breuk), tikken Theologisch gezien exact hetzelfde ritme. Ze bereiden het wereldtoneel voor op de absolute climax. De westerse rebellie die zich in de zomer van 2026 theatraal wil manifesteren, is daarmee geen opzichzelfstaand incident, maar de culminatie van een eeuwenoud, antichristelijk systeem dat wacht op haar definitieve ondergang.

Dat deze Babylonische geest zich met twee gezichten manifesteert, is historisch en theologisch allesbehalve een toeval. Het grijpt naadloos terug op de absolute kern van het Romeinse Rijk: de aanbidding van de tweekoppige god Janus (de Januskop), naar wie ook de eerste maand van de westerse kalender (januari) is vernoemd.

In de heidense mythologie was Janus de god van de poorten, **de tijd** en de overgangen. Hij werd steevast afgebeeld met twee gezichten die in exact tegengestelde richtingen keken: het ene gezicht keek achteruit naar het verleden, het andere gezicht keek vooruit naar de toekomst. Dit is de perfecte profetische blauwdruk van het antichristelijke systeem dat we de wereld zien overnemen:

a) **Het eerste gezicht (de religie):**

Dit is het gezicht van Rome. Het kijkt naar de traditie en de religie, en heeft vanuit die geclaimde autoriteit al eeuwenlang de heerschappij opgeëist door de kalender, de wetten en het middelaarschap te kapen.

b) **Het tweede gezicht (de seculiere rebellie):**

Dit is het gezicht van Sodom en het moderne, seculiere Westen. Het kijkt naar de toekomst, naar 'progressie' en de nieuwe wereldorde, en kaapt vanuit die antihouding Gods fysieke en morele scheppingsordening.

6.4.1 Het gespleten moraal van Rome: het celibaat versus Sodom

Hoe berekend en manipulatief dit Janusgezicht in de praktijk opereert, zien we nergens scherper dan in de hedendaagse, schizofrene houding van het Vaticaan ten aanzien van seksualiteit en het huwelijk. Het systeem dwingt tegelijkertijd twee volstrekt tegengestelde uitersten af, met als doel om de wereldbevolking in opperste theologische verwarring (Babylon) te storten.

Aan de ene kant van de medaille handhaaft Rome al eeuwenlang de ijzeren wet van het verplichte, klerikale celibaat. Hiermee vervult zij letterlijk de profetie van de apostel Paulus in 1 Timotheüs 4:1-3, waarin hij expliciet waarschuwt voor leringen van demonen: "*die verbieden te trouwen*". Deze religieuze kant van de Januskop ontzegt tienduizenden priesters de natuurlijke, Bijbelse scheppingsordening. De macabere vruchten van deze theologische dwangbuis zijn historisch en actueel onweerlegbaar: een eeuwenlang, institutioneel beschermd spoor van kindermisbruik, verzwegen zwangerschappen in kloosters en de afschuwelijke, doodgezwegen graven van in het geheim gedode zuigelingen.

Aan de andere kant van de medaille zien we vandaag het tweede gezicht: datzelfde instituut opent via documenten als *Fiducia Supplicans* openlijk de deuren voor het inzeggen van lhbtq-relaties en omarmt de theologie van Sodom.

Waar de ene kant extreme religieuze onthouding predikt, legitimeert de andere kant extreme seculiere rebellie.

Voor de onwetende toeschouwer lijkt dit een instituut met een gespleten persoonlijkheid. Maar theologisch is het een demonische strategie. Beide gezichten van deze Janus-munt (zowel het verbieden van het huwelijk als het perverteren ervan) vallen namelijk exact hetzelfde doelwit aan: Gods oorspronkelijke, reine scheppingsordening van het huwelijk tussen man en vrouw (Gen. 2:24). Het is de ultieme *Diabolos* (splijter): het systeem zaait maatschappelijke en theologische

gespletenheid, slaat de absolute waarheid aan gruzelementen, en eist vervolgens als enige overgebleven 'morele kompas' de controle op over beide kanten van de medaille. Het is de ultieme, eschatologische fase van de rebellie, waarin de mens over de volle breedte definitief de plaats van de Schepper probeert in te nemen.

6.4.2 De Boog van Janus en Openbaring 13

Deze theologische en morele realiteit heeft bovendien een huiveringwekkend, tastbaar equivalent in het hart van de stad Rome: de **Boog van Janus** (*Janus Quadrifrons*). Dit massieve bouwwerk uit de oudheid is geen standaard triomfboog, maar vormt een uniek kruispunt met exact vier doorgangen en vier gevels. Het is het ultieme, fysieke symbool van het systeem van het Beest, om twee specifieke redenen:

1. De claim op de vier hoeken van de aarde (het universalisme)

Waar de god Janus normaliter tweekoppig werd afgebeeld, wijst de vierzijdige *Quadrifrons*-boog naar alle vier de windstreken. In het oude Rome symboliseerde dit absolute, wereldwijde heerschappij. Het laat zien dat het rijk van Babylon zich over de volle breedte van de aarde uitstrekt. Dit weerspiegelt exact de theologische claim van het latere pauselijke Rome: de term 'katholiek' (*katholikos*) betekent namelijk letterlijk 'universeel'. De geest van Rome eist, net als de vierzijdige boog, de heerschappij op over alle vier de hoeken van Gods schepping.

2. Het monopolie op kopen en verkopen (Het merkteken)

Historisch gezien stond deze Boog van Janus in het *Forum Boarium*, het kloppende economische hart en de veemarkt van Rome. Onder de gewelven van deze vierzijdige boog verzamelden zich de handelaren en bankiers. Wie zaken wilde doen in Rome, ontkwam niet aan Janus. De theologische symboliek is hier ijzingwekkend: het is de oude, stenen blauwdruk van Openbaring 13:16-17, waarin wordt voorzeggd dat niemand meer kan **kopen of verkopen** tenzij men buigt voor het systeem (het merkteken) van het Beest.

6.5 De historische vervulling: bloeddorst en economische uitsluiting

Dat deze economische wurggreep geen theorie is gebleven, bewijst de ijzingwekkende geschiedenis van het Vaticaan. Dit systeem is niet alleen theologisch verdorven, het is meedogenloos. Waar men in de oudheid letterlijk onder de Boog van Janus door moest om te handelen, bouwde het pausdom in de Middeleeuwen een onzichtbare, institutionele poort.

Tijdens de Middeleeuwen was de Rooms-Katholieke doop (compleet met het teken van het kruis, aangebracht op het voorhoofd en met de rechterhand) een absolute voorwaarde om deel te mogen nemen aan de handesgilden. Wie dit katholieke kruisteken weigerde (zoals de Joden en de ware, Bijbelgetrouwe gelovigen), mocht geen gereguleerd beroep uitoefenen, kon niet meer kopen of verkopen, en was volledig uitgesloten van de reguliere economie.

Het verzet tegen dit systeem werd beantwoord met ongekende wreedheid. Openbaring 17:6 toont de hoer, "*dronken van het bloed der heiligen*".

Dit is geen theologische metafoer, maar een in bloed gedrenkte, historische realiteit waarvan de eeuwenoude, omvangrijke martelarenboeken tot op de dag van vandaag getuigen. Het is een onomstotelijk feit dat Rome miljoenen mensen heeft afgeslacht omdat zij weigerden te buigen voor haar valse theologie en machtsmonopolie. De geschiedenisboeken dragen de littekens van de systematische uitroeiing van de Waldenzen in de valleien van de Alpen, de brute door Rome georkestreerde kruistochten tegen de Albigenzen in Zuid-Frankrijk, en de lugubere massamoorden op de Hugenoten (waaronder de beruchte Bartholomeüsnacht). Deze nietsontziende wreedheid trof niet alleen de Bijbelgetrouwe christenen, maar uitte zich tevens in een eeuwenlange, institutionele onderdrukking en bloeddorst ten aanzien van de Joden. Zij werden gezamenlijk massaal op de brandstapels en pijnbanken van de Inquisitie geofferd aan het systeem van het Beest. Een instituut dat overigens tot op de dag van vandaag theatraal haar stempel drukt door het uitdelen van het 'askruisje' op het voorhoofd.

Ten slotte geeft Gods Woord de ultieme, wiskundige identificatiesleutel om elke twijfel over de identiteit van dit beest weg te nemen: "Het is een getal eens mensen, en zijn getal is zeshonderd zes en zestig" (Openb. 13:18) Dit is hiervoor al aan de orde gekomen.

6.6 De hedendaagse climax: de alliantie van Rome met Sodom en de Islam

Dat de theologische en historische profielschets van Rome geen afgesloten hoofdstuk uit de Middeleeuwen is, bewijst de duizelingwekkende koers van het hedendaagse Vaticaan. Onder het huidige pontificaat zien we hoe de 'Hoer van Babylon' haar laatste, eschatologische allianties smeedt. Ze doet dit door zowel de seculiere rebellie van Sodom als de antichristelijke theologie van de islam openlijk te omarmen, om zo de weg te bereiden voor één universele, valse wereldreligie.

1. De knieval voor Sodom (de regenboogalliantie)

Waar we eerder zagen dat de theologie van Sodom (de regenboogvlag) een directe aanval is op Gods fysieke en morele scheppingsorde, zien we vandaag hoe het Vaticaan deze rebellie kerkelijk legitimeert, dit wordt onweerlegbaar bewezen door de primaire teksten van het Vaticaan zelf. In december 2023 vaardigde Rome via het Dicasterie voor de Geloofsleer de officiële verklaring *Fiducia supplicans* uit. Het is in de derde sectie van dit document dat de theologische deur naar seculiere rebellie officieel, zwart-op-wit, wordt opengezet. Het Vaticaan dicteert hierin het volgende, citaat:

✓ "Binnen de hier geschetste horizon verschijnt de mogelijkheid van zegeningen voor paren in onregelmatige situaties en voor paren van hetzelfde geslacht, waarvan de vorm niet ritueel door de kerkelijke autoriteiten mag worden vastgelegd, om verwarring met de zegen die eigen is aan het sacrament van het huwelijk te voorkomen." ⁶⁷

In deze ene zin zien we de absolute climax van de Januskop in de praktijk. Het document hanteert de term 'barmhartigheid' en stelt teatraal dat men deze inzegening niet mag verwarren met het huwelijk (het religieuze gezicht dat de traditie handhaaft), maar legitimeert tegelijkertijd de formele inzegening van een relatievorm die rechtstreeks indruist tegen Gods scheppingsorde (het seculiere gezicht van Sodom). Hiermee weerspreekt de paus de uitdrukkelijke en onveranderlijke waarschuwingen van de apostel Paulus inzake de natuurlijke orde (Rom. 1:26-27). Het bewijst letterlijk dat het religieuze Babylon (Rome) en het seculiere Babylon (Sodom) voor onze ogen tot één antichristelijk systeem versmelten.

2. De alliantie met de Islam (de nieuwe toren van Babel)

De Bijbel noemt Babylon in Openbaring 17:5 de "Moeder der hoerereien"; een koepelorganisatie die alle valse religies van de wereld onder zich verzamelt. Ook dit voltrekt zich momenteel in een razend tempo. In 2019 ondertekende de paus in Abu Dhabi, samen met de grootimam van Al-Azhar, het *Document over Menselijke Broederschap* [2]. In dit godslasterlijke, syncretische document stelt het Vaticaan onomwonden:

✓ "Het pluralisme en de diversiteit van religies, kleur, geslacht, ras en taal zijn **door God in Zijn wijsheid gewild**, waardoor Hij de menselijke wezens heeft geschapen." ⁶⁸

Dat het Vaticaan vandaag de dag een wereldwijde, syncretische broederschap met de islam kan sluiten, is geen recente ontsporing, maar de voltooiing van een agenda die al decennia loopt. Het absolute, institutionele fundament hiervoor werd door Rome gelegd tijdens het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965). Het was tijdens dit historische concilie dat het

⁶⁷ Dicasterie voor de Geloofsleer. (2023). *Verklaring Fiducia Supplicans: Over de pastorale betekenis van zegeningen*. Vaticaanstad. alinea 31

⁶⁸ Paus Franciscus, & Al-Tayyeb, A. (2019, 4 februari). *Document over menselijke broederschap voor wereldvrede en samenleven*. Vaticaanstad: Libreria Editrice Vaticana.

https://www.vatican.va/content/francesco/en/travels/2019/outside/documents/papa-francesco_20190204_documento-fratellanza-umana.html

Vaticaan de exclusiviteit van Jezus Christus als enige weg tot de Vader theatraal overboord gooide en de islamitische theologie formeel valideerde.

In de Dogmatische Constitutie over de Kerk, *Lumen Gentium* (1964), decreteerde paus Paulus VI officieel het volgende aangaande de islam:

- ✓ *"Maar het heilsbesluit omvat ook hen die de Schepper erkennen, onder wie wel in de eerste plaats de moslims, die belijden vast te houden aan het geloof van Abraham en samen met ons de ene en barmhartige God aanbidden, die de mensen op de uiterste dag zal oordelen."* ⁶⁹

Een jaar later, in 1965, deed Rome daar in de Verklaring *Nostra Aetate* nog een schep bovenop door expliciet ontzag uit te spreken voor deze antichristelijke religie:

- ✓ *"Met waardering beziet de Kerk ook de moslims, die de ene God aanbidden, de levende en op zichzelf bestaande, de barmhartige en almachtige, de Schepper van hemel en aarde, die gesproken heeft tot de mensen."* ⁷⁰

Door te beweren dat de Schepper Zelf de islam en andere valse religies "heeft gewild", loochent de paus frontaal de exclusiviteit van Christus, Die stelde: *"Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij"* (Joh. 14:6). Het is de ultieme vervulling van 1 Johannes 2:22: het openlijk verwerpen van de Zoon ten gunste van een vreedzame, antichristelijke wereldreligie (ook wel 'Chrislam' genoemd). Deze actuele ontwikkelingen tonen aan dat de Babylonische architectuur voltooid is. Het instituut dat in de Middeleeuwen de wet en de tijd veranderde, verandert vandaag de dag de moraal en de exclusiviteit van het Evangelie. De wereldwijde eenheid waar het Vaticaan nu aan bouwt, is niets anders dan de fundering voor de troon van de antichrist, in afwachting van het komende oordeel.

6.6.1 De gruwel op de Heilige plaats: de rotskoepel als geografische antichrist

Waar Rome in het Westen God op het hart trapt door Zijn scheppingsordening en wetten te herschrijven (de tijd en de moraal van Sodom), vinden we de ultieme geografische manifestatie van dit antichristelijke systeem in het Oosten: de islamitische Rotskoepel in Jeruzalem. Beide systemen worden gedreven door exact dezelfde geest, met hetzelfde doel.

De islamitische claim op de Tempelberg (berg Moria) is geen historisch toeval, maar een georkestreerde, theologische aanval op het hart van de Schepper. De Tempelberg is de enige fysieke locatie op aarde waarvan de God van Israël verklaarde: *"Daar zal Ik Mijn Naam doen wonen"* (Deut. 12:11). Psalm 132:13-14 bevestigt dit onomwonden: *"Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, zeggende: Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd."* Het is de plaats van het brandofferaltaar, het Heilige der Heiligen en de toekomstige troon van de Messias.

Precies op deze heiligste vierkante meters van het universum, liet de islamitische kalief Abd al-Malik in het jaar 691 n.Chr. de Rotskoepel bouwen. Dit gebouw is geen gewone moskee, maar een theologische oorlogsverklaring in steen. De gouden koepel is aan de binnen- en buitenkant voorzien van een 240 meter lang mozaïek van Arabische inscripties. Deze inscripties zijn niet bedoeld ter aanbedding, maar als een expliciete, in steen gebeitelde loochening van Gods Zoon. Letterlijk boven de plek waar ooit de Ark van het Verbond stond, staan de volgende Koranteksten (o.a. Soera 4:171 en 19:35) geschreven:

⁶⁹ Paulus VI. (1964, 21 november). *Lumen Gentium: Dogmatische constitutie over de Kerk*. Vaticaanstad. Alinea 16. Geraadpleegd van RKDocumenten.nl.

⁷⁰ Paulus VI. (1965, 28 oktober). *Nostra Aetate: Verklaring over de verhouding van de Kerk tot de niet-christelijke godsdiensten*. Alinea 3. Vaticaanstad. Geraadpleegd van RKDocumenten.nl.

- ✓ *"O mensen van het Boek, overdrijf niet in jullie religie... De Messias, Jezus, de zoon van Maria, is slechts een boodschapper van Allah. Allah is slechts één God. Verheven is Hij boven het hebben van een zoon! Het past God niet dat Hij Zich een zoon zou nemen. Ere zij Hem!"*

Dit is de meest rauwe, tastbare vervulling van 1 Johannes 2:22: *"Wie is de leugenaar, dan die loochent, dat Jezus is de Christus? Deze is de antichrist, die den Vader en den Zoon loochent."*

Dat deze antichristelijke geest de ijzeren greep op exact deze heilige vierkante meters weigert los te laten, blijkt onweerlegbaar uit de moderne juridische en politieke realiteit. Hoewel de staat Israël in 1967 tijdens de Zesdaagse Oorlog fysiek de controle over de Oude Stad herwon, is de soevereiniteit over de Tempelberg een voortdurende theologische en politieke tragedie gebleven. Juridisch gezien was de Tempelberg tot de aanname van de Jeruzalemwet in 1980 nog steeds in islamitische handen, en via het beheer van de islamitische Waqf is het in de dagelijkse praktijk tot op de dag van vandaag een bastion waar het Joodse en christelijke gebed streng wordt verboden. De antichristelijke geest duldt op de berg Moria simpelweg geen enkele concurrentie.

Maar de absolute, profetische climax van deze bezetting ontplooidde zich in de directe nasleep van deze Jeruzalemwet. Als reactie op de Israëlische claim over de ondeelbare hoofdstad, keerde de internationale gemeenschap zich massaal tegen de Joodse staat. VN-resoluties (zoals resolutie 478) riepen de wereld op om Jeruzalem te verlaten, waarna eind 1980 en begin 1981 alle nog aanwezige buitenlandse ambassades hun koffers pakten en de stad ontvluchtten **richting Tel Aviv**. Jeruzalem werd hiermee in 1981 de facto en letterlijk de "lastige steen" voor alle volken, exact zoals Zacharia 12:3 had voorzegt.

6.6.2 Het jaar 1981, Babylon keert terug naar haar macabre biotoop Tel Aviv

Dat de westerse wereld (het politieke en diplomatieke Babylon) de Heilige Stad in 1980/1981 de rug toekeerde en massaal neerstreek in Tel Aviv, is in dit licht veel meer dan een louter diplomatieke boycot; het is een theologische vlucht. Het onthult een diepe, geestelijke wetmatigheid: soort zoekt soort.

De westerse, seculiere heidenvolken konden de geestelijke druk, de heiligheid en de absolute theologische claim van de God van Israël op de stad Jeruzalem simpelweg niet verdragen. Gedreven door de geest van rebellie, zochten de naties vrijwillig hun eigen geestelijke biotoop op. Ze vluchtten naar Tel Aviv: de stad die haar naam nota bene ontleent aan het historische Babylonische ballingsoord (Ezechiël 3:15), de stad die is gebouwd op de ruïnes ('Tels') van heidense volken, en de stad die zich vandaag de dag ontpopt als de absolute wereldhoofdstad van de theologie van Sodom ('Pride').

Het is de perfecte theologische scheiding vóór de climax. Het moderne Babylon trok zich diplomatiek terug in haar eigen humanistische bolwerk aan de kust. Daar, veilig in de seculiere bubbel van Tel Aviv, kon het Westen ongestoord haar eigen wetteloosheid en de zonde van Sodom verder uitrollen, terwijl zij Jeruzalem als een "lastige steen" achterliet in de greep van de islamitische Waqf. Waar Jeruzalem wacht op de terugkeer van de grote Koning, bewees het westerse systeem door deze massale verhuizing in 1981 openlijk waar zij werkelijk thuishoort.

Dat deze geestelijke migratie naar Tel Aviv geen theologische aanname is, wordt onomstotelijk bevestigd door de harde, geopolitieke data van vandaag. De wereldkaart is letterlijk in tweeën gescheurd rondom de theologische en politieke status van Jeruzalem. Een analyse van de huidige locaties van buitenlandse ambassades (anno 2026) toont een ijzingwekkende, geografische scheiding van de volken.

1. De ambassades in Jeruzalem (Het kleine overblijfsel)

Na de massale diplomatieke uittocht in 1980 en 1981, als reactie op de Jeruzalemwet, werd de stad decennialang door de wereld geboycot. Pas recentelijk hebben enkele naties hun ambassade teruggeplaatst naar de Heilige Stad. Deze bewegingen werden vaak direct beïnvloed door sterke, christelijk-theologische overtuigingen of strikte geopolitieke allianties, zoals de premier van Papoea-Nieuw-Guinea openlijk verklaarde: *"Voor ons, om onszelf christenen te noemen, is het eren van God niet compleet zonder te erkennen dat Jeruzalem de universele hoofdstad is"*.

Anno mei 2026 zijn er slechts zeven landen met een volwaardige ambassade in Jeruzalem (waarbij Argentinië zich opmaakt om de achtste te worden):

- **Verenigde Staten** (*De VS vormde in 2018 de geopolitieke uitzondering, destijds primair gedreven door een christelijk-zionistisch electoraat, wat stuitte op een felle veroordeling van het seculiere, Europese 'Babylon'*).
- **Guatemala.**
- **Paraguay.**
- **Honduras.**
- **Kosovo.**
- **Papoea-Nieuw-Guinea.**
- **Fiji.**

2. De ambassades in de regio Tel Aviv (de Babylonische verzamelplaats)

Tegenover dit kleine handjevol in Jeruzalem, staat de overweldigende meerderheid van 89 landen die hun diplomatieke missie (en daarmee hun ideologische loyaliteit) in en rondom het seculiere Tel Aviv (inclusief Ramat Gan en Herzliya) hebben verankerd.

Wanneer we deze lijst ontleden, valt direct de massale en nagenoeg unanieme blokvorming van het westerse, Europese Europa op. Exact de landen die intern de theologie van Sodom en de 'Pride' hebben omarmd, weigeren pertinent de klim naar Sion te maken.

Een opvallend historisch detail is dat **Nederland** in 1980 **het enige westerse land** was dat behoorde tot de dertien naties die hun ambassade uit Jeruzalem terughaalden. Direct na het aannemen van VN-resolutie 478 in augustus 1980, bezweek de Nederlandse regering voor de internationale diplomatieke druk. Dit is profetisch veelzeggend: de enige Europese natie die destijds de theologische hoofdstad de rug toekeerde om af te dalen naar het seculiere Tel Aviv, fungeerde eenentwintig jaar later (in 2001) in Amsterdam als de wereldwijde, wettelijke kraamkamer voor de "theologie" van Sodom wereldwijd tot in tel-Aviv toe, en dit jaar zelfs tot op de vlakte van Sodom. Zo is de "lastige steen" in 1981 een internationale realiteit geworden; het westerse Babylon weigerde zich in de stad van de Grote Koning te vestigen.

3. Het Westerse/Europese blok (het diplomatieke 'Babylon') in Tel Aviv:

Onder deze groep vallen vrijwel alle Europese en westers georiënteerde naties: Australië, België, Canada, Cyprus, Denemarken, Duitsland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Ierland, Italië, Kroatië, Letland, Litouwen, Malta, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Polen, Portugal, Roemenië, Servië, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechië, Verenigd Koninkrijk, Zweden en Zwitserland. (*Het theologische profiel wordt compleet door het feit dat ook de officiële delegatie van de Europese Unie én de Apostolische Nuntiatuur van het Vaticaan (de 'Hoer van Babylon') zich veilig in Tel Aviv hebben genesteld*).

4. De niet-Westerse landen in Tel Aviv:

Ook de rest van de heidense wereld (Azië, Afrika en Zuid-Amerika) blijft geografisch op afstand van de theologische claim van Jeruzalem en kiest voor de kuststreek: Albanië, Angola, Argentinië (*in afwachting van verhuizing*), Armenië, Azerbeidzjan, Bahrein, Belarus, Bosnië en Herzegovina, Brazilië, Bulgarije, Chili, China, Congo-Brazzaville, Congo-Kinshasa, Costa Rica,

Dominicaanse Republiek, Ecuador, Egypte, El Salvador, Equatoriaal-Guinea, Eritrea, Ethiopië, Filipijnen, Georgië, Ghana, Hongarije, India, Ivoorkust, Japan, Jordanië, Kazachstan, Kenia, Malawi, Mexico, Moldavië, Myanmar, Nepal, Nigeria, Noord-Macedonië, Oezbekistan, Panama, Peru, Rusland, Rwanda, Singapore, Sri Lanka, Tanzania, Thailand, Turkije, Oekraïne, Uruguay, VAE, Vietnam, Zambia, Zuid-Afrika, Zuid-Korea, Zuid-Soedan. ^{71 72 73}

Deze massale, diplomatieke blokkade is geen toeval; het is de harde, geografische blauwdruk van het eschatologische conflict. Het voltallige 'oude Rome' (Europa) en haar westerse bondgenoten houden elkaars hand vast in het seculiere bolwerk van Tel Aviv. Het religieuze Babylon (het Vaticaan) en het politieke Babylon (het Westen) weigeren eensgezind Gods soevereiniteit over Jeruzalem te erkennen. Vanuit hun uitvalsbasis aan de kust zenden zij hun humanistische theologie het land in, terwijl ze de stad des groten Konings geïsoleerd achterlaten.

📖 *Zacharia 12:3 En het zal te dien dage geschieden, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastigen steen allen volken; allen, die zich daarmee beladen, zullen gewisselijk doorsneden worden; en al de volken der aarde zullen zich tegen haar verzamelen.*

Deze diplomatieke afwijzing staat niet op zichzelf. De profeten waarschuwen unaniem dat deze politieke isolatie van Jeruzalem de noodzakelijke opmaat is naar een definitieve, wereldwijde samenzwering van **alle** koninkrijken (het Westen inclusief). De wereldleiders denken met hun resoluties en boycots slimme geopolitiek te bedrijven, maar zij "*weten de gedachten des Heeren niet*" (Micha 4:12). In hun hoogmoedige verzet tegen de berg Sion (Psalm 2) worden zij door God Zelf verzameld voor het ultieme oordeel in het dal van Josafat.

📖 *Micha 4:11-12 "Nu zijn wel vele heidenen tegen u verzameld, die daar zeggen: Laat ze ontheilgd worden, en laat ons oog op Sion zien. Maar zij weten de gedachten des HEEREN niet, en verstaan Zijn raadslag niet; want Hij heeft hen vergaderd als garven in den dorsvloer.*

Wanneer we deze in 1981 volkomen voltooid geopolitieke isolatie op de Bijbelse tijdlijn plaatsen, stuiten we op een wiskundig bewijs dat elke theologische twijfel wegneemt. De profeet Daniël kreeg de absolute tijdsspanne van de 'gruwel der verwoesting' (de Rotskoepel) geopenbaard:

📖 *Daniël 12:11 "En van dien tijd af, dat het gedurig offer zal weggenomen, en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen."*

Binnen de theologie geldt het profetische jaar-dag principe (Ezechiël 4:6), waardoor de 1290 dagen exact 1290 jaren markeren. De voltooiing van de Rotskoepel (de stenen gruwel die het Zoonschap van Christus loochent) vond plaats in het jaar 691 n.Chr. Tel daar exact 1290 profetische jaren bij op, en de tijdlijn landt meedogenloos in het jaar 1981: het exacte moment waarop Jeruzalem internationaal werd afgesneden en de diplomatieke wereld de stad verliet. Het bewijst hoe gruwelijk diep deze geestelijke bezetting is verankerd.

Maar de chronometer van Daniël stopt niet bij dit moment van isolatie. De profeet levert direct in het volgende vers het ultieme, theologische baken voor de wachters in de nacht:

📖 *Daniël 12:12 "Welgelukzalig is hij, die verwacht, en komt tot duizend driehonderd vijf en dertig dagen."*

⁷¹ Wikipedia, de vrije encyclopedie. (z.d.). *List of diplomatic missions in Israel*. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van https://en.wikipedia.org/wiki/List_of_diplomatic_missions_in_Israel

⁷² Anadolu Ajansı. (2026, 21 april). *FACTBOX – Which countries have moved their embassies to Jerusalem?* Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://www.aa.com.tr/en/middle-east/factbox-which-countries-have-moved-their-embassies-to-jerusalem/3913409>

⁷³ The Times of Israel. (2026, 17 mei). *Government approves proposal to financially assist relocation of embassies to Jerusalem*. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van https://www.timesofisrael.com/liveblog_entry/government-approves-proposal-to-financially-assist-relocation-of-embassies-to-jerusalem/

Wanneer we ditzelfde theologische startpunt van de Rotskoepel (691 n.Chr.) nemen en daar deze laatste 1335 profetische jaren bij optellen, wijst de wijzer van Gods klok onverbiddeijk en loepzuiver naar de naderende ontknoping: het jaar 2026. Het is het uur van de verwachting. De 1335 jaren lopen af in afwachting van de Messias, Die dit juk definitief op de Olijfberg zal breken.

6.6.3 Het totale geestelijke failliet van Rome: de hoer van Babylon in de Rotskoepel bekrachtigd.

Hoe het religieuze systeem van Babylon (Rome) met dit godslasterlijke monument omgaat, toont opnieuw de genadeloze perfectie van de theologische Januskop. In het verleden toonde Rome haar eerste gezicht door de Tempelberg en de Rotskoepel tijdens de bloedige Kruistochten (1099) met louter brute kracht en het zwaard op te eisen.

Vandaag de dag toont het Vaticaan haar tweede gezicht. De maskers van het Babylonische systeem vallen nergens zo theatraal en definitief af als op deze Tempelberg. Hier culmineert de theologische Januskop in één huiveringwekkend, feitelijk beeld.

6.6.4 Het totale geestelijke failliet van Rome: de hoer van Babylon bekrachtigd

Hoe het religieuze systeem van Babylon (Rome) met de islamitische antichristgeest omgaat, toont opnieuw de genadeloze perfectie van de theologische Januskop. In het verleden toonde Rome haar eerste gezicht door het oosten en de Rotskoepel tijdens de bloedige Kruistochten (1099) met louter brute kracht en het zwaard op te eisen.

Vandaag de dag toont het Vaticaan haar tweede gezicht. De theologische capitulatie die we nu zien, is namelijk geen eenmalig diplomatiek incident, maar een systematische doctrine die steeds openlijker wordt gevierd. Het absolute dieptepunt van deze geestelijke hoererij vond niet in het oosten plaats, maar in het hart van het Vaticaan zelf. Op 14 mei 1999 ontving paus Johannes Paulus II een islamitische delegatie. Aan het einde van de audiëntie kreeg de paus een exemplaar van de Koran overhandigd. In plaats van dit boek af te wijzen (een boek dat fundamenteel is opgebouwd rondom de theologische ontkenning van het kruis en de Zoon) boog de 'Plaatsvervanger van Christus' theatraal voorover en kuste de Koran als teken van opperste eerbied ⁷⁴.

Deze heiligverklaring van de loochening verplaatste zich vervolgens naar de islamitische wereld zelf. In november 2006 reisde paus Benedictus XVI naar het hart van het land dat profetisch is aangewezen als de militaire leider tegen Israël: Turkije (het Bijbelse Togarma, Mesech en Tubal). Tijdens een officieel bezoek aan de Blauwe Moskee in Istanbul trok de paus theatraal zijn schoenen uit, nam de islamitische gebedshouding aan, draaide zich samen met de grootmoefiti richting Mekka en bad in stilte mee⁷⁵. Het geestelijke verbond (Babylon dat theatraal buigt voor de islam) werd hier visueel gesmeed in het hart van de macht die zich militair voorbereidt op de oorlog van Ezechiël 38.

De absolute ironie van deze theologische onderwerping is dat, hoewel de paus in Turkije buigt richting Mekka, de islamitische wet hem als niet-moslim de toegang tot diezelfde stad strikt verbiedt. Rome buigt voor een systeem dat haar in de kern veracht.

Wat in het Vaticaan (1999) en Turkije (2006) begon, culmineerde vervolgens in één huiveringwekkend, feitelijk beeld op de heiligste vierkante meters van de aarde: de Tempelberg in Jeruzalem. Zowel paus Benedictus XVI (in 2009) als paus Franciscus (in 2014) brachten een officieel, respectvol bezoek aan de Rotskoepel. Benedictus XVI herhaalde zijn gebaar uit Turkije en trok demonstratief zijn pauselijke schoenen uit voordat hij het heiligdom betrad ⁷⁶, en Franciscus deed in

⁷⁴ Vaticaans Persbureau (Holy See Press Office). (1999, 14 mei). *Audience with the Patriarch of Babylon of the Chaldeans and a Muslim delegation from Iraq*.

⁷⁵ NBC News. (2006, 30 november). *Pope prays in Turkey's Blue Mosque*. Geraadpleegd via nieuwsarchief (NBC identifier: wbna15966498).

⁷⁶ Benedictus XVI. (2009, 12 mei). *Visit to the Dome of the Rock: Address of His Holiness Benedict XVI*. Vaticaanstad: Libreria Editrice Vaticana.

2014 theatraal hetzelfde, waarbij hij afweek van zijn voorbereide tekst en de islamitische autoriteiten aldaar expliciet aansprak als "beste broeders"⁷⁷.

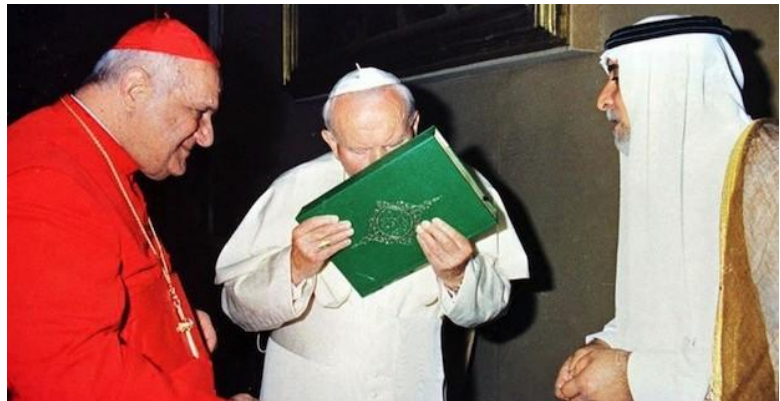
Dit uittrekken van de schoenen is theologisch gezien geen onschuldig gebaar, maar een daad van rituele onderwerping. In de Bijbel is het afleggen van de schoenen het opperste teken van eerbied voor de heiligheid van God, zoals de Heere aan Mozes beval: "*Trek uw schoenen uit van uw voeten; want de plaats, waarop gij staat, is heilig land*" (Exodus 3:5).

Wanneer de paus van Rome dit doet, ontstaat er een fundamentele theologische tegenstrijdigheid. Hij neemt de eerbiedige houding van Mozes aan, maar past deze toe in een gebouw waarvan de inscripties in goud en mozaïek de Zoon van God expliciet loochenen. Door daar zijn schoenen af te leggen, erkent hij die plaats feitelijk als heilige grond. Wat hierbij opvalt, is de absolute afwezigheid van enige ontzetting bij de paus over deze blasfemische teksten die Christus verwerpen. En dat op exact de locatie, de berg Sion, waarover God de Vader in Psalm 2 onherroepelijk verklaarde: "*Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over*

Sion, den berg Mijner heiligheid...

Gij zijt Mijn Zoon, heden heb Ik U gegeneerd" (Psalm 2:6-7).

Dit is geen interreligieuze diplomatie of christelijke naastenliefde; hier pleegt de hoer theologisch zelfmoord van de allerhoogste orde t.a.v. haar eigen hoer = pausdom.

Bron afbeelding⁷⁸

De man die zijn absolute wereldwijde autoriteit exclusief ontleent aan de titel "Vicarius Filii Dei" (Plaatsvervanger van de Zoon van God), betuigt zijn diepste respect voor een monument dat steen voor steen is opgetrokken om met gouden letters in het Arabisch uit te schreeuwen dat God géén Zoon heeft, en dat op exact de berg waar Abraham duizenden jaren eerder zijn eigen zoon op het altaar legde, én de plaats waar God wederom neerdaalde in het Heilige der Heiligen, als de ultieme, profetische voorafschaduwing van het offer van Gods enige Zoon.. Door de Koran te kussen, theatraal de schoenen af te leggen pal onder de letters die de Zoon vervloeken, en de beheerders van dit monument openlijk zijn 'broeders' te noemen, ontkracht de paus de logica van zijn eigen, alreeds blasfemische antichristelijke titel. Deze hypocriete actie toont ten aanzien van zijn eigen blasfemie hierdoor in het kwadraat een ijsskoude minachting voor de eer van de Zoon, en verklaart het totale, geestelijke failliet van de Rooms-Katholieke Kerk.

6.6.5 De moeder der hoererijen ontmaskerd

De strategie wisselt, maar het doelwit blijft door de eeuwen heen identiek. Rome stal de titel van de Zoon, de islam ontkent het bestaan van de Zoon. Beide vertrappen ze de heiligheid van God. Dat het huidige Vaticaan precies met deze geest van de islam een broederschapverbond sluit, zoals in Abu Dhabi werd bekrachtigd [5], is het onomstotelijke bewijs dat Rome de "Moeder der hoererijen" (Openbaring 17:5) is.

Deze geestelijke hoererij beperkt zich niet tot het verre verleden (zoals de vermenging met de oude Babylonische godsdiensten en de afgodencultus van Astarte) maar is vandaag de dag springlevend.

⁷⁷ Franciscus. (2014, 26 mei). *Visit to the Grand Mufti of Jerusalem: Address of Pope Francis*. Vaticaanstad: Libreria Editrice Vaticana.

⁷⁸ <https://christianity.stackexchange.com/questions/36552/has-the-vatican-issued-clarification-for-pictures-which-appear-to-show-pope-st-j>

Het voltrekt zich pal voor onze ogen doordat Rome openlijk het theologische bed deelt met de islamitische antichristgeest. De geestelijke cirkel van Babylon sluit zich hiermee definitief. Jeruzalem is de uiteindelijke prijs. Zoals de apostel Paulus in 2 Thessalonicenzen 2:4 waarschuwt, baant deze antichristelijke alliantie diplomatiek de weg voor hem *"die zich tegenstelt, en verheft boven al wat God genaamd... also dat hij in den tempel Gods als een God zal zitten."* Het oordeel is hiermee voltrokken en vastgelegd.

6.6.6 Is de islam een vriend van Rome ? Het verraad van het beest.

Maar is de islam werkelijk een vriend van Rome? Het Bijbels-profetsich antwoord is duidelijk 'nee'. Dit verbond is het ultieme schijnhuwelijk. Het is de exacte vervulling van het beeld uit Daniël 2:41-43, waar de laatste wereldmacht wordt omschreven als een onnatuurlijke vermenging van *ijzer en leem*:

📖 *"zij zullen zich wel door menselijk zaad vermengen, maar zij zullen de een aan den ander niet hechten, gelijk als zich ijzer met leem niet vermengt."*

Rome probeert zich nu te vermengen met de islam, maar ze zullen zich nooit ten diepste aan elkaar hechten. Het is een tactische, parasitaire alliantie. Rome gebruikt de islam om toegang te krijgen tot het Oosten en Jeruzalem; de islam gebruikt de naïviteit en de diplomatieke dekmantel van het Vaticaan om ongestoord het Westen te kunnen infiltreren.

De Bijbel voorspelt bovendien hoe deze 'vriendschap' zal eindigen, en dat is niet met wereldvrede. In Openbaring 17 beschrijft Johannes hoe de tien hoornen van het Beest uiteindelijk de Hoer (het corrupte, religieuze systeem van Rome) zullen haten:

📖 *Openbaring 17:16 "en zij zullen haar woest maken en naakt, en zij zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden"*

De machten van de antichrist, waaronder de demonische krachten die de islam drijven, zullen Rome uiteindelijk meedogenloos in de rug steken en vernietigen zodra zij haar niet meer nodig hebben voor hun politieke en theologische legitimatie.

De "vriendschap" op de Tempelberg is dus geen vrede. Het is de stilte voor de storm. Het is het theologische kruisvat dat wacht op de vonk.

7.0 De Eufraat, Ezechiël 38 en het waterwapen

De geopolitieke ontwikkelingen in het Midden-Oosten sluiten naadloos aan bij de naderende, profetische ontknoping. Een cruciaal signaal hierin is de uitdroging van de Eufraat, zoals beschreven in de zesde fijschaal van Openbaring 16:

📖 *Openbaring 16:12-15 "En de zesde engel goot zijn fiool uit op de grote rivier, den Eufraat; en zijn water is uitgedroogd, opdat bereid zou worden de weg der koningen, die van den opgang der zon komen zullen... Ziet, Ik kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij **niet naakt wandele, en men zijn schaamte niet zie.**"*

Hoe huiveringwekkend accuraat is het dat Christus hier, vlak voor de ultieme ontlading, expliciet waarschuwt voor 'naaktheid' en 'schaamte'. Het is Zijn directe, profetische tegenantwoord op de geest van Cham en de schaamteloosheid van Sodom die in de eindtijd over de aarde raast. Terwijl de wereld zich ontbloot in haar rebellie, roept God op tot geestelijke bedekking.

De letterlijke uitdroging van deze rivier is inmiddels een geopolitiek feit. De Eufraat ontspringt in Turkije. Het Turkse regime heeft de afgelopen decennia het Southeastern Anatolia Project (GAP) gerealiseerd, een van de grootste waterbeheersingsprojecten ter wereld met 22 gigantische dammen. De absolute kroonjuweel hiervan is de immense Atatürk-dam, die de stroom van de Eufraat reguleert

⁷⁹

Dat Turkije hiermee de kraan letterlijk kan dichtdraaien, is geen theorie. Begin 1990 blokkeerde Turkije de stroming een volle maand compleet om het stuwmeer te vullen, waardoor Syrië en Irak in

⁷⁹ <https://bibliotekanauki.pl/articles/184275>

een acute crisis belandden. Sindsdien staat de Eufraat in de internationale geopolitiek bekend als *The Water Weapon*^{80 81} In 2025 en 2026 zagen we de politieke spanningen opnieuw pieken waarbij Turkije deze watertoevoer als wapen inzette. De rivier vormt geen fysieke barrière meer voor een oosterse legermacht.

7.1 De militaire opbouw van Gog (Mesech, Tubal en Togarma)

Wanneer we de geopolitieke realiteit toetsen aan Ezechiël 38, doemt onvermijdelijk de schaduw van een massale invasie tegen Israël op. De profetie beschrijft 'Gog' niet als een zwakke meeloper, maar als een oppermachtige militaire leider van een gigantische coalitie, waaronder de volkeren Mesech, Tubal en Togarma, het huidige Turkije en haar bondgenoten.

De actuele transformatie van Turkije past feilloos in dit profiel. Internationale defensierapporten (zoals het SIPRI in 2025 en 2026) tonen aan dat het land bezig is met een van de meest agressieve militaire opbouwen ter wereld. Met een geëxplodeerd defensiebudget van 30 miljard dollar produceert Turkije massaal eigen vijfde-generatie straaljagers (de KAAN), dodelijke drone-zwermen en ballistische kruisraketten. Het land overdekt zichzelf momenteel met een eigen 'Stalen Koepel' (*Çelik Kubbe*) luchtafweersysteem. Terwijl het land intern zucht onder een zware economische crisis, forceert het regime miljarden richting deze wapenindustrie.

Deze opbouw wordt nadrukkelijk gekoppeld aan een islamitische, anti-Israëliëse agenda. De regeringsgezinde staatskrant *Yeni Şafak* publiceerde al blauwdrukken voor een '*Leger van de Islam tegen Israël*', afkomstig van de voormalige militaire hoofdadviser van de president. Dat dit bittere ernst is, bleek in juli 2024 toen president Erdoğan openlijk dreigde: "*Precies zoals we Karabach zijn binnengegaan, precies zoals we Libië zijn binnengegaan, zouden we iets soortgelijks met hen [Israël] kunnen doen.*"⁸²

Turkije bewapent zich ten koste van alles. Recente analyses bevestigen dit beeld. In april 2026 rapporteerde *Nordic Monitor* uitvoerig dat Turkije zich in stilte voorbereidt op een oorlogsscenario, met Israël als het primaire doelwit, waarbij de Joodse staat nu in hun strategische doctrine wordt beschouwd als een fundamentele bedreiging voor de nationale veiligheid⁸³. Tegelijkertijd bagatelliseren westerse diplomaten deze dreiging, zoals *Middle East Eye* (april 2026) meldde in het artikel "*US envoy Barrack plays down idea Turkey could be 'next Iran' for Israel*"⁸⁴.

Het is het exacte beeld van Ezechiël 38: een natie in de greep van een onweerstaanbare drang, klaar om als een wolk het land Israël te bedekken.

De vraag is wat deze gigantische, opgebouwde oosterse legermacht uiteindelijk in beweging zal zetten om tegen Jeruzalem op te trekken. De Schrift openbaart dat dit geen willekeurige geopolitieke oorlog is, maar dat God Zelf de regie voert. Het optrekken van deze legermacht is de ultieme, geopolitieke detonator en ontketent onmiddellijk een tweeledige profetische kettingreactie.

God grijpt in om de islamitische en oosterse legers (Gog) definitief in de val te lokken voor het eindoordeel: "*Ik zal haken in uw kaken leggen, en Ik zal u uittrekken met uw ganse heir.*" (Ez. 38:4). Gedreven door theologische hoogmoed en een "kwade aanslag" om roof te roven (Ez. 38:10-12), dwingt God deze legers, aangevoerd door naties als Turkije en Iran, om de omsingeling van Jeruzalem in te zetten.

⁸⁰ <https://time.com/archive/6715922/the-water-weapon/>

⁸¹ <https://www.clingendael.org/publication/role-water-syrian-and-iraqi-civil-wars>

⁸² <https://www.reuters.com/world/middle-east/erdogan-says-turkey-might-enter-israel-help-palestinians-2024-07-28/>

⁸³ <https://nordicmonitor.com/2026/04/turkey-has-quietly-preparing-a-war-with-israel-primary-target/>

⁸⁴ <https://www.middleeasteye.net/news/turkey-next-iran-us-envoy-barrack-says-turkey-isnt-country-be-messed>

7.2 Gods geofysische antwoord: Het zwaard van Sodom

Wanneer deze oosterse legermacht (Gog) Jeruzalem belegerd, wacht hen echter geen conventionele oorlog. God belooft in Ezechiël 38:19-22 een ongekende catastrofe waarbij *"een groot beven zal zijn in het land Israëls"*, gevolgd door een regen van *"vuur en zwavel"*.

Dit is geen theologische beeldspraak, maar de exacte geofysische beschrijving van de Dead Sea Transform die losscheurt. God zet hier de ondergrondse kruitvat-constructie van de Jordaanvallei (exact hetzelfde oordeelwapen dat Sodom en Gomorra verwoestte) opnieuw in. Zacharia 14:4 bevestigt deze seismische climax tot in het kleinste detail: *"en de Olijfberg zal in tweeën gespleten worden... de ene helft des bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelve naar het zuiden."* Geologen herkennen hierin onmiddellijk de dodelijke mechanica van een strike-slip fault (zijschuiving).

Johannes trekt deze lijn door in de zevende fiasschaal van Openbaring 16:18-19. Hij beschrijft de zwaarste aardbeving uit de menselijke geschiedenis met drie specifieke doelen:

1. **"En de grote stad is in drie delen gescheurd"** (Jeruzalem splitst open, exact zoals Zacharia 14 voorzegt).
2. **"en de steden der heidenen zijn gevallen"** (De wereldsteden storten in).
3. **"en het grote Babylon is gedacht geworden voor God"** (Het religieuze, antichristelijke systeem wordt niet slechts gescheurd, maar totaal vernietigd door Gods toorn).

Waarom Jeruzalem ('de grote stad') dit zware fysieke oordeel moet ondergaan, wordt onthuld in Openbaring 11:8, waar de stad geestelijk "Sodom en Egypte" wordt genoemd. Door zowel Sodom als Egypte te noemen, schetst God het absolute en complete geestelijke failliet van het religieuze en politieke systeem van de stad in de eindtijd:

1. **Sodom:** Vertegenwoordigt de morele en maatschappelijke afval (hoogmoed, trots, grensloze zinnelijkheid, perversie, en het openlijk vieren van de zonde).
2. **Egypte:** Vertegenwoordigt de slavernij aan het wereldsysteem (het vertrouwen op paarden en wagens). Omdat het orthodoxe jodendom het volbrachte werk van de ware Messias afwijst, houdt zij het huidige Jeruzalem in een dodelijke geestelijke slavernij van religieus wetticisme. De apostel Paulus gebruikt hiervoor in Galaten 4:25 exact dit beeld door het toenmalige Jeruzalem theologically te koppelen aan de *Egyptische* dienstmaagd Hagar (Genesis 16:1).

8.0 De grote scheiding: het oordeel en de ontkoming.

Het lijkt een absolute paradox: hoe kan deze stad de plek van oordeel en totale verwoesting zijn, terwijl profeten als Joël (2:32) spreken over ontkoming op de berg Sion, en Zacharia (13:8-9) spreekt over het louteren van een volk?

Het antwoord ligt in de loepzuivere scheiding die God maakt tussen het *antichristelijke instituut* en het *gelouterde overblijfsel*.

Zacharia 13 voorzegt dat twee delen (degenen die zich hebben geassimileerd met het systeem van Sodom en Egypte) zullen worden uitgeroeid. Het derde deel, het overblijfsel, gaat echter de smeltkroes in. De immense druk van de belegerende legers is het theologische breekijzer van God. Het is nodig om hun orthodox-religieuze hoogmoed en hun slavenjuk van het vlees definitief te breken, totdat ze volkomen in het nauw gedreven omhoog kijken en hun ware Verlosser erkennen: *"En zij zullen Mij aanschouwen, Dien zij doorstoken hebben"* (Zacharia 12:10). Dit verklaart ook de majestueuze, dubbele werking van de aardbeving. Wanneer de Heere Jezus Zijn voeten op de Olijfberg zet en de berg opensplijt, is dit voor de antichristelijke legers en het afvallige systeem de absolute vernietiging. Maar voor het huilende, gelouterde overblijfsel is deze gigantische scheuring letterlijk de reddingsroute: *"Dan zult gijlieden vlieden door de vallei Mijner bergen"* (Zacharia 14:5).

Net zoals God destijds de Rode Zee openspleet om Zijn volk uit het oude Egypte te leiden, splijt God nu de Olijfberg om Zijn overblijfsel uit het 'geestelijke Egypte' te redden.

De ontkoming vindt plaats op de berg Sion, omdat de Zoon van God op dat moment exact de heerschappij opeist die Hem in Psalm 2 is beloofd. De aardbeving verpulvert de blasfemische Rotskoepel en de claims van Rome en de islam.

Dit maakt de cirkel van de huidige gebeurtenissen ijszeggend rond. De geest van rebellie en trots, die zich fysiek manifesteert op de breuklijn van de Dode Zee, is dezelfde afvallige geest die zich in de eindtijd over Jeruzalem heeft gelegd. Wanneer een natie of stad geestelijk het etiket 'Sodom en Egypte' draagt, en de ware Zoon blijft loochenen, is het plotselinge oordeel met aardbevingen, vuur en zwavel het enige profetische antwoord dat de aarde nog kan verwachten.

8.1 De chronologie van het oordeel: de invasie vóór de val van de Rotskoepel ?

- 📖 *Ezechiël 38:4 En Ik zal u omwenden, en haken in uw kaken leggen, en Ik zal u uitvoeren, mitsgaders uw ganse heir, paarden en ruiters, die altemaal volkomen wel gekleed zijn, een grote vergadering, met rondas en schild, die altemaal zwaarden handelen;*
5 Perzen, Moren en Puteers met hen, die altemaal schild en helm voeren;
6 Gomer en al zijn benden, en het huis van Togarma, aan de zijden van het noorden, en al zijn benden; vele volken met u.
7 Zijt bereid en maakt u gereed, gij en uw ganse vergadering, die tot u vergaderd zijn; en wees gij hun tot een wacht.
8 Na vele dagen zult gij bezocht worden; in het laatste der jaren zult gij komen in het land, dat wedergebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de bergen Israels, die steeds tot verwoesting geweest zijn; als hetzelfde land uit de volken zal uitgevoerd zijn, en zij allemaal zeker zullen wonen.
9 Dan zult gij optrekken, gij zult aankomen als een onstuimige verwoesting, gij zult zijn als een wolk, om het land te bedekken; gij en al uw benden, en vele volken met u.
10 Alzo zegt de Heere HEERE: Te dien dage zal het ook geschieden, dat er raadslagen in uw hart zullen opkomen, en gij zult een kwade gedachte denken,
11 En zult zeggen: Ik zal optrekken naar dat dorpland, ik zal komen tot degenen, die in rust zijn, die zeker wonen, die altemaal wonen zonder muur, en grendel noch deuren hebben.
12 Om buit te buiten, en om roof te roven; om uw hand te wenden tegen de woeste plaatsen, die nu bewoond zijn, en tegen een volk, dat uit de heidenen verzameld is, dat vee en have verkregen heeft, wonende in het midden des lands.

Het is van cruciaal belang om de Bijbelse chronologie van deze gebeurtenissen messcherp te interpreteren. Een veelgehoorde geopolitieke aanname is dat de Rotskoepel eerst instort (bijvoorbeeld door een lokale, natuurlijke aardbeving) en dat dit het ultieme startschot vormt voor de islamitische wereld om op te trekken en Jeruzalem in te nemen. De profetieën tonen echter het exacte tegenovergestelde: de legers van Gog staan al voor, én binnen, de poorten van Jeruzalem vóórdat de Rotskoepel valt.

Ezechiël 38:10-12 onthult dat het motief voor de invasie geen religieuze wraak voor een verwoest heiligdom is. De vijand bedenkt een "kwade aanslag" om "roof te roven" en de natie Israël definitief uit te wissen. Zacharia 14:2-4 maakt deze bloedstollende volgorde onweerlegbaar. Eerst verzamelen de heidenen zich tegen Jeruzalem en wordt de stad daadwerkelijk ingenomen en geplunderd. De islamitische antichristgeest waant zich op dat moment de absolute overwinnaar.

Pas dán (als de stad is gevallen en zij de Tempelberg denken te consolideren) grijpt God in. De ware Zoon daalt neer: "En Zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg." De monsterlijke aardbeving die hierop volgt en de Rotskoepel verwoest, is dus niet de *katalysator* van de oorlog, maar de absolute *climax* ervan. De instorting is geen natuurlijke trigger, maar het directe geofysische gevolg van de Zoon van God Die fysiek landt op aarde. In één majestueuze klap worden zowel de

binnenvallende legers als het blasfemische monument verpulverd, exact op het moment dat de ware Plaatsvervanger en Koning Zijn troon opeist.

8.1.1 Het Profetische Tijdpad: De onmiskenbare identiteit van het huidige Israël

Om de urgentie en de timing van de oosterse invasie (Gog) te begrijpen, moet de profetie van Ezechiël 38:8 met forensische precisie worden gelezen:

📖 *"Na vele dagen zult gij bezocht worden; in het laatste der jaren zult gij komen in het land, dat wedergebracht is van het zwaard, dat vergaderd is uit vele volken, op de bergen Israëls, die steeds tot verwoesting geweest zijn."*

Veel theologische theorieën proberen deze oorlog onterecht te verplaatsen naar de opstand aan het einde van het Duizendjarig Vrederijk (Openbaring 20), of beweren dat deze reeds in de oudheid is vervuld. Ezechiël 38:8 sluit beide theorieën genadeloos uit en wijst exclusief naar de moderne staat Israël, om drie dwingende redenen:

Ten eerste is dit nooit historisch vervuld. De terugkeer uit de antieke Babylonische ballingschap betrof een terugkeer uit slechts één rijk. Ezechiël spreekt echter over een volk dat verzameld is uit de wereldwijde diaspora ("*uit vele volken*").

Ten tweede diskwalificeert de tekst een plaatsing aan het einde van het Duizendjarig Rijk. Na duizend jaar perfecte wereldheerschappij en vrede onder de scepter van de Zoon van God, is Israël geen land dat zojuist is "*wedergebracht van het zwaard*", noch zijn de bergen op dat moment "*steeds tot verwoesting*" geweest. Het land is dan al een millennium lang een paradijs.

Ten derde is elk woord uit dit vers een exact, geografisch en historisch profiel van het moderne Israël sinds 1948. Het beschrijft een natie die recent is ontsnapt aan massale vernietiging (het zwaard van de Holocaust en pogroms), en die is teruggekeerd naar landschappen die eeuwenlang letterlijk een desolate woestijn zijn geweest onder Ottomaanse en islamitische overheersing.

Dit bewijst onomstotelijk dat Ezechiël 38 spreekt over het huidige Israël: een natie die weliswaar fysiek is hersteld en economisch floreert (waardoor het doelwit wordt van roof), maar zich geestelijk nog volledig onder het slavenjuk van 'Egypte' bevindt, verblind voor de ware Messias. Het is exact déze fysieke natie waarop Gog zijn vizier heeft gericht, en het is exact tijdens déze oorlog dat het oordeel en de ontkoming op de berg Sion zullen plaatsvinden.

8.1.2 De gelijktijdige val: het dodelijk verraad aan Babylon

De meedogenloze wiskunde van dit profetische tijdpad rond 2026 dwingt ons naar nog een onontkoombare conclusie. Als de climax in Jeruzalem zich in dit tijdsgewricht voltrekt, dicteert de Schrift dat ook het geestelijke Babylon (het afvallige Rome) in ditzelfde uur haar ultieme doemvonnis ondergaat. De theologie van de fysieke vernietiging in Jeruzalem en de val van Rome is onlosmakelijk met elkaar verweven.

Het bewijs hiervoor ligt verankerd in de zevende faalschaal van Openbaring 16:19. De mondiale aardbeving die Jeruzalem ('de grote stad') opensplijt en de legers van Gog verpulvert, is exact hetzelfde moment dat het lot van het Vaticaan bezegelt: "*en het grote Babylon is gedacht geworden voor God, om haar te geven den drinkbeker van den wijn des toorns Zijner grimmigheid.*" God hanteert geen twee gescheiden tijdlijnen voor het oordeel over Zijn vijanden; het is één gelijktijdige, apocalyptische golf.

De Schrift openbaart in Openbaring 17:16 bovendien het huiveringwekkende mechanisme van deze val. Het oordeel over Rome wordt niet voltrokken door westerse legers, maar door exact dezelfde antichristelijke, islamitische geest (het Beest) waarvoor zij eerder in Abu Dhabi theatraal had gebogen: "*En de tien hoornen, die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer haten, en zullen haar woest maken, en naakt; en zij zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden.*" Terwijl de legers naar Israël stormen, zal ook in Europa de vlam in de pan slaan. De immense islamitische demografie, die zich onder de theologische dekmantel ("menselijke broederschap") van

het Vaticaan in het Westen heeft gevestigd, zal massaal ontwaken. Het verbond van ijzer en leem breekt met grof geweld; de vriendschap tussen Pilatus en Herodes is voorbij. Hier sluit de theologische Januskop zich als een ijzeren val. Rome kuste de Koran, legde haar schoenen af in de Blauwe Moskee en de Rotskoepel, en noemde de islamitische machthebbers haar 'broeders' in de ijdele hoop op vrede en wereldwijde relevantie. Maar de antichristgeest deelt zijn troon met niemand. Zodra de oosterse alliantie (Gog) mobiliseert en de Eufraat oversteekt om Jeruzalem de definitieve slag toe te brengen, hebben zij de diplomatieke façade van Rome niet langer nodig. Het beest zal zich omdraaien en de Moeder der Hoererijen wordt onbarmhartig afgeslacht door exact degenen met wie zij al die tijd hoererij bedreef. Het systeem waaraan de paus zijn ziel verkocht, zal hemzelf en zijn instituut met vuur verbranden, vlak voordat datzelfde systeem op de bergen van Israël door de ware Zoon van God wordt vernietigd.

9.0 Als een Dief in de Nacht

Dit verklaart precies waarom de Dag des Heeren voor de wereld zal komen als een dief in de nacht:

 1 Thessalonicensen 5:3 Want wanneer zij zullen zeggen: Het is vrede, en zonder gevaar; dan zal een haastig verderf hun overkomen, gelijk de barensood een bevruchte vrouw; en zij zullen het geenszins ontvlieden;

In de dagen van Lot waren er geen grote theologische waarschuwingstekens in de lucht. Er was geen zichtbare antichristelijke wereldregering in oprichting en geen stenen tempel.

Er was alleen een extreme, geëscaleerde focus op het bevredigen van het "ik", gepaard met een totale blindheid voor het naderende oordeel. Ze aten, dronken, kochten en verkochten. Ze voelden zich volkomen veilig (zonder gevaar), totdat in één ochtend de lucht in brand vloog.

Omdat de moderne christelijke kerk massaal wacht op een toekomstige stenen tempel en een zichtbare dictator, dreigt zij, net als de wereld, blind te zijn voor de antichristelijke geest van het "ik" die allang de troon heeft opgeëist in de huidige cultuur.

Maar de Bijbel leert een scherpe scheiding tussen de slapende wereld en de ontwaakte gemeente. De Heere Jezus waarschuwt in Openbaring 3:3 dat Hij uitsluitend als een dief in de nacht komt voor hen die *niet* waken: "***Indien gij dan niet waakt, zo zal Ik over u komen als een dief.***"

Paulus vertroost de wakers dan ook met de messcherpe constatering in 1 Thessalonicenzen 5:4: "*Maar gij, broeders, gij zijt niet in duisternis, dat u die dag als een dief zou bevangen.*"

Dit lost de schijnbare paradox op van de exacte profetische tijdlijn uit Daniël 12.

Wanneer Daniël de tijdsperiode van de 1335 dagen (verwijzend naar het najaar van 2026) openbaart en uitroept: "*Welgelukzalig is hij, die verwacht*", doet hij dit niet voor de wereld...

God stelt Zelf twee verzen eerder (Daniël 12:10) vast: "*geen van de goddelozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan.*"

9.1 De sleutel tot "De dag en het uur" ...

Wanneer de westerse theologie de woorden van de Heere Jezus in Mattheüs 24:36 leest: "*Maar van dien dag en die ure weet niemand*", wordt dit vrijwel universeel geïnterpreteerd als een absoluut verbod op het onderzoeken van de profetische tijdlijn. Deze westerse, geïsoleerde lezing van de Griekse tekst mist echter de cruciale Hebreeuwse en eerste-eeuwse tempelcontext.

Voor een Jood in de eerste eeuw was "*niemand weet de dag of het uur*" geen theologische abstractie over goddelijke onwetendheid. Het was een luid, overbekend cultureel en religieus idioom (een vaste uitdrukking) dat exclusief verwees naar één specifiek Bijbels feest: het Bazuinenfeest (*Yom Teruah*).

Dit wordt onomstotelijk bewezen door vijf onweerlegbare bronnen: de Bijbelse astronomie, de Misjna, de Talmoed, theologische consensus en de onderwijsmethode van Christus Zelf.

9.1.1 Het astronomische probleem (de Misjna)

In Leviticus 23 heeft God de kalender van de zeven feesten vastgesteld. Waar feesten zoals Pesach en het Loofhuttenfeest halverwege de maand (op de 14e en 15e dag) vallen bij volle maan, is het Bazuinenfeest het enige feest dat door God is vastgesteld op de eerste dag van de zevende maand (Tishri 1). Omdat de nieuwe maand pas kon beginnen als men fysiek de flinterdunne sikkel van de nieuwe maan zag, wist letterlijk niemand of het feest op de 29e of pas op de 30e dag zou beginnen. Men moest wachten op twee getuigen en de uitspraak van de hogepriester.

Citaat uit de Misjna (Rosh Hashanah 2:7):

- ✓ *"Van de twee getuigen die komen getuigen over de nieuwe maan... zegt het hoofd van de rechtbank: 'Het is geheiligd!' (Mekudash!), en het hele volk antwoordt hem na: 'Het is geheiligd! Het is geheiligd!'"*⁸⁵

Omdat men niet wist op welk 'uur' of op welke 'dag' de getuigen zouden arriveren, bevond het volk zich in een staat van continu waken. Om theologische en praktische chaos te voorkomen, stelde het Sanhedrin vast dat dit feest standaard over een periode van 48 uur gevierd moest worden.

Citaat uit de Talmoed (Tractaat Beitza 4b):

- ✓ *Om deze reden wordt het Bazuinenfeest in de Joodse wetgeving officieel aangeduid met de Aramese term "**Yoma Arichta**" (De Ene Lange Dag). Het is de ultieme theologische manifestatie van een dag waarvan men het precieze begin niet kan berekenen, maar uitsluitend kan verwachten.*⁸⁶

Dit concept van onwetendheid en verborgenheid rust niet slechts op traditie, maar is verankerd in de Schrift zelf. Het Oude Testament benoemt de verborgen status van dit specifieke feest expliciet.

Citaat Psalm 81:4

- 📖 *"Blaast de bazuin in de nieuwe maan, ter bestemder tijd, op onzen feestdag."*

Het Hebreeuwse woord dat hier vertaald wordt met "ter bestemder tijd" is het woord **קֶסֶה** (Keseh). Dit woord is afgeleid van de stam *kasah*, wat letterlijk "**verborgen**" of "**bedekt**" betekent (verwijzend naar de bedekte, donkere maan aan de hemel).

Binnen het jodendom is een van de traditionele Bijbelse namen voor het Bazuinenfeest dan ook *Yom Ha-Keseh*: De Verborgen Dag.

Messiaans-Joodse en theologische experts, die de profetieën bestuderen vanuit hun Hebreeuwse wortels, bevestigen unaniem dat Jezus Zich hier bediende van het idioom voor dit 'verborgen' feest.

Citaat Dr. Chuck Missler:

- ✓ *"De uitdrukking 'niemand weet de dag of het uur' was een algemeen Hebreeuws idioom voor het Bazuinenfeest... Toen Jezus dit zei, beweerde Hij niet onwetend te zijn over Zijn wederkomst; Hij gaf Zijn Joodse discipelen een zeer specifieke profetische aanwijzing die naar het Bazuinenfeest wees".*⁸⁷

⁸⁵ Misjna Rosh Hashanah 2:7. (z.d.). Sefaria. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van https://www.sefaria.org/Mishnah_Rosh_Hashanah.2.7

⁸⁶ Babylonische Talmoed, Tractaat Beitza 4b. (z.d.). Sefaria. Geraadpleegd op 18 mei 2026, van <https://www.sefaria.org/Beitzah.4b>

⁸⁷ Missler, C. (2006). *The Feasts of Israel* [Studiemateriaal/Boek]. Koinonia House.

Citaat Dr. Arnold Fruchtenbaum:

- ✓ *"Het Bazuinenfeest is het enige feest waarvan we de exacte dag of het uur waarop het zal beginnen niet weten... Jezus' verwijzing naar het niet weten van de dag of het uur is een directe verwijzing naar deze specifieke vastgestelde tijd".*⁸⁸

Dit alles culmineert in de eerste-eeuwse Joodse onderwijsmethode die **Jezus** hanteerde, bekend als de *Remez* (een theologische hint of hyperlink). Omdat de Bijbel nog geen hoofdstuk- en versnummers kende, citeerde een rabbijn een overbekend idioom of een openingszin, waardoor het Joodse publiek wist dat hij hen verwees naar de *totale context* van dat concept.

Jezus paste dit ook toe aan het kruis toen Hij riep: *"Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?"* (Mattheüs 27:46). Dit was geen kreet van wanhoop, maar een *Remez*. Hij citeerde de openingszin van Psalm 22, en verwees de Joodse leiders naar de rest van die psalm: *"Zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven"* (Ps. 22:17). Hij zei feitelijk: *"Kijk naar Psalm 22, Ik ben deze profetie aan het vervullen!"*

Exact diezelfde communicatiestijl hanteerde Hij op de Olijfberg. Waar *"niemand weet de dag of het uur"* voor een westerling klinkt als het einde van elk onderzoek, was het voor de Joodse discipelen de theologische hyperlink naar het volledige concept van *Yom Teruah* (het kronen van de Koning, het oordeel, en de laatste bazuin).

Toen de Joodse discipelen de Heere Jezus hoorden spreken, hoorden zij dus geen theologische ontmoediging. Jezus verbood het waken niet, maar wees Zijn volgelingen met een loepzuivere culturele en Bijbelse code (*Yom Ha-Keseh*) direct naar de Najaarsfeesten.

Dit historische en exegetische bewijs ontzenuwt het westerse tegenargument volledig, en rechtvaardigt de wachter om het najaar als het absolute profetische brandpunt te verwachten.

9.2 De profetische opdracht: de middernachtelijke roep en de ontcoming

Wanneer we de profetische achtergrond van het Bazuinenfeest begrijpen, veranderen de bekende gelijkenissen van de Heere Jezus plotseling van algemene, morele verhalen in indringende welgemeende profetische waarschuwingen voor de eindtijd. Jezus sprak Zijn olijfberegrede niet uit om theologische nieuwsgierigheid te bevredigen, maar om een Heilige waakzame staat van voorbereiding op te wekken bij Zijn volgelingen. Dit culmineert in duidelijke opdrachten: het bezitten van de olie, het verkrijgen van de waardigheid om te ontvlieden, en het onbevreesd blazen van de bazuin van het evangelie.

- 📖 Lukas 21:34-36 En wacht uzelf, dat uw harten niet te eniger tijd bezwaard worden met brasserij en *dronkenschap*, en *zorgvuldigheden dezes levens*, en dat u die dag niet onvoorziens over kome. Want gelijk een strik zal hij komen over al degenen, die op den gansen aardbodem gezeten zijn. Waakt dan te aller tijd, biddende, dat gij moogt waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen.

8.2.1 De wijze en dwaze maagden: de bazuin in de nacht

Het is geen theologische samenloop van omstandigheden dat Jezus in Mattheüs 25 de gelijkenis van de tien maagden uitspreekt *direct* nadat Hij in Mattheüs 24 heeft gewaarschuwd dat niemand de "dag of het uur" weet. Deze gelijkenis is de naadloze, profetische toepassing van het wachten op *Yom Teruah* (het Bazuinenfeest).

Waarom vielen in de gelijkenis *alle tien* de maagden in slaap? Omdat het wachten lang duurde en zich in de nacht afspeelde. Dit is de exacte weergave van de '*Yoma Arichta*' (De Ene Lange Dag), de 48-urige wachtperiode voor de nieuwe maan, waarin de wereld in duisternis is gehuld. Maar er is één

⁸⁸ Fruchtenbaum, A. G. (2003). *The footsteps of the Messiah: A study of the sequence of prophetic events* (Rev. ed.). Ariel Ministries.

absoluut onderscheid: de **olie**. Olie staat in de Schrift onlosmakelijk symbool voor de vervulling met de Heilige Geest, het vasthouden aan de profetische Waarheid en de geestelijke verlichting. De dwaze maagden vertegenwoordigen de slapende of afvallige wereldkerk. Zij zijn verblind door het theologische systeem van "Egypte en Sodom", ze kijken naar het oosten in de hoop op een valse vrede door het kussen van de Koran (Rome), of ze baseren hun heil op het strakke slavenjuk van de wet. Zij hebben geen geestelijk licht.

Dan klinkt plotseling de ultieme climax:

"En ter middernacht geschiedde een geroep: Zie, de bruidegom komt, gaat uit hem tegemoet!"
(Mattheüs 25:6)

Dit middernachtelijke "geroep" is de vervulling van de sjofar die het Sanhedrin liet klinken wanneer de getuigen arriveerden. De deur van de genadetijd slaat dicht voor degenen zonder oprechte waakzaamheid en geestelijke olie.

Alleen de wijze maagden (de wachters die "niet in duisternis zijn" en die de profetische kalender van Gods feesten hebben begrepen) herkennen de roep, ontsteken hun lampen en treden binnen.

9.2.2 De geofysische ontvluchting en de waardigheid (Lukas 21)

Deze geestelijke voorbereiding mondt uit in de fysieke redding die de Heere Jezus toezegt in Lukas 21. In dit hoofdstuk beschrijft Christus exact de oordeelsvolgorde die we in dit dossier hebben blootgelegd: legers die Jeruzalem omsingelen, grote tekenen van de hemel, en *"benauwdheid der volken met twijfelmoedigheid, als de zee en de waterbaren bruisen"* (de geofysische climax en tsunami's ten gevolge van de aardbevingen).

In het gezicht van deze mondiale, apocalyptische ondergang trekt Hij in vers 36 de duidelijke conclusie voor de gelovige: *"Waakt dan te allen tijde, biddende, dat gij moogt **waardig geacht worden te ontvlieden al deze dingen**, die geschieden zullen, en te staan voor den Zoon des mensen."*
(Lukas 21:36)

Men wordt niet waardig geacht om hieraan te ontkomen door theologische hoogmoed, eigengerechtigheid, of door diplomatie met de islam, maar uitsluitend door bekleed te zijn met de volbrachte gerechtigheid van de Zoon van God, afstand te nemen van de geest van Sodom en Egypte, en als een wachter te rekenen met Zijn naderende voetstappen.

9.2.3 Het mandaat van de wachter in Tel-Aviv

Het is vervolgens geen theologische samenloop van omstandigheden dat de Hebreeuwse naam van de huidige, wereldwijde Pride-hoofdstad (Tel Aviv) direct afkomstig is uit Ezechiël 3:15. Wanneer we de context van deze specifieke Bijbelpassage bestuderen, vinden we hierin namelijk niet alleen een historische geografische locatie, maar het absolute theologische mandaat voor het afgeven van deze waarschuwing.

Waar bevond de profeet Ezechiël zich toen de Goddelijke opdracht tot hem kwam?

Hij zat in **Tel-abib**, bij de rivier de Chebar, in het donkere hart van het Babylonische systeem. En precies daar, op de naamgenoot van de plek waar de moderne humanistische rebellie decennialang is gevierd, klonk de zwaarste verantwoordelijkheid uit de Schrift. In Ezechiël 3:17-19 stelt de Heere een onwrikbare geestelijke wet in: de roeping van de wachter. Wie het zwaard en het oordeel over het land ziet komen maar uit angst of vrees voor mensen zwijgt, maakt zichzelf schuldig aan het bloed van de goddeloze. Echter, wie de waarschuwing eerlijk en compromisloos laat klinken (ongeacht of men zich bekeert of de boodschap wegheent) bevrijdt zijn eigen ziel.

Dit goddelijke principe vormt de diepste en enige drijfveer achter de waarschuwing voor "Pride Land 2026". Het luidkeels waarschuwen voor deze theologische afgrond is geen uiting van oordeelzucht, maar van rauwe geestelijke noodzaak en gehoorzaamheid. Wanneer de actuele wereldgebeurtenissen aantonen dat de theologische maatbekers vol raken, en men de dagen van Noach, de dagen van Lot, en de vulkanische as van het Grote Babylon letterlijk ziet samensmelten op het diepste punt van de aarde, vervalt het recht om te zwijgen.

9.2.4 Het einddoel: de bazuin vóór de bazuinen

Wanneer we dit theologische mandaat van de wachter in Tel-Abib in zijn volle Bijbelse context plaatsen, ontdekken we een huiveringwekkende profetische connectie. Wat is de expliciete, Bijbelse plicht van de wachter wanneer hij het oordeel ziet naderen? Ezechiël 33:3 stelt dit onomwonden: *"Als hij het zwaard over het land ziet komen, zo zal hij met de bazuin blazen, en het volk waarschuwen."*

Het schrijven en verspreiden van dit dossier over de agenda van 2026 is exact dat: het blazen van de waarschuwendende bazuin. En het is geen theologische symboliek dat de waarschuwing over dit humanistische 'Sodom- en Babylonsysteem' juist in de vorm van een bazuin moet klinken. De ultieme, definitieve oordelen over dit wereldwijde systeem worden in het boek Openbaring namelijk letterlijk ingeluid door de Zeven Bazuinen (Openbaring 8 en 9).

Wanneer we de aard van deze Bazuin-oordelen bestuderen, zien we dat God hier de elementen uit het verleden (Sodom en Rome) op wereldschaal herhaalt: het oordeel is vuur, en het treft systematisch een derde deel van de wereld. Bij het klinken van de eerste bazuin (Opb. 8:7) regent het vuur uit de hemel en verbrandt een derde deel van de aarde en de bomen. Bij de tweede bazuin (Opb. 8:8) wordt een grote berg, brandend van vuur, in de zee geworpen. De meest schokkende parallel vinden we bij de zesde bazuin (Opb. 9:18), waar de goddeloze mensheid zélf wordt getroffen. Hier oordeelt de Schepper niet meer met een lokale zwavelregen zoals in het dal van Sodom, maar lezen we: *"Door deze drie is het derde deel der mensen gedood, namelijk door het vuur, en door den rook, en door den sulfer [zwavel]."*

Hier komt de volledige, profetische waanzin van de zomer van 2026 aan het licht. Terwijl het oordeel van vuur en zwavel letterlijk in het profetische verschieft ligt voor deze onbekeerlijke wereld, trekt de moderne Pride-beweging fysiek naar het geografische nulpunt (de Dode Zee) waar God dit vuur al eens eerder liet vallen. Men feest in blinde hoogmoed op de as van het verleden, recht boven de vulkanische tijdbom van het Grote Babylon, zonder te beseffen dat zij zich hiermee theologisch positioneren voor de vuuroordelen van de Bazuinen uit Openbaring.

Voordat de engelen in Openbaring hun bazuin van oordeel aan de mond zetten, móét de aardse wachter zijn bazuin van waarschuwing laten klinken. Wie deze oordeelslijnen bestudeert en de fysieke afdaling naar Sodom in 2026 ziet naderen, heeft geen andere theologische of morele keuze meer dan luidkeels te waarschuwen, opdat zijn ziel bevrijd wordt en eenieder die oren heeft om te horen, ontkomt aan het oordeel en mag staan voor de Zoon des mensen.

10.0 De openbaring van de wetteloze: de diepste duisternis voor de dageraad

Het is een vaststaand theologische en historisch patroon: Gods meest radicale interventies vinden steevast plaats wanneer de geestelijke nacht op aarde haar dieptepunt heeft bereikt. De wetenschap dat de Dag des Heeren (de morgen) aanbreekt als de nacht op zijn donkerst is, weerklinkt luid en duidelijk in de apostolische waarschuwingen en is feilloos terug te zien in de geschiedenis van Christus' eerste komst.

10.1 De voorwaarde van de duisternis (2 Thessalonicenzen 2)

De apostel Paulus laat in 2 Thessalonicenzen 2 geen enkele ruimte voor een voortijdige verwachting van de Dag des Heeren, zonder dat daar een openlijke, wereldwijde duisternis aan voorafgaat. Hij geeft een keiharde chronologische voorwaarde:

"Laat niemand u op enigerlei wijze misleiden. Want die dag komt niet, tenzij eerst de afval gekomen is en de mens van de wetteloosheid, de zoon van het verderf, geopenbaard is" (2 Thess. 2:3).

Het is cruciaal om hier de grondtekst te analyseren. Het Griekse woord dat Paulus gebruikt voor wetteloosheid is *anomia* (letterlijk: het verwerpen van de wet). De openbaring van deze "wetteloze" is daarmee de ultieme, wereldwijde manifestatie van de geest die we eerder in dit dossier hebben ontmaskerd. Het is het Babylonische systeem dat in absolute hoogmoed Gods juridische

scheppingsorde verwerpt (Rome, dat Gods tijden en wetten verandert) en Gods morele en fysieke scheppingsorde perverteert (Sodom, de rebellie tegen de natuurwet).

Pas wanneer dit systeem haar masker volledig afwerpt, de wereldwijde macht grijpt en zich openlijk *anomia* (wetteloos) verklaart ten opzichte van de Schepper, is de nacht volkomen. De wetteloze moet zich eerst theatraal in zijn volle omvang openbaren, omdat God in Zijn rechtvaardigheid oordeelt over een rebellie die tot haar absolute volheid is gekomen.

10.1.1 De historische blauwdruk: de eerste komst

Dat het goddelijke Licht inbreekt op het absolute nulpunt van de geschiedenis, is geen theologische theorie, maar een patroon dat door God Zelf is gevestigd bij de eerste komst van de Messias. Toen Christus in Bethlehem werd geboren, was de geestelijke en politieke nacht over Israël aardedonker. Er waren vierhonderd jaren van absolute stilte verstreken sinds de laatste oudtestamentische profeet (Maleachi) had gesproken; de hemel leek gesloten. De troon van David werd onrechtmatig bezet door een wrede, moordzuchtige Edomiet (koning Herodes). Het religieuze establishment in Jeruzalem was diep corrupt en had een monsterverbond gesloten met de heidense, Romeinse bezetter. De theologische hypocrisie en de meedogenloze keizerlijke onderdrukking hadden het ware, gelovige overblijfsel volkomen in het nauw gedreven. Exact op dát moment, toen de duisternis compleet was en de ware hoop in Israël nagenoeg was uitgedoofd, brak de "Opgang uit de hoogte" (Lukas 1:78) door in de menselijke geschiedenis.

10.1.2 De naderende morgen

De komst van Christus in heerlijkheid zal exact ditzelfde goddelijke patroon volgen. Het moment waarop de wereldwijde wetteloosheid (de gecombineerde krachten van het seculiere en religieuze Babylon) haar absolute, onbetwiste hoogtepunt bereikt, is profetisch gezien geen reden tot wanhoop. Het openbaar worden van de wetteloze is het keiharde bewijs dat de nacht haar uiterste limiet heeft bereikt en op het punt staat te breken.

Zoals Paulus zijn waarschuwing majestueus afsluit in 2 Thessalonicenzen 2:8:

"En dan zal de wetteloze openbaar worden, die de Heere zal verteren door de Geest van Zijn mond en tenietdoen door de verschijning van Zijn komst."

De ultieme, wereldwijde duisternis die zich in onze generatie razendsnel samenpakt, is daarmee geen overwinning van de tegenstander. Het is slechts het noodzakelijke, gitzwarte decor waartegen de naderende zonsopgang des te vernietigender en glorieuzer zal zijn.

10.1.3 De naderende dag des Heeren: genadetijd en de abrupte redding

Wanneer we de profetische tijdslijnen, de astronomische conjuncties en de goddeloze versmelting van Rome en Sodom overzien, stuiten we op de ultieme climax van de wereldgeschiedenis: de naderende Dag des Heeren (Yom YHWH).

Om de ernst van deze climax werkelijk te bevatten, moeten we onze westerse tijd klok loslaten en de Bijbelse realiteit hanteren.

De Dag des Heeren is namelijk geen etmaal van vierentwintig uur, maar het Goddelijke tijdperk waarin de heerschappij van de volken definitief wordt beëindigd en het theocratische Vrederijk van de Messias op aarde aanbreekt.

Wanneer we overstappen naar deze eschatologische kalender, wijst de apostel Petrus ons op een goddelijke schaalverdeling: *"dat één dag bij de Heere is als duizend jaar, en duizend jaar als één dag"* (2 Petr. 3:8). Binnen de theologische traditie verwijst dit naar de mensheid die sinds de val in Eden een 'werkweek' van zesduizend jaar vol rebellie doorloopt, waarna de profetische zevende dag (het Duizendjarig Vrederijk) als een grote Sabbat aanbreekt.

Toch brengt Petrus deze rekensom primair in stelling om het kloppende hart van de Schepper te bewijzen. Dat deze 'Dag' nu al tweeduizend jaar op zich laat wachten na de hemelvaart van Christus,

is geen onmacht of rekenfout. Het is de ultieme bewijsvoering van Gods geduld. Hij rekt de tijd op uit pure genade: "...niet willende dat enigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekering komen" (2 Petr. 3:9). De schijnbare theologische vertraging is in werkelijkheid de uitgestrekte reddingsboei voor een stervende wereld.

Net zoals de scheppingsdagen in Genesis altijd beginnen in de avond en overgaan in de morgen, zo ontplooit ook deze Dag zich.

De Dag des Heeren begint profetisch in de aardedonkere duisternis van de "grote verdrukking"; de periode waarin Gods oordelen over Babylon en de afvallige volken worden uitgestort. Dit is waarom de profeet Amos onomwonden waarschuwt: "*Wee u, die de dag des HEEREN verlangt! Wat zal u de dag des HEEREN zijn? Hij zal duisternis wezen en geen licht*" (Amos 5:18).

Het begint met seismische catastrofes, het scheuren van Jeruzalem en de vernietiging van de antichristelijke systemen.

Hoe deze overgang van nacht naar morgen verloopt, wordt onovertroffen beschreven in Zacharia 14. Het is geen langzaam uitsmerend proces, maar een onmiddellijke, abrupte crisis. Terwijl de volken optrekken tegen Jeruzalem en de nacht op zijn allerzwartst is (Zach. 14:2), is de goddelijke interventie bliksemsnel: "*En Zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt*" (Zach. 14:4).

Onmiddellijk nadat de stad belaagd wordt, breekt de Messias in op de menselijke geschiedenis. De menselijke klok wordt stopgezet. Het opperste moment waarop de dag des Heeren definitief aanbreekt, wordt door Zacharia als volgt vastgelegd:

 *Zacharia 14:7 En het zal **een enige dag** zijn, die den HEERE bekend zal zijn; het zal noch dag noch nacht zijn; en het zal geschieden ten tijde des avonds, dat het licht zal wezen"*

Het is "*een enige dag*" omdat deze Goddelijke afrekening zijn gelijke in de wereldgeschiedenis niet kent. Tijdens de donkerste avond breekt plotseling het eeuwige licht door.

Nadat de oordelen (de avond en de nacht) zijn voltrokken, breekt de fysieke manifestatie van Christus op aarde aan. Maleachi (4:2) noemt Hem in deze context "*de Zon der gerechtigheid, Die zal opgaan*". Dan begint het duizendjarig licht: het Millenniale Vrederijk, waarin de satan is gebonden (Openb. 20:2) en Christus vanuit Jeruzalem regeert (Openb. 20:6)

10.2 De noodzaak van heiligmaking.

Uit de tekenen der tijden die Gods Woord ons onderwijzen beseffen we dat we leven in de uitgerekte genadetijd van God, terwijl de schaduwen van deze bliksemsnelle, abrupte "Enige Dag" over de aarde trekken, deze van God gegeven wetenschap middels de apostelen en profeten, is niet bedoeld om slechts een theologische observatie te blijven. Het inzicht in de profetie heeft als belangrijkste doelen: de tijden verstaan en heiligmaking.

Omdat de terugkeer van de Bruidgom abrupt en in het heetst van de strijd zal zijn, klinkt de apostolische oproep tot ontwaken dwingender dan ooit:

- Paulus schrijft onomwonden: "*De nacht is ver gevorderd, en de dag is nabijgekomen. Laat ons dan afleggen de werken der duisternis, en aandoen de wapenen des lichts*" (Rom. 13:12). Terwijl het Babylonische systeem wegzinkt, wordt van de ware gelovige een absoluut moreel ontwaken bevolen.
- De apostel Johannes stelt het als een geestelijke wetmatigheid: "*En een iegelijk, die deze hoop op Hem heeft, die reinigt zichzelf, gelijk Hij rein is*" (1 Joh. 3:3).
- Nadat Petrus wijst op Gods geduld én de naderende oordelen, stelt hij de meest indringende gewetensvraag van het Nieuwe Testament: "*Daar dan al deze dingen vergaan, hoedanig behoort gij te zijn in heilige wandel en godzaligheid...?*" (2 Petr. 3:11).

Wij kunnen de wereld niet oproepen tot Gods genade als ons eigen hart verknocht is aan de zonden van Babylon.

📖 *Matthéüs 13:22 En die in de doornen bezaaid is, deze is degene, die het Woord hoort; en de zorgvuldigheid dezer wereld, en de verleiding des rijkdoms verstikt het Woord, en het wordt onvruchtbaar.*

Bovenal klinkt de waarschuwing van de Koning Zelf in Lukas 21:34: *"Wacht uzelfen... dat u die dag niet onvoorziens overkome."* De profetische feiten (waaronder de Rotskoepel, de tijdslijn naar 2026 en de theologie van Sodom) zijn de naderende voetstappen van de Rechter. Genadetijd is geen tijd om te slapen. Wie deze realiteit onder ogen ziet, heeft nog maar één Bijbelse roeping: onttrek u aan het idee dat er hoop is voor deze huidige wereld, dood de zonde, en zorg als een wijze maagd voor olie in de lampen, voordat Zijn voeten de Olijfberg raken.

10.3 De tweevoudige schaamte: oordeel en verootmoediging

De wereldwijde alliantie (zowel het religieuze Rome als het seculiere Westen) heeft decennialang onophoudelijk aangedrongen op de opdeling van Israël en de internationalisering van Jeruzalem. Dit geopolitieke streven wordt in de westerse diplomatie steevast gepresenteerd als een nobele en noodzakelijke vredesmissie. Maar wat de wereld 'internationaal recht' noemt, is in Gods ogen de ultieme, theologische provocatie. Het land is immers geen eigendom van de Verenigde Naties of het Vaticaan; het is het exclusieve eigendom van de Schepper Zelf.

Wanneer de heidenvolken in de eindtijd optrekken naar Jeruzalem, wanen zij zich de overwinnaars. Maar profetisch gezien lopen zij geen slagveld op; zij worden gedaagd in een goddelijke rechtszaal. De profeet Joël openbaart de specifieke aanklacht op Gods hemelse dagvaarding in Joël 3:2:

📖 *"Dan zal Ik alle heidenvolken bijeenbrengen, en hen doen afdalen in het dal van Josafat; en Ik zal aldaar met hen in het gericht treden, vanwege Mijn volk en Mijn erfdeel Israël... en **Mijn land hebben zij verdeeld.**"*

Waar Israël en het Joodse volk eeuwenlang de schande en de smaad van de wereld hebben moeten dragen, keert God deze realiteit op de Dag des Heeren onverbidlijk om. De Schepper zweert bij Zichzelf in Ezechiël 36:7 dat de rollen worden omgedraaid: *"Waarlijk, de heidenvolken die rondom u zijn, die zullen hún schande dragen!"* De vernietiging van de oosterse legers en de ineenstorting van het westerse Babylon zijn het absolute bewijs dat zij die Gods soevereiniteit hoonden, hun eigen, eeuwige schande zullen dragen.

Het zou echter een theologische dwaling zijn om hieruit te concluderen dat de Dag des Heeren eindigt in een vleselijke, nationalistische triomf voor Israël. De profetie van Ezechiël 36 kent namelijk een tweevoudige schaamte.

Waar het gericht de heidenvolken met schande bedekt ter vernietiging, bedekt God Zijn eigen volk met schande ter redding en loutering.

Zodra de Heere in Ezechiël 36 belooft dat Hij Israël een nieuw hart zal geven en Zijn Geest in hun binnenste zal leggen (vs. 26-27), is de onmiddellijke reactie van het geredde overblijfsel geen hoogmoed, maar bittere zelfverachting. God Zelf gebiedt hen in Ezechiël 36:31-32:

📖 *"Dan zult gij gedenken aan uw boze wegen, en uw handelingen, die niet goed waren; en gij zult een walging hebben van uzelfen, over uw ongerechtigheden en over uw gruwelen. Niet om uwentwil doe Ik het, spreekt de Heere HEERE, dat zij u bekend! **Wees beschaamd en word schaamrood vanwege uw wegen, o huis Israëls!**"*

Dit is het ultieme, theologische sluitstuk van Gods ingrijpen. Het oordeel en de ontkoming in Jeruzalem breken niet alleen de fysieke macht van Babylon, maar breken ook definitief de orthodox-religieuze hoogmoed (het Egyptische juk der dienstbaarheid) van het Joodse volk.

Wanneer zij in het heetst van de strijd onverwacht gered worden door de verschijning van de Zoon van God op de Olijfberg, worden de schellen van hun ogen gerukt.

De schaamte waarover Ezechiël spreekt, is het letterlijke, wenende berouw dat Zacharia (12:10) beschrijft wanneer zij ontdekken dat hun Redder degene is *"Dien zij doorstoken hebben"*.

De heidenen sterven in hun schande, maar het theologische wonder van de genade is dat het overblijfsel van Israël dóór de schaamte en de diepste verootmoediging heen, eindelijk haar ware Messias en Koning omhelst. Het eigendomsrecht van het land is hersteld, en de theologische rebellie is definitief gebroken.

10.3.1 De climax van het nieuwe verbond in Zijn bloed: leven uit de doden en wereldwijde vrede

Wanneer de rook over de vallei van Josafat optrekt en het overblijfsel van Israël in diepe verootmoediging is neergebogen voor de doorboorde Messias, bereikt Gods heilsplan haar absolute en glorieuze climax. Het oordeel over de antichristelijke naties en de diepe loutering van het Joodse volk zijn geen theologische eindstations. Zij vormen de onontkoombare barensweeën voor de geboorte van de wereldwijde restauratie.

Waar de naties en het westerse Babylon eeuwenlang tevergeefs hebben geprobeerd om via diplomatie, syncretisme en rebellie een eigen vrede te smeden, openbaart de Schrift dat ware wereldvrede uitsluitend via één specifieke, goddelijke route tot stand zal komen: via een hersteld en zaliggeworden Israël.

10.3.2 Het mysterie ontrafeld: de volheid der heidenen (Romeinen 11)

De apostel Paulus onthult in de Romeinenbrief de goddelijke, strategische wijsheid achter de tweeduizend jaar durende verharding en ballingschap van het Joodse volk. Deze periode was geen theologische mislukking, noch een definitieve vervanging van Israël door de kerk. Het was een strategische, tijdelijke ingreep van de Schepper om de heidenen te kunnen redden. Paulus waarschuwt de heiden-christenen onverbiddelijk voor theologische hoogmoed:

"Want ik wil niet, broeders, dat u deze verborgenheid onbekend zij (opdat gij niet wijs zijt, bij uzelf), dat de verharding voor een deel over Israël gekomen is, totdat de volheid der heidenen zal ingegaan zijn." (Rom. 11:25).

Dit is een profetisch, chronologisch ankerpunt. Zodra de allerlaatste heiden uit de natiën is toegevoegd aan de Gemeente (de 'volheid der heidenen' is bereikt), slaat de goddelijke klok onverbiddelijk door. De genadetijd voor het Westen wordt afgesloten, en God wendt Zich opnieuw en definitief tot Zijn verbondsvolk. Dit mondt uit in de onherroepelijke triomf van vers 26 en 27:

"En alzo zal geheel Israël zalig worden; gelijk geschreven is: De Verlosser zal uit Sion komen en zal de goddeloosheden afwenden van Jakob. En dit is hun een verbond van Mij, als Ik hun zonden zal wegnemen."

Niets van het aardse falen of de afwijzing van het Evangelie door Israël kan deze redding ongedaan maken. Paulus bevestigt de onwankelbare trouw van de Schepper, ondanks hun menselijke feilbaarheid: *"Zo zijn zij wel vijanden aangaande het Evangelie, om uwentwil, maar aangaande de verkiezing zijn zij beminden, om der vaderen wil"* (Rom. 11:28). God verbreekt Zijn eden aan Abraham, Izak en Jakob nooit.

10.3.3 Leven uit de doden: de wereldwijde herleving.

Wat de impact zal zijn van deze nationale bekering en heraanneming van Israël, tart elk menselijk voorstellingsvermogen. Paulus stelt hierover de ultieme, theologische gewetensvraag in Romeinen 11:15:

 "Want indien hun verwerping de verzoening is der wereld, wat zal de aanneming wezen, anders dan het leven uit de doden?"

Wanneer de Koning Zelf intrek neemt in Jeruzalem en Zijn louterde verbondsvolk Hem omarmt, is dit het startschot voor de wedergeboorte van de gehele schepping ("het leven uit de doden"). De vloek

die sinds de val in Eden op de aarde rustte, wordt opgeheven. De woestijn zal bloeien als een roos en de disharmonie in de natuur wordt hersteld. Wat begon als een aardedonkere nacht vol catastrofes en oordeel, eindigt in de fysieke, duizendjarige opstanding van de planeet.

De Wet zal uitgaan uit Jeruzalem, pas dan breekt de universele wereldvrede aan waar de mensheid altijd zo wanhopig (maar zonder de Vredevorst) naar heeft gezocht. Jeruzalem zal niet langer het 'Sodom en Egypte' van de eindtijd heten, noch de vertrapte twistappel van de Verenigde Naties zijn. De stad wordt door God Zelf verheven tot de theocratische, kloppende hartslag van de aarde.

Zoals de profeet Jesaja (2:3) majestueus voorzag:

📖 *"Want uit Sion zal de wet uitgaan, en des HEEREN woord uit Jeruzalem. En Hij zal oordelen tussen de heidenen, en rechtspreken over vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren."*

Het "theologische" Babylon probeerde in de laatste dagen met de theologie van Sodom en Rome het universele leiderschap te kapen, met de vernietigende vuurstorm van Openbaring tot gevolg. Maar in het Messiaanse Vrederijk is het uitsluitend Gods volmaakte gerechtigheid, die vanuit Jeruzalem via het zaliggeworden Israël over de aarde vloeit, die de volken voorgoed de wapens doet neerleggen. De cirkel van de goddelijke heilsgeschiedenis is daarmee tot absolute voltooiing gekomen.

Psalm 98:4

*Laat al de stromen vrolijk zingen,
De handen klappen naar omhoog;
't Gebergte, vol van vreugde, springen,
En hupp'len voor des HEEREN oog;
Hij komt, Hij komt, om d' aard' te richten,
De wereld in gerechtigheid;
Al 't volk, daar 't wreed geweld moet zwichten,
Wordt in rechtmatigheid geleid.*

Bronnenlijst

1. Boeken, Theologische Commentaren & Wetenschappelijke Publicaties

- Azaryahu, M. (2007). *Tel Aviv: Mythography of a City*. Syracuse University Press.
- Begin, Z. B. (2005). *The probability of strong earthquakes occurrence in the Dead Sea fault park*. Geological Survey of Israel Report.
- Ben-Avraham, Z., Lazar, M., Schattner, U., & Marco, S. (2005). *The Dead Sea Fault and its Effect on Civilization*. In F. Wenzel (Ed.), *Perspectives in Modern Seismology (Lecture Notes in Earth Sciences, Vol. 105, pp. 151-152)*. Springer.
- Breger, M. J. (1998). *The Vatican-Israel Accords: Political, Legal, and Theological Contexts*. University of Notre Dame Press.
- Bullinger, E. W. (2021). *Het getal in de Bijbel: Zijn bovennatuurlijk ontwerp en geestelijke betekenis*. Everread.
- Burke, A. A., & Peilstöcker, M. (Eds.). (2011). *The History and Archaeology of Jaffa 1*. (Monumenta Archaeologica 26). Cotsen Institute of Archaeology Press.
- Ditlevsen, P., & Ditlevsen, S. (2023). Warning of a forthcoming collapse of the Atlantic meridional overturning circulation. *Nature Communications*, 14(1), 4254.
- Encyclopaedia Judaica. (2007). Edom. In M. Berenbaum & F. Skolnik (Red.), *Encyclopaedia Judaica* (2e ed., Vol. 6, pp. 150-151). Macmillan Reference USA.
- Ferrari, S. (1984). The Vatican and the Question of Jerusalem. *The Middle East Journal*, 38(2), 316-331.
- Fruchtenbaum, A. G. (2003). *The footsteps of the Messiah: A study of the sequence of prophetic events* (Rev. ed.). Ariel Ministries.
- Gross, A. (2015). *The Politics of LGBT Rights in Israel*. Columbia University Press.
- Guinness, H. G. (1878). *The Approaching End of the Age Viewed in the Light of History, Prophecy, and Science*. Londen: Hodder and Stoughton.
- Guinness, H. G. (1887). *Romanism and the Reformation from the Standpoint of Prophecy*. Londen: Hodder and Stoughton.
- Hamiel, Y., Amit, R., Begin, Z. B., Katsman, R., Lyakhovskiy, V., Marco, S., & Zilberman, E. (2009). The Seismicity along the Dead Sea Fault during the Last 60,000 Years. *Bulletin of the Seismological Society of America*, 99(3), 2020-2026.
- Herzog, Z. (1993). Tel Gerisa. In E. Stern (Ed.), *The New Encyclopedia of Archaeological Excavations in the Holy Land* (Vol. 2, pp. 480-484). Israel Exploration Society.
- Kamen, H. (2014). *The Spanish Inquisition: A Historical Revision* (4e ed.). Yale University Press.
- Kertzer, D. I. (2001). *The Popes Against the Jews: The Vatican's Role in the Rise of Modern Anti-Semitism*. Alfred A. Knopf.
- Mazar, A. (1980). *Excavations at Tell Qasile, Part One: The Philistine Sanctuary: Architecture and Cult Objects*. (Qedem 12). Institute of Archaeology, Hebrew University of Jerusalem.
- Missler, C. (2006). *The Feasts of Israel*. Koinonia House.
- Pedersen, J. (1991). *Israel: Its Life and Culture* (Vols. 1-2). Scholars Press. (Origineel 1926).
- Poliakov, L. (2003). *The History of Anti-Semitism, Volume 1: From the Time of Christ to the Court Jews*. University of Pennsylvania Press.
- Skorecki, K., Selig, S., Blazer, S., Appel, R., Bradman, P. S., Bradman, N., & Thomas, M. G. (1997). Y chromosomes of Jewish priests. *Nature*, 385(6611), 32.
- Strack, H. L., & Stemberger, G. (1992). *Introduction to the Talmud and Midrash*. Fortress Press.
- Ussher, J. (2003). *The Annals of the World* (L. Pierce & M. Pierce, Vert.). Master Books. (Origineel 1650).
- Zohar, M., Salamon, A., & Rubin, R. (2016). Reappraised list of historical earthquakes that affected Israel and its close surroundings. *Journal of Seismology*, 20(3), 971-985.

2. Kerkelijke, Religieuze & Historische Documenten

- *Babylonische Talmud, Tractaat Beitza 4b*. Sefaria Database.

- Benedictus XVI. (2009, 12 mei). *Visit to the Dome of the Rock: Address of His Holiness Benedict XVI*. Libreria Editrice Vaticana.
- Dicasterie voor de Geloofsleer. (2023). *Verklaring Fiducia Supplicans: Over de pastorale betekenis van zegeningen*. Vaticaanstad.
- Franciscus. (2014, 26 mei). *Visit to the Grand Mufti of Jerusalem: Address of Pope Francis*. Libreria Editrice Vaticana.
- Hooggerechtshof van Israël. (2006, 21 november). *HCJ 3045/05 Ben-Ari v. Director of the Population Administration in the Ministry of the Interior*. [61(3) PD 537].
- Kimchi, D. (Radak). (ca. 1200). *Radak on Isaiah 34:1*. (A.J. Rosenberg, Vert.). Sefaria Database.
- *Misjna Rosh Hashanah 2:7*. Sefaria Database.
- Nachmanides (Ramban). (1971). *Commentary on the Torah: Genesis* (C. B. Chavel, Vert.). Shilo Publishing House.
- Paulus VI. (1964, 21 november). *Lumen Gentium: Dogmatische constitutie over de Kerk*. Vaticaanstad.
- Paulus VI. (1965, 28 oktober). *Nostra Aetate: Verklaring over de verhouding van de Kerk tot de niet-christelijke godsdiensten*. Vaticaanstad.
- Paus Franciscus, & Grootimam Ahmad Al-Tayyeb. (2019, 4 februari). *Document over Menselijke Broederschap voor Wereldvrede en Samenleven*. Abu Dhabi.
- Vaticaan Persbureau. (1999, 14 mei). *Audience with the Patriarch of Babylon of the Chaldeans and a Muslim delegation from Iraq*.

3. Nieuwsmedia, Archieven & Online Bronnen

- Al-Quds Newspaper. (2026, 21 april). *Occupation of the Dead Sea: Israeli arrangements to launch the largest LGBTQ+ festival in the region*.
- Anadolu Ajansi. (2026, 21 april). *FACTBOX – Which countries have moved their embassies to Jerusalem?*
- Ancient Origins. (z.d.). *Sodom & Gomorrah scientific evidence*.
- Ancient Rome Live. (z.d.). *Geology of Rome*.
- Carbon Brief / Keating, C. (2026, 23 april). *AMOC: Is global warming tipping key Atlantic ocean currents towards 'collapse'?*
- CIDI. (z.d.). *Antisemitisme in Nederland*.
- Clingendael Institute. (z.d.). *The role of water in the Syrian and Iraqi civil wars*.
- Europeana. (z.d.). *Beeldarchief: Grafsteen foto F900672*.
- GayTravel4u. (z.d.). *Tel Aviv Gay Pride*.
- Gilbert Baker Foundation. (z.d.). *Biography & Rainbow Flag Origin Story*.
- Harvas Natuursteen. (z.d.). *Grafsymbolen en hun betekenis*.
- IHLIA LGBTI Heritage. (z.d.). *Verhaal: Openstelling van het huwelijk*.
- Jonet.nl. (z.d.). *Job Cohen ontdekt familieverleden*.
- Joods Cultureel Kwartier. (z.d.). *Woordenlijst: Kohaniem*.
- Klimaatadaptatie Nederland. (z.d.). *What does climate change mean for the Gulf Stream?*
- Middle East Eye. (2026, april). *US envoy Barrack plays down idea Turkey could be 'next Iran' for Israel*.
- Nationaal Comité 4 en 5 mei. (z.d.). *Beek, grafmonument van de familie Cohen*.
- NBC News. (2006, 30 november). *Pope prays in Turkey's Blue Mosque*.
- Nordic Monitor. (2026, april). *Turkey has quietly preparing a war with Israel, primary target*.
- Reuters. (2024, 28 juli). *Erdogan says Turkey might enter Israel to help Palestinians*.
- RTL Nieuws. (2011). *Eerste homohuwelijk tien jaar geleden*.
- San Francisco Chronicle. (2018). *The untold story of rainbow flag creator Gilbert Baker*.
- The Jerusalem Post. (2023, 14 februari). *Is Tel Aviv the gay capital of the world?*
- The Jerusalem Post. (2026). *Israel to host largest LGBT festival in the Middle East at Dead Sea*.
- The Museum of Modern Art (MoMA). (z.d.). *Gilbert Baker*.
- The Times of Israel. (2026, 17 mei). *Government approves proposal to financially assist relocation of embassies to Jerusalem*.

- Time Magazine. (z.d.). *The Water Weapon*.
- Travelgay. (z.d.). *Pride Land Dead Sea 2026*.
- Van Capelleveen, R. (z.d.). *Stopera in Amsterdam*. Geschiedenis Extra.
- Van Die, P. (2017). *Be-tekend*.
- Wikipedia-bijdragers. (z.d.). *Cohen, Balavignus en List of diplomatic missions in Israel*.
- Winq. (z.d.). *In welke landen kun je als homo trouwen?*
- X (voorheen Twitter). (2026). *Ministerie van Buitenlandse Zaken Israël*. (Tweet over Pride).

Register van Bijbelteksten

Amos

- Amos 1:1 – p. 41
- Amos 5:18 – p. 70

Daniël

- Daniël 2:41-43 – p. 58
- Daniël 2:43 – p. 8, 35
- Daniël 7:25 – p. 45, 48
- Daniël 12:10 – p. 27, 64
- Daniël 12:11 – p. 55
- Daniël 12:12 – p. 7, 56

Deuteronomium

- Deuteronomium 12:11 – p. 52

Efeze

- Efeze 2:21 – p. 25

Exodus

- Exodus 3:5 – p. 57
- Exodus 12:2 – p. 45
- Exodus 19:18 – p. 40
- Exodus 20:4-5 – p. 45

Ezechiël

- Ezechiël 3:15 – p. 19, 53, 67
- Ezechiël 3:17-19 – p. 67
- Ezechiël 4:6 – p. 7, 56
- Ezechiël 16:49 – p. 12
- Ezechiël 22:30 – p. 24, 26
- Ezechiël 33:3 – p. 67
- Ezechiël 36:7 – p. 72
- Ezechiël 36:29-32 – p. 26, 72
- Ezechiël 38:4 – p. 60
- Ezechiël 38:4-12 – p. 61
- Ezechiël 38:8 – p. 62
- Ezechiël 38:10-12 – p. 60, 62
- Ezechiël 38:19-20 – p. 41
- Ezechiël 38:19-22 – p. 60

Galaten

- Galaten 4:25 – p. 60

Genesis

- Genesis 1:2 – p. 38
- Genesis 2:24 – p. 49
- Genesis 6:3 – p. 11
- Genesis 9:13-17 – p. 27, 29
- Genesis 10 en 11 – p. 12
- Genesis 11:4 – p. 30
- Genesis 14:10 – p. 42
- Genesis 15:16 – p. 11, 20
- Genesis 16:1 – p. 60
- Genesis 19:4-5 – p. 23
- Genesis 19:24 – p. 42
- Genesis 19:25 – p. 42
- Genesis 19:28 – p. 31
- Genesis 27:40 – p. 38

Haggai

- Haggai 2:6 – p. 41

Handelingen

- Handelingen 10:45 – p. 21, 22

Hebreeën

- Hebreeën 10:31 – p. 30

Jesaja

- Jesaja 2:3 – p. 74
- Jesaja 3:9 – p. 10
- Jesaja 13:19 – p. 30, 42, 44
- Jesaja 34:11 – p. 4, 38
- Jesaja 40:4 – p. 41
- Jesaja 65:19 – p. 19

Joël

- Joël 2:1 – p. 4
- Joël 2:17-18 – p. 14
- Joël 2:32 – p. 60
- Joël 3:2 – p. 8, 71

Johannes

- Johannes 10:33 – p. 44
- Johannes 14:6 – p. 52

1 Johannes

- 1 Johannes 2:9 – p. 44
- 1 Johannes 2:22-23 – p. 44, 52, 53
- 1 Johannes 3:3 – p. 71

Jona

- Jona 3:4 – p. 21

Judas

- Judas 1:4 en 7 – p. 18, 31

1 Korinthe

- 1 Korinthe 3:16 – p. 25
- 1 Korinthe 15:45 – p. 11

Leviticus

- Leviticus 18:22 – p. 30
- Leviticus 18:25 – p. 20
- Leviticus 21:1-3 – p. 15
- Leviticus 23 – p. 64

Lukas

- Lukas 1:5-6 – p. 17
- Lukas 1:78 – p. 69
- Lukas 17:26-32 – p. 27
- Lukas 17:28-30 – p. 10, 17
- Lukas 18:7-8 – p. 6, 8
- Lukas 21:34-36 – p. 9, 67, 71

Maleachi

- Maleachi 2:7-8 – p. 16
- Maleachi 4:2 – p. 70

Mattheüs

- Mattheüs 9:2-3 – p. 44
- Mattheüs 13:22 – p. 71
- Mattheüs 16:3 – p. 6
- Mattheüs 23:37 – p. 39
- Mattheüs 24:7 – p. 41
- Mattheüs 24:14 – p. 7, 24
- Mattheüs 24:36 – p. 64
- Mattheüs 25:6 – p. 8, 66
- Mattheüs 27:46 – p. 65
- Mattheüs 27:51 – p. 41
- Mattheüs 28:2 – p. 41

Micha

- Micha 4:11-12 – p. 55

Numeri

- Numeri 6:23-27 – p. 16
- Numeri 16:31-32 – p. 40

Openbaring

- Openbaring 3:3 – p. 64
- Openbaring 3:15-22 – p. 8
- Openbaring 8:7-8 – p. 68
- Openbaring 9:18 – p. 68
- Openbaring 11:8 – p. 17, 60
- Openbaring 13:16-18 – p. 46, 47, 50
- Openbaring 16:12-15 – p. 8, 58
- Openbaring 16:18-19 – p. 41, 44, 60, 63
- Openbaring 17:5-6 – p. 45, 48, 50, 51, 57
- Openbaring 17:9 – p. 45
- Openbaring 17:16 – p. 7, 58, 63
- Openbaring 18:2-4 – p. 9, 34
- Openbaring 18:5 en 8-9 – p. 31

- Openbaring 18:11 – p. 48
- Openbaring 18:19 – p. 31
- Openbaring 18:21 – p. 35, 39
- Openbaring 18:24 – p. 39
- Openbaring 20:2 en 6 – p. 62, 70

1 Petrus

- 1 Petrus 5:13 – p. 30

2 Petrus

- 2 Petrus 2:5-6 – p. 10, 11, 12, 27, 31
- 2 Petrus 2:19 – p. 24
- 2 Petrus 3:3-4 – p. 6
- 2 Petrus 3:8-9 – p. 70
- 2 Petrus 3:11 en 14 – p. 8, 71

Prediker

- Prediker 8:11 – p. 10

Psalm

- Psalm 2:1-7 – p. 37, 57, 61
- Psalm 11:3-7 – p. 28
- Psalm 22:17 – p. 65
- Psalm 81:4 – p. 65
- Psalm 95:4 – p. 40
- Psalm 98:4 – p. 74
- Psalm 104:32 – p. 40
- Psalm 119:119-120 – p. 30
- Psalm 132:13-14 – p. 52

Romeinen

- Romeinen 1:25-28 – p. 29, 51
- Romeinen 11:1 – p. 46
- Romeinen 11:11 – p. 25
- Romeinen 11:15 – p. 73
- Romeinen 11:18 – p. 46
- Romeinen 11:25-28 – p. 73
- Romeinen 13:11-12 – p. 5, 8, 71
- Romeinen 15:10 – p. 46

1 Thessalonicenzen

- 1 Thessalonicenzen 5:3-4 – p. 7, 10, 12, 63, 64

2 Thessalonicenzen

- 2 Thessalonicenzen 2:2-3 – p. 27, 44, 68
- 2 Thessalonicenzen 2:4 – p. 25, 44, 57
- 2 Thessalonicenzen 2:6-8 – p. 45, 69

1 Timotheüs

- 1 Timotheüs 4:1-3 – p. 49

Zacharia

- Zacharia 2:8 – p. 47
- Zacharia 12:2-3 – p. 8, 53, 55
- Zacharia 12:10 – p. 61, 72
- Zacharia 13:8-9 – p. 61
- Zacharia 14:2-5 – p. 41, 60, 61, 62, 70
- Zacharia 14:7 – p. 70

Register van Zaken en Namen

A

- Aardbeving (Seismologie) – p. 39, 41, 58, 60, 63
- Abu Dhabi (Document over Menselijke Broederschap) – p. 50, 56
- AMOC (Atlantische Meridionale Omkerende Circulatie) – p. 36, 37
- Amsterdam (Stopera / Akte van 2001) – p. 14, 21, 22, 31, 35, 52
- Antichrist (Antichristelijke geest) – p. 24, 43, 44, 51, 52, 57, 62
- Apostasia (Leerafval) – p. 43, 60, 66

B

- Babylon (Babel-geest) – p. 18, 26, 30, 31, 35, 39, 43, 47, 52, 56
- Baker, Gilbert (Regenboogvlag) – p. 28, 29
- Bazuinenfeest (Yom Teruah / Yom Ha-Keseh) – p. 62, 63, 64

C

- Celibaat – p. 48
- Cohen (Priestergeslacht / CMH-genetica) – p. 14, 15, 16, 22, 39

D

- Dag des Heeren – p. 6, 27, 62, 66, 68
- Dode Zee (Dode Zee-breuk / Vallei van Siddim) – p. 9, 13, 17, 20, 41, 42

E

- Edom – p. 37, 38, 68
- Egypte (Geestelijke slavernij) – p. 17, 60, 64, 71
- Eufraat (Waterwapen) – p. 57, 58

F

- Fiducia Supplicans – p. 50

G

- Gog (Mesech, Tubal, Togarma) – p. 58, 60
- Gregoriaanse Kalender (Romeinse tijd-matrix) – p. 46

H

- Hafach (De Omkering) – p. 42
- Heiligmaking – p. 6, 8, 27, 69
- Hieron (Fysieke tempelgebouw) – p. 25
- Holocaust – p. 25, 36, 62, 70

I

- Inquisitie – p. 45, 46, 49
- Islam (Waqf / Moslims) – p. 50, 51, 56, 61

J

- Janus (Januskop / Boog van Janus) – p. 47, 48, 49, 55
- Jeruzalemwet (1980) – p. 51, 53
- Joppe (Jaffa) – p. 21

K

- Koran (Heiligverklaring door Rome) – p. 50, 55, 64

L

- Lastige steen (Geopolitieke isolatie) – p. 19, 52, 54

M

- Mahpekah (Oordeel door omkering) – p. 32, 42
- Misjna (Talmoed / Joodse wetgeving) – p. 62, 63

N

- Naos (Binnenste heiligdom / Gemeente) – p. 25, 26
- Nederland (Diplomatieke uittocht 1980) – p. 32, 33, 53
- Noach (Dagen van / Regenboog) – p. 11, 27, 67

O

- Olijfberg (Splijting van) – p. 41, 60, 61, 65, 70, 72

P

- Paus (Vaticaan / Pausdom) – p. 43, 44, 46, 49, 50, 55

- Pride (Pride Land Dead Sea / Hoogmoed) – p. 9, 10, 13, 17, 20, 27
- R**
- Regenboogvlag – p. 27, 28, 29, 31, 35, 50
 - Remez (Hebreeuwse onderwijsmethode) – p. 18, 19, 63
 - Rome (Romeinse Rijk / Zetel) – p. 43, 44, 45, 46, 47, 56
 - Rotskoepel (Gruwel der verwoesting) – p. 9, 51, 55, 60
- S**
- Sodom (Dagen van Lot / As van Sodom) – p. 9, 11, 16, 23, 30, 31, 42, 48, 60
 - Stopera (Amsterdam) – p. 22, 23
 - Supersessionisme (Vervangingstheologie) – p. 45
- T**
- Tel Aviv (Geestelijk bolwerk / Ambassades) – p. 13, 18, 19, 20, 52, 53, 66
 - Tempelberg (Moria) – p. 9, 51, 52, 56
 - Tohu wa-Bohu (Ont-schepping / Richtlood der ledigheid) – p. 38
 - Turkije (Atatürk-dam / Militaire opbouw) – p. 57, 58
- V**
- VN-resoluties (Resolutie 478) – p. 52, 53, 54
- W**
- Wachter (Mandaat van Ezechiël) – p. 66, 67
- Z**
- Zeven Bazuinen (Oordeel) – p. 67
 - Zeven Heuvelen (Rome) – p. 45
 - Zwaard (Symbool van Edom / Oordeel) – p. 38, 58, 60, 67